que3 ipso facto ex quo coram eo est deserta appellatio ideo vi
ctus victori debet condemnari in expensis.c. finem litibus
ē. de do. ⁊ contu.l. pperandum. §. finautem. C. de iudi. Non
ob. d. l. viro dicta. l. nō ex oibus. q: ibi ambo sunt in pari cā 15
71 hic maior est negligentia appellantis q̃ appellati vt dicta. l.
ij. ⁊ dicta. l. fi. §. illud. ⁊ ita tenuit Spe. eo. ti. §. nunc videndū
v. quid de appellato. ⁊ Bald. in d. l. eos. §. fi. ⁊ facit. d. c. j. §.
post hec. eo. ti. in. vij. glo. ⁊ no. in vbo defecerit. in. c. j. de elec.
li. vj. ⁊ hec de. vij. membro pncipali. ⁊ vide plene in. c. sepe. j.
eo. an ⁊ quādo appellans veniat cōdemnandus in expensis.
72 ¶ Circa octauū membrum pncipale an deserta appellatiōe
snia firma remaneat in tantum q̃ alia sententia que daretur in
cōtrarium sit nulla Jnno. hic tenet q̃ ēt si post decursa fatalia
feratur snia cōfirmatoria pme q̃ valeret ⁊ induceret exceptio
nē rei iudicate. Sed Mosti. hic contra. cū quo residet glo. in
v. appellatus. in cle. si appellationē. eo. ti. q: deserta appellatione habet ē si nunq̃ fuisset appellatū. v. in. d. l. ij. in fi. C. de
ipsi. appel. ⁊ iurisdictio est reuersa ad iudicē a quo vt p̃ gl. in
d. l. eos. in pn. ⁊ deserta appellatione snia firma remanet ita di
cit tex. in. d. autē. ei qui. ergo snia lata in cōtrariū repirēt a nō
suo iudice dicta ⁊ sic nulla vt i. c. at si clerici. ē. de iudi. ⁊ ita ⁊ 15
Bal. in. l. fi. in pn. C. de tpi. in integ. resti. ⁊ predicta absq; du
bio, pcedūt q̃ de desertione nō est cognitū sed solū sup negocio pnctpali ēt si successiue p plures iudices appellatiōis
esset infirmata prima ⁊ ita Pau. de castro suo cōsilio. cccxxx.
vij. q̃ incipit. In xpi nomine amen. iā deserta appellatione:
non sic quādo coā iudice appellationis fozet reuocatū in du
bium de desertione per ipsas partes tunc enim si iudex ipse
pnunciasse appellationez nō foze desertam ⁊ a dicta pronūciatione non esset appellatum tunc posita bene posset valere sententia infirmatoria prime sententie. ⁊ ita ⁊ Jmo. hic in
col. pe. ⁊ in. d. c. ex pte. §. ⁊ Pau. de ca. in. d. cōsi. ⁊ hec est no.
limitatio ad. d. cle. si appellationez. pro qua limitatione ita vo
luit in simili Lapus ⁊ alij doct. sequunt in. c. j. de rescrip. lib.
vi vbi dicit q̃ rescriptum impetratuz ab excōicato ipso iure
est nullum. Sed pone q̃ inter partes reuocetur in dubiū de
excōicatione iudex pronunciat se iudicem competentem certe nisi a tali interlocutoria appellaret valeret, pcessus postea ⁊
sententia posito q̃ in veritate rescriptum fuisset nullum ⁊ im
pedium ab excōmunicato ⁊ facit quod no. Jnnoc. ⁊ alij doc.
in. c. super litteris. ē. rescrip. ⁊ hec de octauo membro. ¶ Cir
73 ca nouum membrum pncipale an a sententia lata super de
sertione possit appellari vt q̃ non. quia deserto: appellatiōis
censetur verus contumax in non veniendo: vnde non debet
posse appellare vt notatur per archidi. ij. q. vj. sunt quorum
Bar. vero in. l. ij. in fi. C. de epis. audi. est in contraria determinatione dicens q̃ ista sententia licet sit interlocutoria tñ ha
bet vim diffinitiue vt. d. l. si preses. C. quō ⁊ quando iud. ⁊ in
l. si contra maiorem. C. eo. ⁊ no. in cle. fin. eo. tit. vnde poterit
ab ea appellari ⁊ dicit bal. q̃ ita in palatio ⁊ in curijs obseruatur ⁊ ita ēt tenet ⁊ sequitur rota deci. cccexxiij. que incipit.
74 Item si a diffinitiua. in. ij. col. ¶ Sed queritur primo an hec
sententia lata sup desertione sit diffinitiua vel interlocutoria.
bald. in. d. l. ij. dicit q̃ est interlocutoria ⁊ benefacit. c. sua no
bis. j. eo. tñ bz vim diffinitiue intellige quādo appellatio que
pnunciat deserta erat a diffinitiua ⁊ ita tenet rota in prealle
gata decisiōe secus si erat ab iterlocutoria vel grauamine illa
to aſi sniam q: isto casu adhuc restat cognitio ⁊ diffinitio cāe
pncipalis. iō ē mere interlocutoria secus in primo casu qſi ap
pellatio que pronunciat deserta erat a diffinitiua: tunc enim
nihil restat ad cognoscendū vt ipsa diffinitiua mandet execu
tiōi vt in. d. l. si ȝ. ⁊. d. aut. ei q. ⁊ ita dicit rota ēt ē tenendū in
deci. cccexxvj. que incipit. itē fuit dubitatū vtrū snia. ⁊ ideo
qſi snia sup desertiōe bz vim diffinitiue requirit cause cognitio. ac citatio ptis alias ēt ipso iure nulla vt ē dictuz. ē. non
ob. dictū Jnno. in. c. auditis. ē. de pcur. q: loquit in alijs me
ris interlocutorijs nō aūt in habentibus vim diffinitiue.
75 ¶ Secundo querit an sententia lata super desertione possit
reuocari p ipsuz iudicē Bal. in. d. l. si pſens. dicit q̃ qſi iudex
appellatiōis pnūciat appellationē esse desertā dē pnunciare
se nō iudicē. ⁊ iō qſi iudex pnūciat se iudicē cōpetentē nō pōt
talis interlocutoria reuocari amplius p ipsum iudicem vt est
tex. no. ⁊ singu. in. c. significantibus. ē. de offi. deleg. Sed dicit Bal. q̃ ille tex. loquit in iudice delegato ſz iudex ordinarius qui nō potest a se abdicare iurisdictionem vt in. l. paulus. ff. de offi. pres. poterit ordinarius talē interlocutoriam.
habentē vim diffinitiue reuocare vt pz in. d. l. si pſes. Dz tū
limita pdicta pcedere nisi a tali snia qua pnūciaret appella
tionem desertam vel se iudicem incōpetētē fuerit appellatū.
tunc. n. ēt iudex delegatus post talē interlocutoriā ⁊ sniaz re
uocare ⁊ ita tz rota decis. lxxiij. que incipit. itez si auditor: ⁊
rō ē q: illa interlocutoria fuit suspensa per appellationē vñ
nō pōt dici q̃ finita sit iurisdictio ipsius iudicis delegati me
rito poterit hoc casu talē sniaz reuocare ⁊ ita ē tex. not. in. c.
dilectus. iij. j. de pbē. ⁊ ita ēt clarius hoc decidit rota decis.
lxxxvj. que incipit. itez si a pronūciatiōe. ⁊ sequitur Pano:
j. eo. i. c. cū cessante. col. iij. Secūdo limita pdicta pcedere i
appellatiōe interposita a diffinitiua q: iudex appellatiōis ab
interlocutoria vel grauamine lz pnūciauerit appellationez
ē deserta tñ poterit indistincte reuocare eā cū talis sit mere
interlocutoria que quo ad iudicē nō trāsit in rē iudicatam vt
in. d. c. cū cessāte. ⁊ ita tz rota in. d. deci. cccexxvj. ⁊ ex his in
ferſ q̃ eo casu quo snia sup desertiōe bz vim diffinitiue debe
ret appellari ab ea tanq̃ a diffinitiua ſz eo casu quo bēat vim
interlocutorie deberet ab ea appellari tanquaz ab interlocu
toria ⁊ sic in scriptis ⁊ expſsa legittima cā vt in. c. j. eo. titu. in
vj. ⁊ ita tz rota in. d. deci. lxxxvj. ⁊ ita ēt dz itelligi qō no. bal.
in. l. penulti. in fin. C. quozū appella. ⁊ hoc de nouo mēbro.
76 ¶ Circa decimū ⁊ vltimū mēbrū pncipale an q̃ allegatur.
q̃ appellatio est deserta possit statui: peti executio snie tex. in
d. l. ij. C. de tpe. appel. dicit q̃ deserta appellatione snia debeat mandari executioni. Item tex. in cle. sicut. eo. ti. dicit q̃
elapso anno appellatio est deserta nisi doceatur de iusta cau
sa impediměti: vnde queritur pmo qd si ita modicum restat
de anno q̃ sit notozium ⁊ certum non posse expediri causa
appellationis an poterit tunc peti executio videtur q̃ sic qz
frustra expectatur finis temporis cuius euentus nihil operatur. ff. ad vellea. l. aliquando cum alijs similibus do. Flo.
in. d. clemen. sicut. in. secunda questione tenet contrariū nisi
totus annus sit elapsus ⁊ hoc per tex. no. in. c. commissa. de
77 elec. lib. vj. ⁊ ita sequitur hic Semi. ¶ Secundo queritur
pone q̃ est lapsus integer annus an poterit sententia mada
a ri executioni? Jnno. hic in pn. tz q̃ sic quia cum per lapsum
anni sit deserta appellatio in. d. cle. sicut iudex bz intētionē
fundata m in exequēdo iō si sibi nulla est facta iustificatio de
impedimēto poterit exeq ⁊ valebit executio qñ re vera ñ sub
erat impedimētū alias secus qz cū sic in effectu duret appel
latio talis executio veniret retractanda per viam attempta
ti coā ipso iudice appellatiōis docto. de impedimento ⁊ in
hac opi. residet hic do. Anto. ⁊ Jmol. in fi. vt sic nō sit neces
se q̃ sit lapsuz biennū. ⁊ ita ēt fuit de mente glos. in. d. auc. ei
qui in fi. Sed aduerte qz tex. in. d. auc. ei q̃ requirit q̃ sit la
psum biennū vt sic snia primo suspēsa p appellationem firma maneat ergo ante biennū nō pōt snia exequi ⁊ ita deter
minat Bar. in. d. auc. ei qui. ⁊ in. l. j. in fi. ff. nil noua. appl. pē
den. ad idē tex. in auctē. si tamē. C. de tpi. appel. vbi similiter
ponderatur biennū ita q̃ sententia extet firma ante biennū
ideo exequi non poterit. ⁊ hanc ptem sequit etiam Bald. in
d. l. eos. in col. iij. dicēs q̃ desertio appellatiōis nō cōstat ex
solo lapsu temporis nisi sit lapsum biennuz ⁊ refert Joan.
an. ita tenere in. c. pſentia. ē. de renūci. qz cum potuerunt interuenisse impedimēta interim appellatio est dubia vnde in
terim non pōt snia exequi anteq̃ firma maneat per lapsum
biēniū vt. d. auc. ei q. per quē tex. no. ibi Bar. in fi. q̃ per la
psum anni non confirmat snia nisi sit lapsuz biennū qō no.
78 ad. d. cle. sicut. ¶ Tertio querit an deserta appellatione ap
pellās ad soluendū habeat tpōs quod datur alijs iudicatis.
put habet in. l. intra dies. ff. de re iudi. dic. q̃ non vt est glo.
ordi. in. d. l. ij. C. de tpi. appe. imo incōtinētī deserta appella
tione pōt cogi ad soluendum ⁊ sic inter desertionē ⁊ executionē nullū est mediū tpōs necessarium. ⁊ ita dicit ⁊ sequitur
Bald. in. d. l. ij. facit etiā tex. in. l. qñ nulli in verbo mox. C.
eod. tit. ⁊ hec pcedūt qñ fuit deserta appellatio p negligentiā appellātis secus si appellans fecit diligētiā tamen quia
male appellauit hoc cognito fuit snia confirmata tunc non
posset fieri executio snie incontinētī nisi posit quattuor men-
ses qui

a ¶ Māda
ri executiōi.
adde an exe
cutio snie q̃
trāsiuit inrē
iudicatā ad
b vt ipedia
tur regrēſq̃
id qō allega
tur ad impe
diēdū eā sit
grat altiorē
indignum ⁊
offerat p̃ o
batio incōti
nēti. vide p
do. alexā. de
Jmo. i qſil.
suo. lxxxiij.
i. v. vol. circa fi. Bart.
ab hoz.

ses q̃ dant iudicatus. ⁊ ita ē tex. no. in. l. ij. C. de vsu. rei. iu. vbi
79 illud tempus currit a die cōfirmatiōis sententie. ¶ Quarto
queritur dato q̃ prima facie constet appellationē ēē deserta z
an poterit fieri executio snie sine citatione cōdēnati ⁊ cāe co
gnitione. Jnno. hic in pn. tz q̃ sic ex quo semel plenarie ē co
gnitum ⁊ cū hoc dicto residet hic do. Antoni. ⁊ Jmo. vt hic
per eum in fi. Sed do. Alo. in cle. sicut. eo. ti. in scōa questio
ne cōcludit q̃ in executione sententie sit necessaria citatio p
tis ⁊ cause cognitio: ⁊ idē tz Bar. m. l. j. in fi. ff. nil. noua ap
pendēn. ⁊ adducit pro hac parte tex. in dicta. l. si contra ma
iorem. C. eo. titu. vbi dicitur q̃ debet constare iudici de deser
potest cōstare nisi causa cognita ⁊ citata parte vt in. c. j. i fi. de
cau. pos. ⁊ in. l. i cā. §. causa cognita. ff. de minozi. idē tz Bal.
in. d. l. oēs. C. eo. col. iij. Nam nō constat appellationem esse
desertam ex hoc solum q̃ fatalia sint decursa vt est dictuz. ē.
⁊ hoc idez sequit bal. in. l. ij. in fi. C. de tpi. app. vbi dicit de ħ
ē meliorē tex. qui sit in iure q̃ post fatalia non possit fieri exe
cutio snie nisi citata pte ⁊ causa cognita nō ergo sequit lapsa
sunt fatalia ergo debet sententia exequi inaudita pte vt ibi in
tex. ⁊ in hac sententia residet hic Pano. in fin. Nam quo
tiens absenti posset aliqua defensio competere semp est ne
cessaria citatio etiam in notorijs vt tenet gl. oz. in. c. ad nostraz
el. iij. ē. iureiur. ⁊ est dictum in. c. cum sit in fi. ē. eo. vbi de hoc
vide. Non ob. q̃ contra appellantē sit presumptio iuris post
lapsum anni vt. d. cle. sicut. ⁊ psumptiones iuris sunt liqui
a dissime probationes vt dicit gl. in. l. si tutor. C. de pericu. tu. qz
certe talis presumptio nō sufficit vt possessor moueatur a sua
possessione eo inaudito ⁊ nō citato pro quo est tex. valde no.
in. c. licet epus. de pben. in. vj. vbi licet p acceptationē secundi
beneficij ⁊ assecutionē incōpatibilis cū pmo ipso iure vacet
primuz. j. de pben. c. de multa. tamen non potest amoueri pos
sessor illi? bificij a sua possessione eo inaudito ⁊ non citato: lz
ergo contra possidentem sit presumptio iuris ⁊ inducta sit p̃
uatio iuris sui ipso iure executio tamen fieri nequit sine cita
tione ptis vt est ibi tex. valde no. ⁊ facit. c. ordinarij. de offi. oz.
in. vj. ex qbus infertur conclusio q̃ lapsis fatalibus nō possit
fieri executio sententie nisi causa cognita ⁊ citata pte contra
Jnn. do. Ant. Jmo. ⁊ si fieret ōberet ante oia tanq̃ de facto ⁊
nulliter reuocari ar. c. cum causam de off. deleg. ħm do. Pa
80 no. hic iudex enim qui fuit facilis immittendo in possessionē
81 debet esse facilioz in reuocando vt dicit tex. in. l. j. ff. si muli
ven. nomi. ⁊ si iudex dedit tenutaz seu imisit in possessionē nō
citata pte vel fecit executionē psonalē vel capturā psone non
citata parte dz reuocare incōtinenti ⁊ sine citatiōe alterius p
tis ⁊ ħ fuit singulare dictū Jnno. in. c. querelā. de elect. in gl.
sup vbo subtractā. qz que de facto ⁊ sine citatiōe fiunt debēt
de facto ⁊ sine citatiōe reuocari vt in. l. minoz. ff. de euic. ⁊ ita
tradit Bal. in. l. si pacto quo penā. in pn. C. de pac. que dicta
bene no. ⁊ tene menti ⁊ hoc qſi a sententia erat appellatum.
82 ¶ Quinto querit si a snia nullatenus fuit appellatū vtrū cō
tra vicū poterit fieri executio absq; alia cāe cognitiōe ⁊ cita
tione ptis Jnno. hic tz q̃ sic ex quo semel iam est cognituz vt
ē. Sed idē Jnno. in. c. cū sup. ē. ti. pxi. distinguit q̃ aut exe
cutio snie bz fieri in eisdē rebus in snia ōclaratis ⁊ nulla alia
citatio requirat secus si executio hēt. fieri in alijs reb? puta
est cōdēnatus in q̃ztitate tūc si executio bz fieri in rebus aut
in captura psone requirit citatis ⁊ cause cognitio ar. l. a diuo
pio. §. in venditione. ⁊. §. si sup rebus. ff. de re iudi. ⁊ ita cum
hac determinatione sequit Bar. in. d. §. in venditione. ⁊ cuz
hac determinatione Jnno. ⁊ Bar. residet Bald. in. l. ab exe
cutoze. ij. col. C. quo. app. ⁊ adducit gl. oz. ħm eum in. l. j. C. de
iudi. que voluit q̃ in executione alia cāe cognitio nō requirat
⁊ in hac distinctione residet ēt idē Bal. in. l. j. in fi. C. de iur.
83 fac. ig. adducit gl. sing. in. l. minoz. xxv. annis cui fideicōmis.
ff. de mi. vbi snia bz executionē parata ēt de iure cōi vt ibi in
tex. in verbo parata. ergo alia cause cognitio nō requirit. In
cōtrariū vo ptem q̃ omni casu in executione snie requiratur
cause cognitio ⁊ ptis citatio non solū qſi a snia fuit appella
tum ⁊ appellatio est deserta: sed ēt si nulla fuit appellatione
suspensa ⁊ ēt sine executio habeat fieri in eadem re seu in di
uersa ⁊ pro hac conclusione est tex. in. d. l. j. C. de iu. ⁊ fac. ign.
ibi si ceperis ex sententia cōueniri. nam ille incipit conueniri
qui citat qz citatio est principium hinc dr q̃ oē iudicium su
mit initium a citatione vt institu. de pena teme. litigan. §. oēm.
⁊ dr ceptum iudicium per solā citationem. l. vbi ceptum. ⁊ ibi
glo. ff. de iudi. ⁊ per glo. in rub. ff. de in ius vo. ergo est expres
sum in. d. l. j. q̃ in executione sententie requiritur citatio. Ad
idem etiam glo. in. l. ij. ff. de inoffi. test. que voluit q̃ in execu
tione sententie debeant dari dilationes ad defendendū: licet
debeant esse valde breues ħm glo. ergo requiritur cause co
gnitio ⁊ citatio vt. d. §. cā cognita. ⁊ in hac opi. est Cy. in. d. l.
ab executoze. in prima questione. ⁊ hoc idem sequitur ⁊ tenet
Jmo. in. d. §. j. venditione. Nam in executione pars pōt ledi
cū etiam multe exceptiones possint opponi post sniam quas
enumerat glo. in. d. l. j. ⁊ doc. in. l. iij. §. cōdēnatū. ff. de re iud.
ergo citatio requiritur. l. de vnoquoq; ff. de re iudi. ē. de ma.
⁊ ob. inter quattuoz. Et pdicta absq; dubio pcedūt quado a
sententia erat primo appellatuz: qz appellatione deserta ⁊ ēt
eo casu quo iudex a quo vel ad quem posset exequi sententiā
anteq̃ pronunciatuz sit super desertione. de quo articulo vi
de plene. j. in fi. nullus tñ iudex poterit exequi sententiaz nisi
citata parte cum cause cognitione an appellatio sit deserta
vel non. ita tex. in. l. si ȝ maio. em. C. eo. ti. vbi Bal. ⁊ Salyc.
hoc tenent. idem Bal. ⁊ Saly. in. l. ij. in fi. C. de temp. appel.
per illū tex. idē Bar. in. l. j. in fi. ff. nil. no. appel. pendē. qō no.
¶ Et ex his infertur alia cōclusio q̃ post sniam etiam a quo
a non fuit appellatum requiratur in executione citatio partis
siue executio habeat fieri in eisdem vel alijs rebus ȝ Jnnoc.
Bar. ⁊ Bal. ⁊ vide singulariter Jnno. in. c. cum olim de ꝓ
uileg. in glo. in vbo per portarium. ex quibus etiam infertur
q̃ sicut non potest fieri executio etiam in eisdem rebus sine
citatione partis vt. ē. minus poterit ipsa persona condēnata
personaliter capi pro executione sententie dato q̃ posset de
uenire ad capturā psone non aliter facta excussione bonoruz
tamen erit necessaria partis citatio vt patet ex pcedentibus:
licet Bald. de hoc dubitauerit in. d. l. j. in fi. C. de iuris ⁊ fac.
igno. tamen eius dubitatio procedebat ħm eius opi. ibi q̃ in
executione sententie non requirat alia citatio. que opi. non
p̃cedit vt. ē. ⁊ ideo sicut non pōt fieri executio in rebus vt. ē.
a maiozi non poterit in persona que est dignioz ceteris reb?
vt. xxij. q. ij. pcipuum cum alijs fi. ⁊ facit quod habetur in. l.
in seruozum. ff. de penis. ⁊ q̃ in captura persone in ciuilibus
requiratur primo citatio partis tenuit Bald. in. d. l. si pacto
quo penam ⁊ predicta bene no. nam predicta procedunt etiā
si habebam iam licentiam a iudice faciendi capi debitozem
meum a qua licentia debitoz appellauit: ⁊ deinde eius appel
latio est deserta si primus iudex vigoze illius licentie facit de
bitozem personaliter capi anteq̃ iudex appellationis pronūciauerit appellationem deserta an valebit captura. Bald. in
addi. Spe. in. iiij. carta in. ver. casus talis. ⁊ z q̃ sic. Sed certe
debet intelligi debitoze pmo citato: nam dubitatio Bal. erat
an potuisset fieri captura anteq̃ per iudicez appellatiōis ēē
pronunciatum super desertione. ⁊ concludit q̃ sic. vt vide. j.
in fi. huius. c. sed q̃ non requiratur citatio hoc non dicit bal.
84 quia certe requiritur vt. ē. prime est dictū. Et adde alias no
tabiles conclusiones in executione snie, prio q̃ eo casu quo
executione snie que transit in rem iudicatam possit fieri cōtra
cōdemnatū absq; alia citatione: tamen quando sententia ha
bet exequi contra tertium non nominatum in sententia: absq;
dubio hoc casu semper est necessaria cause cognitio ⁊ citatio
hoc fuit notabile dictum Jnnoc. in. c. quia. ē. ē. de iudi. vbi
no. dixit q̃ licet sit lata sententia pro me in aliquo beneficio
seu alia re. ⁊ post sententiam moriatur victus si contingit q̃
illud beneficium vel alia res deueniat ad alium non poterit
sententia mandari executioni cōtra illum tertium absq; cause
cognitione ⁊ citatione: ex quo ille nō ē nominatus in senten
tia. ideo licet alias sententia vel instrumentum habeat executionem paratam debet intelligi cōtra nominatos in senten
tia vel in instrumēto. nō aūt contra tertios possessozes etiam
possidentes res hypotecarias. ita Ange. per tex. in. l. j. C. si
vnus ex plu. here. ⁊ in. l. sibi ne. ff. de iniust. testa. vbi Bald. ⁊
Jmo. idem tenet ⁊ idem Bal. in. l. si pro te. C. de do. promiss.
per illum text. ⁊ hoc nisi sit heres seu vniuersalis successor bz
58 Bal. ⁊ Jmo. in. d. l. de quo. j. dicetur. ⁊ lz qñ fozet res liti
gosa si trāsferatur in alium posset fieri executio cōtra illum

a ¶ Regra
tur i execu
tione citatio
ptis. Adde
an regrat in
executione
snie appella
tiōe deserta.
vide p bar. i
l. j. in fi. v. q.
ro elapso ter
mino. ff. nil.
nouari. ap
pel. pen. per
bal. i. l. si ȝ
fi. ⁊ in. l. eos
i pn. i. ij. col.
C. ō epi. au
diē. p Jnn.
hic late. ⁊ p
bā. i. l. adiuo
pio. in. §. in
venditione.
ff. de re iud.
⁊ distinguit
bar. aliō ēē i
psona libus
actiōib? aliō
i realib? ibi
gro: tu eris
iudex venit
ad te vn? ⁊c.
⁊ an debito
re capto pos
sit fieri mis
sio in bonis
vide p doz
alex. in cōsi.
cxxxiij. i. iij.
vol. ⁊ i cōsi.
Ludo. ro.
cxxxiij. bart
ab hoz.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

tertium possidentem vel tertium successorem singularem. ⁊ hoc propter vitium litigiosi. vt in l. ij. C. de litigi. ⁊ ts bal. in l. j. C. de alie. iudi. in. iij. q. ⁊ in. d. c. quia. ¶. tñ in executiõe sententie requirit citatio partis. ⁊ ꝓ hꝰ dictũ notabile Inno. ibi ponentis hanc regulam ꝙ semper in executiõe que habet fieri contra alium non nominatum in sententia requirat citatio ⁊ cause cognitio. ⁊ ita Bal. ibi. pro quo facit qõ notabilr in simili voluit Bart. in. l. iij. C. de pignori. dicens ꝙ lꝫ inter debitorẽ ⁊ creditorem valeat pactum de capiendo possessionẽ propria auctoritate vt. d. l. iij. ⁊ possit apprehendi: tunc ablq; alia requisitione ⁊ citatiõe ptis vt ibi. tñ si cõingat postea ꝙ eandem rem non possideat ipse debitor: sed alius tertius etiã singularis successor contra singularem successorẽ nõ posset hoc fieri: sed requirit cã cognitio ⁊ citatio partis. vt est text. ⁊ gl. notabilis in. l. is cui. §. qui possessionẽ. ⁊ plenius p Bar. in. d. l. iij. ff. vt in pos. lega. vbi Bar. idẽ tꝫ. Et ad predicta vide notabiliter per rotam in decisione. lvj. que incipit itẽ lite pendente reus transferat in alium tertiuꝫ permutãdo vel alio modo reuocabit per viam attemptati eo tñ citato. que oĩa di-
86 cta sunt bñ notanda. Secundo adde ꝙ non solum cõtra tertium etiam singularem successorem non posset fieri executio sententie sine citatione partis: sed et cõtra hrdẽ vniuersalem successorem requiritur citatio licet enim instantia cepta cum defuncto transeat ad heredem. l. si eũ hominem. ff. de fideiuss. ⁊ obligatio defuncti in heredẽ. l. j. C. vt actio. ab heredi. ⁊ cõtra heredes. ⁊ ipse heres repꝛesentet personam defuncti vt in. l. cum heres. ff. de diuer. ⁊ tempo. ⁊ in. l. mortuo. ff. de fideiusso. ⁊ censeat eadem persona cum defuncto vt in auten. de iureiu. a mor. presti. tñ sententia lata posito ꝙ contra cõdẽnatum habuisset executionem paratam: secus tamen cõtra eius heredem. nisi prio premissa cognitione ⁊ citatione ꝑm Inno. ⁊ doc. in. d. c. qꝛ. ¶. cum sit necessaria liquidatio ⁊ debeat cõstare. ꝑmo ꝙ sit heres. ⁊ ita sequitur Bal. in. l. per diuersas. C. mãda. in. ꝛ. q. in fi. vbi ad hoc allegat dictũ notabile Inno. in. d. c. quia. ¶. Unde licet statutũ diceret ꝙ debitor possit p sonaliter capi pro debito: quia et tunc ita poterit capi personaliter heres sicut poterat defunctus vt voluit Barto. in. l. postulante. ff. ad treb. licet aliqui allegent Bar. tenuisse cõtrarium in. l. si decesserit. ff. qui satisda. cog. ⁊ non bene. ibi enim
87 loquit in pacto ⁊ non in statuto. vñ licet ipse heres possit personaliter capi sicut defunctus. tñ executio ⁊ captura non poterit fieri contra heredem nisi prius constito ⁊ liquidato ꝙ sit heres ⁊ ipso prius citato. ita dicit Bal. in. d. l. per diuersas. ⁊ per dictũ notabile Inno. in. d. c. quia. ¶. ⁊ idẽ voluit Bal. in. l. fi. §. ⁊ si prefactam. C. de iure delibr. circa medium. ⁊ hec
a ¶ Aliqꝫ 88 dicta singularia tene menti. adde ꝙ lꝫ defunctus habuisset notitiaꝫ sententie ⁊ ita incepisset sibi currere tempus. tamen eius hrdi tempus appellationis interponende vel ꝓsequende non currit. nisi a die notitie. ⁊ per text. singulareꝫ in. l. fi. C. si penden. appel. ⁊ ita firmat Bal. in addi. Specu. eo. titu. de appel. in. ix. car. in ver. not. ꝙ hrdi. ex quo habes ꝙ tempore appellatiõis prescriptio cepta in defunctũ nõ currit hrdi nisi a die scie ipius heredis. Itẽ non currit hereditate iacente cũ ẽt non currat hrdi deliberanti adire. Et intellige ꝑdicta non solũ appellatione iam interposita a defuncto: sed etiaꝫ qñ defunctus lata snia in eum statim decessit anteqꝫ appellaret naꝫ hoc tps. ꝛ. dierũ ad appellandum non incipit currere heredi nisi a die sciente ⁊ addite hereditatis. secus si eo deliberante vel hrditate aliter iacẽte. ita Ly. ⁊ Saly. in. d. l. fi. ⁊ dixit bal. ibi idem dicendũ in nullitate snie vt tps non currat heredita te iacẽte vel hrdi: nisi a die scientie qõ intelligit ibi Saly. qñ causa nullitatis tractatur incidenter cuꝫ appellatione. secus si principaliter seorsum de per se vt ibi p eũ de quo vide i. c. dilecto. j. eo. v. lx. queritur. ⁊ intellige oĩa ꝑdicta ꝙ heres non habeat nisi illud tps qõ sup erat õfuncto. qꝛ nullo iure cauet ꝙ heres hẽat plus de tpe qꝫ habuisset defunctus. lꝫ in herede hoc plus hꝫ qꝛ nõ currit sibi tempus nisi a die noticie sue ⁊ ita Bal. in. d. l. fi. ⁊ tene menti predicta qꝛ valde vtilia. ⁊ singularia sunt. ¶ Quid autẽ sit in instanti cause ꝓncipalis. vide in. l. properandum. §. sinautẽ in medio. C. de iudi.

¶ Sexto queritur deserta appellatione ad quem iudicem spectat executio sententie dic ꝙ primus iudex habet exequi vt in auc. ei qui. C. de tempo. appella. ⁊ in aucten. de appel. ⁊ infra quẽ tẽpo. §. j. ⁊ ita tenet Bar. in. l. ꝓcipimus. C. eo. ti. in. §. officijs. ⁊ adducit ad hoc tex. in. d. l. fi cõtra. C. eo. ti. facit et tex. ⁊ ibi glo. que hoc tꝫ in verbo executione. in. l. ij. C. de tempo. appel. ⁊ hoc sine dubio ꝓcedit qñ appellatio est deserta non interueniẽte aliqua pronunciatiõe iudicis ad
90 quẽ. ¶ Quid aũt si iudex ad quem ꝓnũciauit expsse appellationẽ esse desertã an tunc executio snie pertineat ad eũ ⁊ dic ꝙ nõ: ꝛ: ꝑtinet ad iudicẽ a quo. ⁊ ita tꝫ Arch. in. c. ro. §. fi. eo. ti. li. vj. Idẽ et sequitur Bal in auc. siquis litigantium C. de epi. audi. qꝛ snia super desertione est interlocutoria ⁊ non continet varie vel fieri. ió ex ea non oritur actio obligatio vel coactio ad aliquid dandum vel faciendum: vt per glo. in c. cũ dilectus. circa fi. ē. de elec. ⁊ hoc idẽ sequtur et bal. in. d. l. eos. C. eo. col. iij. ⁊ Bart. in. l. a diuo pio. circa fi. principij
91 ff. de re iudi. ¶ Sꝫ dubitat pone qõ iudex ad quẽ non solũ pronunciauit appellationem esse desertam. sed etiam expresse confirmauit ipsam primam sententiã. an executio tunc pertineat ad eum. ⁊ videret ꝙ sic. qꝛ quando prima sententia est confirmata dꝫ agi ex sententia confirmante. vt est tex. in. d. l. ꝓcipimus. Sed contrarium est tenẽdum: qꝛ lꝫ iudex ad quẽ eo casu quo pronunciauit appellationem desertam cõfirmauit etiam primam sententiam: immo etiam si pronunciasset tunc bene iudicatum proper hoc executio nõ pertinebit ad eum. quia appellatione deserta superuacuo adiungitur confirmatio per iudicem ad quem cum ipsa sententia sit a iure confirmata: vt in dicta. l. ij. ⁊ in dicta aucten. ei qui. vnde cum in casu appellationis deserte non debeat iudicari seu pronũciari bñ iudicatũ. ergo ẽ supflua pnũciatiõe iudicis ad quẽ nõ deuoluitur ad eũ executio: ⁊ ita dixit singulariter Bal.
92 in. l. pe. in fi. C. quo. appella. ¶ Non ob. ꝙ qñ cõfirmat ꝑma snia debeat agi ex confirmãte: ⁊ nõ ex confirmata. vt. d. l. ꝓcipimus: qꝛ id ꝓcedit qñ cognoscit de iustitia snie. secꝰ si solũ super desertione: tũc enim talis cõfirmatio est supflua vt. ē. de quo tñ articulo in aliis casibus ad quẽ spectet executio snie. vide p bar. in. d. l. a diuo pio. ⁊ p glo. ⁊ doc. in. c. pastoralis. §. preterea de offi. dele. ⁊ per Bal. plene in. d. auct.
93 sigꝫ litigãtiũ. ¶ Septimo ⁊ vltimo queritur. an executio snie possit peti coꝛã iudice a quo aliqꝫ sit lata declaratoria. ⁊ snia
a sup desertiõe p iudicẽ ad quẽ videret ꝙ nõ. Nã vt dictuꝫ est. ē. in. viij. mẽbro ꝓncipali posito ꝙ ꝑma facie cõstet appellationẽ desertã tñ si reuocat in dubiũ de desertiõe coꝛã iudice ad quẽ ⁊ allegenꝫ impedimẽta. ⁊ iudex ad quẽ ꝓnũciaret appellationẽ nõ ẽ desertã talis interlocutoria trãsit in rem iudicatã si ab ea nõ appellet. ⁊ poterit tũc infirmari ipsa prima snia posito ꝙ in veritate esset iã cõfirmatã a iure p desertionẽ appellationis. vt est dictum in dicto. viij. mẽbro ad limitationem dicte cle. si appellationem. vnde cuꝫ ipsa snia adhuc sit in suspenso. anteqꝫ pronunciet appellationem desertam. ergo interim iudex a quo non debet posse causam mandare executioni. ⁊ illud videt voluisse Bar. in. d. l. eos. vbi tenet ꝙ appellatione deserta iudex ad quem debet per sententiaꝫ suã declarare ipsaꝫ desertam: ⁊ absoluere ptes ab obseruatione iudicij: ⁊ codẽnare appellantẽ in expensis. ergo videt
94 ꝙ interim iudex a quo exequi nõ possit. Sed in contrariuꝫ est tex no. ⁊ singu. in. d. l. fi contra maiorem. C. eodẽ titu. vbi satis est ꝙ appellatio sit deserta. vt sic snia exequi possit. nec requiritur. ibi ꝙ primo. sit lata sententia super desertione p iudicẽ ad quẽ: sed ipse iudex ꝙ habet exequi de hoc cognoscet. vt est text. multum singularis ibi. ⁊ ita firmat. ibi Ange. dicens ꝙ deserta appellatione poterit adiri primus iudex qui tulit sniam: vt suã sniaꝫ exequat non expectata alia iussione seu declaratione iudicis ad quem: vnde dicit Angel. ibi ꝙ cautella est ꝙ qñ qui obtinuit sniam deꝑhendit ꝙ appellatio est iã deserta: modus est vt adeat iudicem a quo vel alium iudicem ad quẽ spectet executio. ⁊ petat. vt sniam exequat. ⁊ si appellans. cõparet. ⁊ opponat de pendentia appellationis debet replicari desertione de qua iudex aditus pro executione sententie habebit ipse cognoscere tanquam de emergenti. ⁊ licet iudex ipse a quo ꝓncipaliter nõ posset ipse adiri sup desertione vel ꝓnunciatione desertionis appellationis. ⁊ tunc constito de isto emergenti in cã executionis ꝙ appellatio sit deserta põt ipse suam exequi sniam. vt est text. no. in. d. l. si contra minorẽ. ⁊ facit. l. qñ nõnulli. in fi. C. eod. titu. ⁊

ti. ⁊ ita etiã fuit de mente gl. in. d. l. eos. que voluit not. et ita allegatur ꝙ deserta appellatione ipso iure redit iurisdictio ad iudicẽ a quo: ⁊ alia ꝓnunciatio p iudicẽ appellatiõis non est necessaria. ⁊ hãc ẽt ptez ⁊ cautelã in exequẽdo sniaꝫ: secutus est Ang. ⁊ Imo. post eũ in. l. ꝑses. ff. de re iu. vt sic non sit necessaria ꝓnũciatio iudicis ad quem sup ipsa desertione. hoc idẽ secutꝰ ẽ ang. suo cõ. cxxvj. qõ incip. In dei noie. ⁊ c. visis oibus actis. ⁊ in consili. suo. cxxxvj. qõ incip. In dei noie ⁊c. Statutũ ꝑdictũ. idẽ dicit ang. i. d. cõ. cxxvj. qõ incipit qñcũq; posset ostendi ꝙ appellatio fuit nulliter interposita: puta post ꝛ. dies vel sine scriptis vel aliter. Nam poterit peti executio snie. ⁊ si opponatur ꝙ pendet appellatio dꝫ triplicari ꝙ fuit nulla quo cõstito poterit sententiã exeq non obstante ꝙ iudex appellationis nihil ꝓnũciauerit qõ tene menti. ⁊ ita ẽt hoc ꝛ sequi. ⁊ velle bar. in. l. j. in fi. ff. nil no. appel. pen. ⁊ bal. in. d. l. eos. col. iij. tenentes tñ predicta quo ad desertionez ꝓcedere qñ iã ẽt lapsuꝫ biẽniũ quo casu tũc ipsa snia firma manet: vt in. d. auc. ei qui. ⁊ alius a biẽniũ non posset peti executio snie ꝑm eos. ⁊ ẽ dictũ. ē. in. ij. q. huius ptis. Dubũ tñ facit qõ dicit Bar. in dicta. l. eos. ⁊ ideo posset dari cautela in ꝗriuꝫ. qꝛ
3 appellans debet tunc adire iudicẽ ad quem. ⁊ petere inhiberi iudici a quo vel et poterit ꝓsequi appellationẽ coꝛã eo. ⁊ si opponat de desertione replicet de impedimentis. ⁊ petatur in integ. restitutio. tunc. n. iudex ad quẽ poterit cognoscere ⁊ pnũciare appellationẽ nõ esse desertã. ⁊ reuocare p viam attemptati executionẽ factã p iudicẽ a quo. vt est dictum. ē. i. d. ij. q. ⁊ p hũc modũ poterit impediri supꝛadicta cautela. ⁊ iurisdictio iudicis a quo ⁊ nõ prius sententiã exequatur anteqꝫ sup desertione. sit lata snia p iudicẽ ad quẽ. ⁊ ꝓ tene menti in practica executiõis sententie. ⁊ qꝛ vtilis cautela est. Amplius adde ꝑdictis no. limitationẽ ꝙ si p formã statuti tpa appellatiõis ꝓsequẽde cẽnt vtilia: puta dicit statutũ ꝙ cã appellationis dẽat expediri. j. xxx. dies vtiles: ⁊ tanto tpe duret instãtia. tũc nũqꝫ poterit sententia ꝑus mãdari executioni: nisi primo pnũciati sit appellationẽ esse desertã p iudicẽ ad quez: ⁊ rõ est qꝛ tpa vtilia requirũt inquisitionẽ tacti. ad hoc facit qõ no. in. l. iij. §. si ad diẽ. ff. de re mili. in rõne sui. ⁊ ẽt qꝛ tpa vtilia regulariter non currũt ignorãti vel impedito ꝑm ea que habentur in. c. qꝛ diuersitateꝫ. j. de cõcess. ꝑben. p gl. no. in. c. iij. de ꝑben. li. vj. ⁊ hoc fuit notabile dictũ bal. in. d. l. eos. C. eo. coltũ. iiij. quod singulariter tene menti. quia alibi non inuenies.

¶ Ultimo scias ꝙ si statutũ iponit penã iudici appellatiõis si cãm nõ diffiniuerit infra tps duoꝝ mensium non incidit in penã: nec iudex tenet aliter ꝓnũciare quando appellatio est deserta. ita bal. in addi. Spe. eo. ti. i quarta carta. v. dicit statutũ. allegat glo. no. in. l. eos. C. eo. tit. in verbo vel iustã qõ no. ⁊ intellige dũmodo nõ steterit per iudicem vt per Bart. in. l. ticia. §. vluras. ff. de leg. ij. in. l. moza. ff. de vsur. sicut alias dice-
95 bat no. Bal. ē. in. c. j. de mu. peti. ⁊ ff. famil. hercis. l. fi. ꝙ stante dicto statuto iudex non incideret in penaꝫ si partes inter se transigunt vel aliter cõponunt. Quid autez ſ compꝛomittãt
96 vide plene. ē. in. ix. co. in ver. sexto queritur. in fi. ⁊ in ver. vij. querit. Amplius voluit Bald. in. l. j. §. magistratibus. ff. de magist. cõueni. per illũ tex. ꝙ si statutũ arctat iudicẽ ad ferẽdã sniaꝫ vel aliquid aliud sub certa pena dꝫ intelligi. vt ita demũ iudex teneat si ad id fuerit requisitus. ⁊ idẽ sequit Panoꝛ. i. c. finem litibus. ē. de do. ⁊ cõtu. circa fi. ⁊ in. c. pe. ē. de iudi. col. pe. ⁊ hec sufficiãt pro notabili ⁊ vtili repetitione huius decreto edite per clarissimuꝫ doc. do. Philip. de franchis.

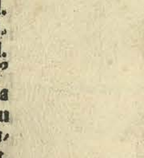

Eminimus. Si reus post citationẽ vel noticiam litterarũ arripuit iter ad curiam delegatus in causa procedet alias non. h. d. cuꝫ. c. suggestũ j. eo. ista decretal. quo admissionez nuncũ hodie est correcta per. c. vt debitus. j. eo. vbi de
1 hoc dicetur. In glo. ij. ibi. sed nunquid de hoc an hodie sigꝫ in propria persona accessit ad curiaꝫ habeat ius appellatiõis dicetur plene in. d. c. vt debitus. ⁊ ibi per Inno. ex cuius dictis concludit hic Panoꝛ. ꝙ itinerans ad papam ex causa necessaria sua seu alterius nõ debet interim contra eum procedi in partibus. ⁊ talis defendetur non virtute appellatiõis se parti. de peregri. j. nec ob. l. ignorare. C. de rest. mili. vbi ꝗ absentem ex causa reipublice qui non dimisit procuratorem procedit ad missionẽ faciendã ex prio decreto ex quo nõ defendit. qꝛ certe maius est ꝑuilegiũ indultũ itinerãtibus ad sedẽ apostolicã ex iusta cã qꝛ ꝗ eos nullo mõ ꝓcedi poterit esto ꝙ nõ dimiserunt ꝓcuratoꝛẽ quod dictũ est notabile ꝑm Panoꝛ. hic. de quo plenius dicet in. c. j. j. de peregri. In alia tñ mã an absens ex cã reipublice an alia necessaria cã excuset si nõ dimisit ꝓcuratoꝛẽ vide in. d. l. ignorare. ⁊ tex. in. l. eundẽ. §. j. ff. de legat. ⁊ p Bar. in. l. j. ff. de diuerꝛ. ⁊ tempo. ꝑscrip. per
2 doc. in. c. y. de ꝓcur. ¶ Sed querebat hic Abb. pone ꝙ ep̃s pusinus ẽ in curia. ⁊ eius subditus est ibi latitans nũquid poterit eũ citare. ⁊ determinat ꝙ sic. qꝛ roma ẽ cõis patria. ff. ad muni. l. roma. ⁊ in. c. fi. de fo. cõp. vñ funditus poterit ibi conueniri coꝛã suo ordinario qõ itelligit hic Bal. et realr qꝛ poterit et carcerari. ⁊ capi. an tñ cõpetat. sibi exceptio seu ius reuocãdi domũ. plene vide in. c. fi. ⁊ p Jo. an. in. c. romana. §.
3 cõtrahentes. de fo. cõp. li. vj. ⁊ intellige ꝙ ibi dꝫ eẽ romae vbi ẽ curia pape. c. ij. de priui. in vi. ⁊ ita Inn. in. c. ergo. n. ō iureiu. scdo itellige idẽ eẽ dicẽdũ in iperatore. nã i curia iperatoris põt qlibet cõueniri ⁊ dꝫ eẽ cõis patria. ita gl. ⁊ doc. in. d. c. fi.
4 ¶ Tertio dubitat an hodie. d. l. roma. sit correcta But. i. d. c. fi. in vlt. carta in pn. dixit ꝙ sic. ⁊ ꝙ hodie laycus nõ subditus pape nõ possit cõueniri in curia romana. qꝛ. d. l. ꝓcedebat olim qñ roma erat iperatoris hodie aũt cũ sit in dñio. pape. c. fundamenta. de elec. in vi. ió secus ẽ. sed Imo. in. d. c. fi. in ē tꝫ
5 ꝗriuꝫ ꝙ et hodie roma sit cõis patria ⁊ ibi sit gnãlis forꝰ quo ad oes. c. cũ expediat de elec. in. vj. ⁊ nota predicta.

Super eo quod. Per appellationem ab vno articulo dꝫ supersederi in tota cã pncipali qñ sine illo cã ipa expediri nõ poterat. ꝗ dicit. ⁊ cõcordat. l. intra vtile. ff. ō mino. Vel sic ꝑm aliũ intellectũ. Vbi exceptio pponit ñ de bito tpe pp ꝗ appellet. qꝛ nõ admittit ꝓcedi pt nõ ob. appella
1 tione. b. d. Et nõ diuidit. ⁊ no. id qõ dicitum est in summario.

¶ In gl. ij. in fi. aduerte qꝛ articulus dꝫ eẽ cõueniens cuꝫ cã pncipali qñ ꝓponit exceptio declinatoria añ litẽ ꝓtesta. vt rescripti surreptitij actoꝛẽ excõicatũ ꝓcuratoꝛẽ nõ habere mãdatũ. ⁊ hꝰ sic ꝛ. tũ a grauamine illato si appellet appet ꝙ cã pncipalis. nõ põt terminari absqꝫ illo articulo i quo ẽ appellatũ. ⁊ idẽ si appellet ab alia exceptione ꝑiudiciali qꝛ de exceptiõibus ꝑiudicialibus ꝑus ẽ cognoscendũ ⁊ diffiniendũ qꝫ de ipa cã pncipali. ē. ō oꝛ. cogni. c. tua de iudi. exhibita. ō rest. spo. c. in litis. C. de adulte. l. qm̃ alexandrũ. ⁊ idẽ eẽt in exce-
2 ptione pemptoria post litis cõtestatio. qꝛ si appellet ab ea nõ põt expediri cã pncipalis ꝑus vt ō se pꝫ. ¶ Sed sunt alique exceptiões que nõ cõtingũt cãm pncipalẽ. ⁊ posset ipsa cã pn
a cipalis expediri ñ obstãte appellatiõe sup illis. puta si appellat a cõdẽnatiõe vel taxatiõe expensarũ i articulo aliquo rõne cõtumacie. ⁊ idẽ si appellet i exceptiõe cõpẽsatiõis ꝑm Inn. nã interim põt ꝓcedi i cã pncipali. ⁊ idẽ si exceptio cõcernit modificationẽ actiõis. puta socius vel maritus opponit exceptionẽ vt nõ teneat vltra facẽ qꝫ facere põt. ff. ō re iudi. sunt q in id. vel hꝰ opponit exceptionẽ iuentarij. vñ cũ de exceptiones nõ impugnent cãm pncipalẽ sed modificãt si appelletur in eis nõ dꝫ supersederi in cã pncipali cũ hmõi exceptiones exquo nõ impugnãt sniaꝫ possent opponi et post sniam. l. nen senius. §. fi. ff. de re iudi. ⁊ ibi no. Dis ergo ⁊ filibus casibus poterit ꝓcedi in ipsa cã pncipali nõ obstãte appellatiõe i illis exceptiõibus. ⁊ ita sit tex. hic a ꝗrio sensu vel pone ꝙ obycit exceptio criminis cõtra testẽ ẽ repulsus per interlocutoriã iudicis a quo appellatur tunc si ratione illius testis nõ fieret ꝑ iudicium. puta quia per alios duos esset sufficienter probatũ non debet tunc supersederi ꝑm Inno. cuius dictum inducit hic Bal. ad questionez disputatam per Ly. in. l. j. C. q accus. non pos. si testes accusantur de falso an iterum deferat processus in causa principali. qꝛ certe si alij testes in numero sufficienti supersunt nõ differtur alias secus de quo ẽt p Jo. an.
3 ¶ In glo. in verbo terminari in fi. tenet glo. absqꝫ distinctione. an possit vel non possit causa principalis terminari ⁊ siue articulus appellationis sit connexus cause principali vel non oi casu pendente appellatione ab vno articulo cãe non possit procedi in ipsa cã principali. cum hic in tex. non habeat locuꝫ ar. a contrario sensu per rationem de qua hic in gl. ⁊ idem se-

a ¶ Puta si appellet cõdẽnatiões vel taxatiõe expensarũ. Adõ appellari an posset ab excessu taxatiõis expensarum vide p Luro. i cõs. suo. ccclviij. vbi multũ signãter. Barth. ab hoꝛ.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

quitur hic Hosti. dicens ꝙ iudex ad quē posset inhibere iudici a quo ne procedat iuxta ea que habentur in.c.romana.§. si vero. ⁊ in.c.non solum.§.j.eo.ti.in.vj. ⁊ ita cum hac opinione trāsit hic Inno. ⁊ Jo.an. Sed do. Anto. ponit nouum intellectum ad hunc tex. dicendo ꝙ qñ iudex a quo non detulit appellationi. ⁊ sibi nō est facta inhibitio tunc ꝓcedat tex. hic vt si cā principalis est connexa articulo appellationis debeat supersedere. secus si posset causa principalis expediri absq; illo articulo in quo est oppositū tūc enim nō intelligit suspensa iurisdictio iudicis a quo in cā principali. ⁊ poterit in ea ꝓcedere pendente appellatiōe. nec reuocabit postea ꝓcessus per viā atemptati iustificata appellatione exquo iuste ꝓcessit. ⁊ ita sit tex. hic a ꝗzio sensu. ⁊ per ħ nō obstat tex. in. d. §. j. ꝑm do. Anto. ¶ Sed aduerte qꝛ ꝓ faciliori intelligentia sunt cōsiderandi quattuor casus diuersi. ¶ Primus si iudex a quo detulit appellatiōi. ⁊ iste casus sit clar⁹ ꝙ eius iurisdictio in tota cā est suspensa ⁊ deuoluta ad iudicem ad quē siue sit appellatū in aliquo articulo cōnexo cāe principali. siue oīno distincto cū deferendo appellationi iurisdictio in tota cā deuolui ad iudicē ad quē. ⁊ ita sit tex. no. in. c. cū appellationibus. eo. ti. in. vj. ꝑm do. Ant. hic. ⁊ idem sequitur hic col. iij. in pn. quod est bene notādū ad intellectū. d. c. cū appellationibus.

4 ¶ Secundus casus est quādo fozet facta inhibitio ꝓ iudicē ad quē iudici a quo. ⁊ isto casu siue sit appellatū ab articulo cōnexo cāe principali siue separato oi casu dz superssederi in cā principali. vt est tex. in. d. §. j. ꝑm do. Anto. ⁊ Imo. referentes rotam in decis. clxviij. tenere ꝙ iudex ad quē nō pōt inhibere iudici a quo in tota cā principali qñ cā ⁊ articulus appellationis pōt seozsum terminari. nec fit piudiciū cāe principali. vt hic in tex. a ꝗzio sensu ⁊ licet ꝓbati doc. pugnent ħ dictuz ꝓ tex. in. d. §. j. vbi ꝑm eos indistincte dz q̃ inhibitio pōt fieri in tota cā principali. tñ ꝗzū vz ꝓbari dz. n. ꝙ inhibitio fieri non pōt nisi postq̃ cōstiterit ad eū negociū cāe principalis esse deuolutū. Sed si cā principalis nō est cōnexa cū articulo appellationis nō dz cā principalis deuoluta qꝛ ē separata ⁊ distincta vt hic in tex. a ꝗzio sensu ergo nō poterat dicto casu inhibere sup tota cā principali. ad idem etiam facit qꝛ dz in. d. §. j. ꝙ ad ħ vt ihibitio opet effectū dz ē canonice facta ⁊ alias nullus effectū operat ꝑm doc. ibi ſz nūq̃ dz canonice facta nisi qñ totū negociū ē deuolutū. nec pōt dici deuoluta cā principalis. qñ est distincta ⁊ separata a negocio appellationis. qꝛ in diuersꝰ. de vno in alterū nō fit illatio. l. si maritus. C. de dona. inter virū ⁊ vxo. ff. de dona. l. papinianus exuli. l. q fundū. §. fi. ff. de vi ⁊ vi ar. ergo si inhiberet in tota cā principali nō est cōnexa cū articulo appellationis nō diceret tūc inhibitio canonice facta ⁊ cōsequenter nullū effectū operaret. vt ibi in tex. de quo. j. ex q̃ bus vz cōcludendū ꝙ inhibitio nō possit fieri in tota cā principali ⁊ nō opereť effectū i ipsa qñ fozet appellatū i aliquo articulo nō cōnexo sed separato ab ipsa cā principali ſz solū sup ipso negocio appellationis possit fieri ihibitio. vt. d. §. j. de quo ēt. j.

5 ¶ Tertius casus est qñ nulla est facta inhibitio ⁊ ipse iudex nō detulit. ⁊ isto casu tz hic do. Ant. a ꝗzio sensu ꝓ hūc tex. ꝙ nō intelligat suspensa iurisdictio i cā principali pendēte appellatiōe in articulo nō cōnexo seu separato a cā principali i tantū ꝙ ēt iustificata appellatiōe nō irritabit ꝓcessus factus in cā principali appellatione pendente. ⁊ ita limitet tex. in. d. c. nō solū §. j. Sed Imo. hic nō vz se firmare. Prio. n. dicit ꝙ iustificata appellatione omnia attemptata reuocabunt in. d. cā postea subdit ꝙ iudex a q̃ ꝓcedēdo in cā poterit reuocari suspect⁹. vt hic in gl. p. c. ad hec hic allegatū tñ si nō recuset poterit dicto cāu ꝓcedi i cā principali ⁊ ita ꝓcedit tex. hic. ⁊ ħ mō cessat obiectio hui⁹ gl. ꝑm Imo. q vz variare cū. §. dixerit ꝙ reuocātur oia atemptata. postea subdit ꝙ poterit ꝓcedi in cā principali tanq̃ i ea nō sit suspensa iurisdictio cū sit separata. ⁊ nō cōnexa articulo appellationis. vñ dicit ꝙ hic i tex. nō dz vacare.

6 ar. a ꝗzio sensu. ⁊ sic vz residere cū opi. do. Ant. de qua supra. ¶ Secundo aduerte qꝛ quādo iudex in aliquo articulo itulit grauamen per interlocutoriam habentem etiā vim diffinitiue etiā si articulus sit connexus cū cā principali rōne cuius grauaminis ipa pars habeat appellare potest iudex intra. x. dies datos ad appellādū ꝓcedere in cā ⁊ nō tenet sup sedere vt ē gl. oz. in. l. a ꝓcedēte. C. de dila. ⁊ in. c. fi. eo. tit. in. vj. in verbo appellatū. ⁊ Bal. i. l. ita demū. C. de ꝓcu. ⁊ ita ēt determinat Spe. eo. ti. de appel. §. restat. In fi. ⁊ ſz als dicat paria eē fore appellatū vel eē. j. tpa appellādi ⁊ sicut appellatiōe pendēte nihil dz innouari. ita pendente tpe. x. dierū ſz nōdū sit appellatū. ita dicit glo. notabiles in. l. ex iudicioz. ff. de accu. ⁊ in. l. j. ff. nil noua. ꝓ q̃bus glo. est text. in. d. c. nō solum in pn. tñ ꝑdicta ꝓcedūt in appellatiōe a diffinitiua secus ab interlocutoria qꝛ iudex non tenet supsedere. j. illos. x. dies. ⁊ sic in tpe dato ad appellādū imo nō solū. j. x. dies añ appellationē verū ēt post appellationē ab interlocutoria nō tenet supsedere. ⁊ pōt ꝓcedere in cā principali pēdēte appellatione dū mō nō sit facta inhibitio vt est tex. nota. in. d. §. j. adeo ꝙ si nō iustificet. postea appellatio oīs ꝓcessus factus post appellationē remanet validus nec pōt infringi ex hoc ꝙ appellatione pēdēte sit factus ſz tñ iustificata postea appelatiōe tūc est verū ꝙ oīa inouata pēdēte appellatiōe ab interlocutoria reuocant ⁊ ē tex. in. d. §. j. ⁊ in. c. exhibita. §. de iudi. cum alijs

7 si rō est qꝛ exquo articulus appellationis erat cōnexus cum cā principali pēdebat ꝓcessus. a futuro euētu qꝛ si iustificabitur appellatio exquo nō dēbat ꝓcedi in cā principali annexa que nō poterat determiari sine articulo appellatiōis merito reuocatur processus iustificata appellatiōe ⁊ ita ꝓcedat tex.

8 in edicto. §. j. cum alijs. fi. ¶ Sed quando causa principalis est separata ab articulo appellationis ⁊ non connexa tūc nō loquitur text. in. d. §. j. cum alijs fi. ⁊ cessat tūc ratio. Sed loquatur isto casu tex. hic a contrario sensu. Sed Panozmi. tenet hic contrarium dicendo ꝙ argu. a contrario sensu hic non habet locum. ⁊ ꝙ etiam si causa principalis non sit connexa articulo appellationis. tamen iustificata appellatione omnis processus in causa principali etiam non cōnexa erit nullus. adducit primo. c. si a iudice. eo. ti. li. vj. vbi per appellationem ab interlocutoria est suspensa iurisdictio in totuz ⁊ non tenetur appellans amplius coram eo comparere in illa causa. Secundo adducit. c. ij. de dolo ⁊ contu. in. vj. vbi appellatione pendente a grauamine non tenetur amplius iudex a quo citare appellantem ab eo ⁊ ergo appellatio operatur in tota causa principali ¶ Tertio inducit text. in. d. §. j. indistincte ⁊ generaliter loquentem. ¶ Quarto adducit. l. si q̃s prouocatione. C. eo. ti. vbi appellatio suspēdit i tota cā ſz articulus appellationis fit separatus a causa principali ⁊ refert Inn. tenere hanc partem in. c. cum nobis olim. ⁊ in. c. qꝛ ꝓpter in fi. §. de elec. ¶ Quinto adducit rationez ne partes eodem tempore fatigentur coza diuerſ iudicibus. vt in. c. dispendia. §. j. de rescrip. li. vj. ⁊ ne diuidank cōtinentia cause. vt in. c. j. §. de causa. pos. ⁊ ꝓpxie. ⁊. in. l. nulli. C. de iudi. vñ non dz esse vnus iudex in causa appellationis ⁊ alius in cā principali. iō est ꝙ iustificata appellatione ab interlocutoria tota causa principalis deuoluitur ad iudicem ad quem. j. e. c. vt debitus. apparet ergo ꝑm euz ꝙ iudex processit in causa principali tempore quo erat dubium ⁊ in pendenti an esset futurus iudex vel non ad tex. hic respondit ꝙ cessat arg. a cōtrario sensu quod nunq̃ locū hz qñ cōtrarium reperitur ex pressum in iure vt voluit gl. o. di. in. c. j. de eta. ⁊ quali. li. vj. in. c. significasti. de fozo compe. ⁊ qꝛ resultaret absonus intellectus vt in. l. ij. C. de condi. infer. ex quibus cōcludit ꝙ appellatio ab interlocutoria ex legittima causa interposita suspendat iurisdictionē iudicis quo respectu totius cause siue causa appellationis sit cōnexa cum causa principali siue nō.

¶ Sed aduerte quia contrarium videtur tenendum ⁊ non recedendum esse ab opinio. do. Anto. §. per tex. hic a contrario sensu qō ar. est fortissimum in iure infra de his que fiunt a prelato. c. apostolica. in. l. j. §. huius rei. ff. ō offi. eius quod argu. ⁊ regulariter dz habere locum ⁊ nō dz vacare vt ibi dicitur. ⁊ prout etiam dicit Imol. hic. cum non reperiatur in iure contrarium expressum nā tex. in. d. §. j. ⁊ similia iura ꝓcedunt in articulo appellationis cōnexo cū cā principali ⁊ in cōnexis idē est iudiciū. §. de iudi. c. quanto secus in separatis in q̃bus est diuersa ratio. ⁊ ō vno in alterū nō est fiēda illatio. l. si marit⁹. C. dona. inter vir. l. naturaliter. §. nihil cōe ff. de acqui. pos. nec ēt resultat absonus intellectus vt. vt. §. ē dictū ⁊. j. patebit merito nō dz hic cessare ar. a ꝗzio sensuna appellatio a grauamie se invno articulo suspēdit totā cāz ꝑn cipalē qñ ipsa cā principalis est cōnexa cū ipso articulo appellationis alias secus. vt est tex. notabi. ⁊ clarus. in. l. ēt. §. ex cā ff. de minori.

ff. de minori. secus si est separata ⁊ distincta ⁊ articulus appellationis nō facit ꝓiudiciū in cā principali ⁊ pōt de ꝓ se expediri ⁊ cā principalis est separata. ⁊ non facit piudiciū articulo appellationis ⁊ ita procedat tex. hic. a cōtrario sensu ⁊ tex. in. d. §. ex causa ꝓ quo etiam glo. ij. in. l. ampliozem. C. eo. ti.

¶ Nec ob. tex. in. d. c. si a iudice. ⁊ in. d. c. ij. cū alijs fi. qꝛ procedunt qñ articulus appellationis est cōnexus cum cā principali alias secus nō obstat. d. l. si q̃s prouocare. qꝛ ibi ē casus ſpālis ꝑm doc. ibi ⁊ in. l. j. C. si q̃cunq̃ predit⁹ ꝓtāte ꝓut est dictum in. d. c. ad ħ nec obstat rō. d. c. dispēdia. §. j. qꝛ non incōuenit ꝙ in articul. separatis cā principalis ⁊ cā appellatiōis agitetur coza diuerſ. iudicibus vt est tex. in. c. si duob⁹. §. eo. vbi de hoc. ¶ Non obstat ꝙ iustificata appellatione tota cā deuoluitur ad iudicē ad quē. vt. d. c. vt debitus: qꝛ fateoz ⁊ tunc est ꝙ non dz diuidi continētia esse sed interim valeāt acta facta in cā principali ex quo iudex iterim iuste, pcessit cū ꝓcessus nullū fecerit piudiciuz in articulo appellationis ꝓout dicit Inno. in. d. c. cū nobis olim in pnci. ⁊ ꝓut dicit in simili in. c. itimauit. j. eo. ⁊ Bald. in. l. iudicium soluitur. ff. de iudi.

¶ Nec obstat ꝙ iustificata appelletione papa semp mandat reuocari oīa atēptata iterim. vt dicit. c. exhibita. §. de iudi. cū alijs fi. qꝛ dicta iura ꝓcedunt qñ articulus appellationis erat ꝓnexus cū negocio ꝓncipali nō āt qñ supat⁹. ⁊ qñ cā ꝓncipa. potuisset agitari sine piudicio appfones tūc eni non debēt reuocari interim gesta ꝓ quo tex. no. in. c. audita. §. de restitu. spolia. vbi lz papa mandat reuocare oīa atēptata dz intelligi dz bis que iniuste ⁊ cum iniuria alterius sunt innouata nō in alijs ꝓout cōtingit in casu isto in quo cā ꝓncipalis pōt expediri absq; aliquo ꝓeiudicio appellationis facit ad hoc glo. no. in. d. c. non solū. §. j. in verbo qcquid. multi. n. sunt casus in q̃bus iudex a quo pōt procedere pendēte appellatione. vt ibi per glo. ⁊ alios plures enumerat Spec. eo. ti. in. ij. pte. §. pe. circa ꝓncipium. ⁊ Jo. an. in. c. cuz teneamur. j. eo. ⁊ Bal. in. l. furti. §. j. ff. de infami. vnde ex his infertur cōclusio no. ꝙ reuocatio atēptatozum in causa ꝓncipali non extēditur. nisi ad ea que innouari nō potuerunt absq; ꝓeiudicio appellationis non obstat dictum Inno. in. d. c. cum nobis. ⁊ in. d. c. qa ꝓpter: qꝛ logtur articulus qñ appellationis erat connexus cum causa principali. ⁊ non poterat procedi in causa ꝓncipali absq; ꝓeiudicio cause ipsius appellationis. ⁊ hec bene not.

¶ Quartus ⁊ vltimus casus est quando cozam vno iudice pendent due cause separate tunc si in vna appellet absq; dubio non suspenditur iurisdictio iudicis in alia causa vt est dictum in. d. c. si duobus. ⁊ facit. d. §. ex causa. ⁊ glo. in. d. l. am-

9 pliozem. in tñ ꝙ si cozam vno iudice penderet causa conuentionis. ⁊ reconuentionis. ⁊ appellatio interposita in cā conuentionis non deuolueret. nec suspenderet iurisdictionez in cā reconuentionis. sed remaneret cognoscenda cozam iudice a quo. ⁊ isto casu contingit ꝙ causa conuentionis. ⁊ reconuentionis debet cozam diuerſ iudicibus agitari. ⁊ diuersis sententijs terminari ꝑm Inno. in. d. c. cum nobis. ⁊ sequitur Panoz. ħ de quo plenius per docto. in. c. j. §. de mutu. peti.

10 a ¶ In glo. fi. in fi. intellige de exceptione surreptionis⁹ quādo dz rescriptum ⁊ impetratum per falsi suggestionē. qꝛ talis exceptio est dilatozia. ⁊ dz proponi ante litē contes. cum respiciat processum. §. ti. proximo. inter monasterium. secus fozet in vera exceptione falsitatis qꝛ illa posset opponi post sniom ⁊ redderet iudiciuz nullum. §. de excep. cum venerabil. ⁊ impediret executionez snie. l. ij. ⁊ fi. C. si ex fal. instru. ⁊. l. ij. C. de fal. datur alius intellectus hic per Jo. an. in tex. in verbo prorumpit: qꝛ fuit opposita exceptio surreptionis. ⁊ appellatum ingstum procederet in causa. ⁊ sic a futuro grauamie que in iudicis est prohibita. vt. d. c. vt debitus. dz enī proponi exceptio. ⁊ expectari an iudex admittat vel non anteqũ iudex non admittat pars nō, potest conqueri de iudicio. ideo anteqũ iudex grauet nō tz appellatio. debuit ergo expectari: an iudex grauet ⁊ postea ab illato q̃uamie appellari ⁊ si ante appellet nō, ꝓcedit appellatio. vt ħ in tex. ꝑm hunc intellectū qō ē no. ad practicam ꝑm Imo. ħ in fi. de quo dicetur. vt in. d. c. vt debitus. vbi vide de hoc notabiliter. ⁊ in. c. dilecto. j. eo.

¶ Alia lectura datur ibi ꝙ hic appellatio fuit interposita ex falsa cā vnde iudex non tenet deferre. sed ꝓcedere in cā cum nō hēat reuocari atēptata: nisi probet veritas cause appellationis. vt. d. c. vt debitus. hinc dicebat notabiliter Inno. in. c. post electionē in fi. de concess. prebē. ꝙ qñ iudex presumit vehementer malitiam in exceptione non dz talem exceptionez admittere, nec de appellatione curare cū illa non noceat nisi probet veritas cause ipsius appellationis. vt. d. c. vt debitus. qō tene mēti qñ tamē iudex presumeret ō excipientē tñ ꝑsumptio nō fozet vehemens non dz pp hoc iudex repellere. ⁊ nō admittere exceptionē partis. ita tex. no. in. c. ij cām post pzin. §. de proba. qꝛ propter presumptionem non dz iudex deuiare a tramite iuris. vt ibi. ⁊ ita limita dictum Inno. vt. §. ⁊ vide dicta. j. eo. in. c. interposita in. iij. no. in fi.

De appellationibus.

1 Appellari pōt tam ꝓ minima cā q̃ ꝓ magna. h. d. ratio ponit ħ i gl. qꝛ facultas appellandi inuenta est rōne iniusticie. ⁊ grauamis que iniusticia ita dat in puis causis sicut in magnis. ⁊ hoc de iure canonico. qꝛ de iure ciuili ꝓ minima cā non cōceditur appellatio. vt. ij. q. vj. anterioz. ⁊. l. fi. ⁊ auē. nisi breuiozes. C. de sen. ex picu. reci. ⁊ que fuerit rōnabilioz psideratio an legis prohibētis appellationē ad interlocutoria. ⁊ in minimis causis. an vero sacrozū canonū concedentiū appellationem etiā in minimis causis, ⁊ a quolibet grauamine dicetur in. c. proximo. ¶ No. ꝙ in materia appellationis etiaz de minimis est curandu. ⁊ in minimis pmittitur appellatio. lz alias dicatur qō de minimis nō curet pretoz. l. scio. ff. de in integ. resti. vbi ꝓ modica re seu lesione non dat integra restitutio. ratio differētie. qꝛ idem est remediuz extraozdinariū. vt. l. in cause. ff. de minoo. sed appellatio est remedium ordinarium. vt in. l. j. ff. e. in quo pleni⁹ subuenitur q̃ in extraozdinario remedio. vt no. in. l. ēt. C. si tutoz vel curator inter. nec obstat si diceret petitio reductionis ad arbitriū boni viri ē spēs appellationis. vt est tex. ⁊ ibi no. doc. in. l. non distinguem⁹. §. cum qdam. ff. de arbi. ⁊ tñ non concedit nisi ꝓ enozmi lesione. vt. c. quitauallis. §. de iureiur. ⁊. l. vñ ⁊ si nerue. ff. ꝓ socio. qꝛ certe id ꝓcedit ex quentione partiū que dederūt arbitriū auferendi de iure vnius partis. ⁊ dandi alteri vt. l. si de meis §. recepisse. ff. de arbi. merito ꝓ modica lesione nō cōcedit reductio ad arbitriū boni viri lz sit spēs appellationis. nō sic in iudice qui etiā in minimis dz seruare iusticiā. ideo si excedit ⁊ in minimis pmittitur appellatio. vt hic in tex. qñ autē sit ꝙ in alijs casibus. ⁊ in iure de mimis fit: vel non sit curandū vide plene in iurib⁹ hic in glo. allegatis. ⁊ per Bar. in. l. si ꝓ prietarius. ff. de dā. infec. In glo. ꝑma in fi. glo. nō declarat q̃ dicat magna vel parua quātitas. ideo ꝓclude ꝙ in casib⁹ certis. ⁊ determinatis a iure standū est illis iuribus, ꝓut est in casibus hic in glo. adductis. in alijs vero que dicat magna vel parua quātitas seu cā relinquit arbitrio iudicis ꝑm qualitatē ꝑsonarū. ita dicit glos. no. in. l. illicitas. §. ne tenuis. ff. de offi. ꝓcsi. ⁊. l. sed si suscepit. ff. de iudi. vbi glo. refert de comitissa matilla que donauit territozium per. xxxv. miliaria ⁊ tñ dixit aliquātulum terre rō. qꝛ modicū erat respectu ꝑsone donantis. ⁊ eō dicit glo. no. in. d. §. ne tenuis. qꝛ int̄ rusticos ⁊ pauperes ꝑsonas qō ⁊ cā de porcello diceretur magna cā. ita ꝙ quātitas cāe sit magna vel pua ꝓsideraī ꝑm q̃litatē ꝑsonaruz. vt. §. ⁊ si qōnes. j. de simo. ⁊ ita ēt voluit glo. in. c. fi. de iudi. li. vj. a cā que a iure determinata nō est iudicis arbitrio relinqtur. ff. de iure delibe. l. j. ⁊. c. de causis. §. de offi. deleg. ⁊ alias q̃s dicat paup vz diues iudicis arbitrio relinqtur ꝑm glo. in aut. preterea. C. vñ vir ⁊ vxor. no. in. l. si vo. §. qui ꝓ rei q̃litate ff. qui satisda. cog. In eadē glo. ibi ad sumpt⁹ nō sufficit ꝓ quo tex. no. in. l. medicianes. C. de auc. ⁊ tribu. l. x. vbi dic bar. per illū tex. quē excusari si nō fecit illud ad qō faciēdū maioz erat sumpt⁹. q̃ rei agēde vtilitas qꝛ nūq̃ dz fieri expēsa quāres nō patit. vt ē tex. ibi no. in. l. si bucs. ff. de pig. act. In eadē glo. in fi. vñ ēt ꝓ vno ouo dat actio furti. vt insti. de rerū di. §. gallina ⁊. ⁊ ibi ꝓ glo. ⁊ in. c. fi. xiij. q. vlti. ⁊ rō q̃re nō det ꝓ minimis actio de dolo. vide in. l. si oleum. hic allegata. ⁊ ibi no.

a ¶ Qñ dz rescriptum surreptitiū. Adde ꝑ. de Ludo. ro. i ꝓsi. suo. ccc. xxvij. ⁊ i ꝓsi. cccxxvj. qñ legatus duplici vinculo non exprimit nisi vnū Bartb. abbor.

Super eo.

Licet ꝑm leges regl̃r añ sniam nō appellet. tamē

1 sacri canones pmittunt appellationē tam ante lit. cōtes. q̃ post ⁊ ante sniaz ⁊ post. h. d. ꝑ. Appellatio ⁊ recusatio eqparant qꝛ i vtraq; iusta

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

causa reqrit.b.d.ij. Tps assignatum iudici ad cam deciendam incipit currere a tpe pntationis rescripti & nō vltra.b.d. notabiliter. & hz tres ptes sicut tria sunt dicta.scōa ibi in causis.tertia ibi si aūt. ¶ No.in pma pte duas regulas & ita alle
1 gatur pmo qp fm canones ab oi grauamine est licitū appellare siue inferat ante litē ptes.siue posit.siue ante sniam siue post nō solū si grauamē est magnū;sed ēt in mimis causis pmittit appellatio vt.ē.c.pxio.nō tñ in iudicio eēt licitum appellare a futuro grauamine sed solū ab illato.vt hic dr.&.c. vt debit' j.eo.vbi vide de hz.sz in ēiudicialib' ēt a futuro grauamine appellat vt in cle.sic in eo.ti.&.c.bone.j.eo.vbi de hoc dicet.
2 ¶ Scōo no.ex tex.aliā regulā qp fm leges regulariter ante sniam nō appellat pcor.l.ante snie.C.quop appel.& cōis cōclusio est qp fm leges ante diffinitiua sniam appellatio.pbibetur:qñ grauamē pōt repari per appellationē ab ipsa diffinitiua.alias si nō posset repari ēt fm leges ab oi tali iterlocutoria appellat vt est tex.in.l.ij.ff.de ap.recipi.vbi si iudex iterlogtur aliquē esse torquēdum qz tale grauamē nō posset postea repari p appellationē a diffinitiua.iō ēt fm leges appellatur & cadē rōne a captura psone.qz est grauamē coherēs psone & repari nō posset grauamē illatū. Carcer.n.dr mala mansio vt est tex.& glo.in.l.si hoiem.ff.de depositi.& dr esse maior pena stare in carcere qm laborare in agro vl alio ope publico.ff. de penis.l.in huop.& ibi glo.hinc est qp carcer est spēs tormētorum vt dicit Bal.in.l.si cleric',C.de epis.audi.not. i cle.j. de here.ideo est qp a captura psone pōt appellari de iure ciuili sicut a tortura vt dicta.l.ij.fm Bal.in.d.l.si clericus.dicentem singulariter qp hz als a grauamine vel ab interlocutoria sit necesse appellare.j.x.dies & postea non possit qz facit ius qtum ad ptē & transit in rē iudicatā prout hz glos.in.d.l.ij.& tex.in.c.pcertationi.eo.ti.lib.vj.&.c.cū dilectus.in fi.ē.de.cle.
3 tñ si aliqs a die pcepti seu iterlocutorie de capiēdo etiaz post nunqm appellauerit imo si stetisset in carcere per mēsem & vltra & nō appellauit poterit semp & qñcūqs appellare:qz sicut a presenti tortura posset appellari hz retro nō appellauerit.ita & in captura.qz detinēdo in carcerē de pñti & successiue gūatur fm Bal.in.d.l.si clericus.referēte Spe.eo.ti.ver.sed dices qd.& ver.& no.tenere qp qñ grauamē est successiuum & hz cām continuā nunqm currit tps.x.dierū ad appellandū & semper dr esse.x.dies qd dictū singulariter tene menti.& hñ facit ff. de vsufr. accresendo.l.j.in fi.hz in ēziū faciat.ff.de iureiur. l.eū qui.§.in popularib'.in glo.oz.que logtur de appenso.& iō de hoc articulo vide plene dicta.j.eo.titu.in.c.ex parte.T.
¶ Cōcludit ergo qp qñ grauamen.nō est repabile per appellationē a diffinitiua semp pōt appellari fm leges vt.d.l.ij.iō dr qp ab interlocutoria qua iudex pnunciat se iudicē cōpetentem appellat ēt de iure ciuili & ita voluit gl.oz. in auc. habita C.ne fili' pro patre.qp a snia lata sup iurisdictione siue negatiue siue affirmatiue ēt fm leges appellat.pro qq gl.ex tex.no. in.c.significatib'.ē.de offi.deleg.& ita sequtur Bart. in.d.l.ij. circa medū.vbi vide plene per euz de aliis interlocutoriis a qbus fm leges pōt appellari dic vt per Bal. in.d.l. si clericus.&.d.l.ante sniam. ¶ Scōo no.ibi ante snia:qp vbi in aliqua qstōne fit mētio de snia tūc in dubio appellatiōe snie hz intelligi de diffinitiua & nō de interlocutoria & ita voluit glo.
4 singularis.in.l.j.§.qp in sentētiis.ff.qñ ap.sit facit ēt tex.& gl. in.c.cū olim.ē.de rescri.& sic qñ in potiori significato sua vacipi debeat:sic.j.de sen.excō.c.si quē.vbi appellationis exēcōictionis & suie intelligit de maiori snia excōicationis:& non de minori. ¶ Tertio no.ex tex.parificari appellationē & recusationem qz sicut per appellationē suspendit'ur iurisdictio.ē.de iureiurā.veniētes.ita & per recusationē prout volnit gl.no.ij. q.vj.quotiens.el.ij.de quo dicetur j.eo.c.cuz spāli. Item est equiparatio hic in tex. quia sicut prohibetur appellatio sine legitima causa:ita & recusatio de quo dicas j.in glos.
6 ¶ Quarto tene menti & ita allegat qp tēpus datum iudici ad cām finiendā non incipit currere a tpe date litterarū: sed incipit currere a tpe pzesentationis rescripti & ante pñtationem non currit tēpus qō no.ad.c.de causis.ē.de offi.delega.& ex hoc tex.notabiliter inferr qp hz in rescriptis quo ad vim cōprehensiuam & sic qtum ad ea que in rescripto cōprehendūtur & etiā quo ad habilitatem vel inhabilitatē impētātis inspiciatur tēpus date litterarū non pzentationis.vt est tex. no.

in.c.si eo tpe.de rescrip.lib.vj.& .c. eam te.ē.eo. tñ qtum ad cursum tēporis & instātie inspicitur tēpus pñtationis rescripti.& pmo non incipit currere tps vt est tex.no.hic ex quo sumitur cautela ad eū qui ipetrauit rescriptū vt nunqm presentet ipsuz qñ cognoscit subesse aliqō impedimentū & nō posse in cā pcedi.non enī dz tunc pñtare lras cum ante pñtationē litterarū non currat tps vt hic dr: vnde caute facit expectare
a tēpus* paratū in quo in cā pcedi possit:ideo ēt est cautela qp fiat instrm de die pñtationis litterarū vt sic appareat quo die incipiat currere tēpus & pcedit iste tex.qñ in rescripto appōnitur tēpus per dinumerationē dierū mēsis vel anni. puta qp cā dz expediri infra.xxx.dies.j.mēsem vel annuz.secus si tps esset dinumeratū ad certā diez puta mandat cām expediri añ pascha vel añ Kalē.ianuarij tūc nō hz locū tex.hic incipet tēpus currere a die date litterarum & semp labitur ēt si nunqm presentaret rescriptū & sibi imputet ps negligēs fm Jo.an.
7 hic & ita sequūtur docto. Ultimo tene mēti ex tex.qp ante presentationem litterarū iudex delegatus non dr hrē iurisdictionem & ista est ratio huius tex.qz ante presentationē lrarum nō currit tēpus qz impedito nō currit tēpus.j.de cōces. preben. qz diuersitatē cū aliis si.& qz ante non hz iurisdictionē nam si ante pñtationem litterarū hret iurisdictionem posset tūc in cā procedere & si posset procedere ante pñtationē litterarum tūc non esset rō āre tps sibi non curreret. ideo ergo hic dr qp tēpus incipit currere a die presentationis litterarū. & non a tēpore date qz a captura psone pōt appellari de iure ciuili sicut a tortura vt dicta.l.ij.fm Bal.in.d.l.si clericus.dicentem singulariter qp hz als a grauamine vel ab interlocutoria sit necesse appellare.j.x.dies & postea non possit qz facit ius qtum ad ptē & transit in rē iudicatā prout hz glos.in.d.l.ij.& tex.in.c.pcertationi.eo.ti.lib.vj.&.c.cū dilectus.in fi.ē.de.cle.
3 tñ si aliqs a die pcepti seu iterlocutorie de capiēdo etiaz post nunqm appellauerit imo si stetisset in carcere per mēsem & vltra & nō appellauit poterit semp & qñcūqs appellare:qz sicut a presenti tortura posset appellari hz retro nō appellauerit.ita & in captura.qz detinēdo in carcerē de pñti & successiue gūatur fm Bal.in.d.l.si clericus.referēte Spe.eo.ti.ver.sed dices qd.& ver.& no.tenere qp qñ grauamē est successiuum & hz cām continuā nunqm currit tps.x.dierū ad appellandū & semper dr esse.x.dies qd dictū singulariter tene menti.& hñ facit ff. de vsufr. accresendo.l.j.in fi.hz in ēziū faciat.ff.de iureiur. l.eū qui.§.in popularib'.in glo.oz.que logtur de appenso.& iō de hoc articulo vide plene dicta.j.eo.titu.in.c.ex parte.T.
¶ Cōcludit ergo qp qñ grauamen.nō est repabile per appellationē a diffinitiua semp pōt appellari fm leges vt.d.l.ij.iō dr qp ab interlocutoria qua iudex pnunciat se iudicē cōpetentem appellat ēt de iure ciuili & ita voluit gl.oz. in auc. habita C.ne fili' pro patre.qp a snia lata sup iurisdictione siue negatiue siue affirmatiue ēt fm leges appellat.pro qq gl.ex tex.no. in.c.significatib'.ē.de offi.deleg.& ita sequtur Bart. in.d.l.ij. circa medū.vbi vide plene per euz de aliis interlocutoriis a qbus fm leges pōt appellari dic vt per Bal. in.d.l. si clericus.&.d.l.ante sniam. ¶ Scōo no.ibi ante snia:qp vbi in aliqua qstōne fit mētio de snia tūc in dubio appellatiōe snie hz intelligi de diffinitiua & nō de interlocutoria & ita voluit glo. singularis.in.l.j.§.qp in sentētiis.ff.qñ ap.sit facit ēt tex.& gl. in.c.cū olim.ē.de rescri.& sic qñ in potiori significato sua vacipi debeat:sic.j.de sen.excō.c.si quē.vbi appellationis exēcōictionis & suie intelligit de maiori snia excōicationis:& non de minori. ¶ Tertio no.ex tex.parificari appellationē & recusationem qz sicut per appellationē suspendit'ur iurisdictio.ē.de iureiurā.veniētes.ita & per recusationē prout volnit gl.no.ij. q.vj.quotiens.el.ij.de quo dicetur j.eo.c.cuz spāli. Item est equiparatio hic in tex. quia sicut prohibetur appellatio sine legitima causa:ita & recusatio de quo dicas j.in glos.
6 ¶ Quarto tene menti & ita allegat qp tēpus datum iudici ad cām finiendā non incipit currere a tpe date litterarū: sed incipit currere a tpe pzesentationis rescripti & ante pñtationem non currit tēpus qō no.ad.c.de causis.ē.de offi.delega.& ex hoc tex.notabiliter inferr qp hz in rescriptis quo ad vim cōprehensiuam & sic qtum ad ea que in rescripto cōprehendūtur & etiā quo ad habilitatem vel inhabilitatē impētātis inspiciatur tēpus date litterarū non pzentationis.vt est tex. no.

a ¶ Unde caute fac expectare tempus.adō an snia iudicis vltra terminuz sibi prefixuz valeat. vide Lud. de ro.in psi. suo.cccc.xvj.

in.l.j.in fi.ff.a quibus app.non licet.qp mitius agitur de iure canonico qm de iure ciuili ex quo de iure canonico a qualibet interlocutoria appellat vt hic.in tex.& etiam in mimis causis
12 appellari potest vt.ē.c.proxi.vnde hz de iure ciuili frustratorie.& temere appellans veniat puniendus magna pena vt in d.l.si clericus.C.de epis.audi.cum si.tñ dicebat glos.in.d.l.j. in fi.qp in terris ecclesie & de eqtate canonica nulla pena imponitur temerarie appellanti nisi condēnatio expensarū. de quo.j.eo.c.vt debitus.ex quo canones pmittunt appellationem ab omni grauamine & pro minima causa vt.ē. & ita dicit Bal.in.d.l.clericus.in pzin.fuisse determinatū per illaz glo. in.d.l.j.ratio aūt qz de iure ciuili regulariter prohibet appellatio ante diffinitiua dicit Bal.in.l.si.in fi.C.de sen. ex picu. qō ideo est vt sic lites sint breuiores & ne infinitum extendantur & citius deueniatur ad diffinitiua.& de hac rōne dicit esse tex.singularē in.l.apertissimi.C.de iudi. sed ius canonicum cōsiderauit appellationē esse remedium ad presidium innocentie institutum vt dicit tex.in.c.cum spāli.j.eo.iō a qualibet iniustīcia pmisit appellationē vt hic.&.ē.c.pxi. & ibi per glo.
¶ Ex pdictis pz ēt ratio quare de iure ciuili instantia prime cause finit triēnio.l.properandū.in pn.C.de iudi.& de iur.canonico est ppetua vt est tex.no.in.c.pe ē. de iudi.ratio est qa de iure ciuili non admittunt tot appellationes in cā ideo faciliter cā expediri potest.sed nō sic posset facilter causa expediri data facultate appellandi a quolibet grauamine. ideo est
13 qp de iure canonico instantia durat ppetuo. ¶ In gl. in verbo sicut appellationi.in fi.vnde quo ad alia non equiparātur appellatio & recusatio.nam ab executore nō appellat & tamen recusatur de quo dicet in.c.nouit.ē.eo. Item a iudice nō appellatur nisi grauet.vt.d.c.vt debitus. & non potest recusari vt suspect' etiam si nō grauet vt.d.c.cum spāli. Jtez a iudice in quē consensit appellat vt.l.ex cōsensu.ff.eo.& tñ eum recusare non possum nisi ex noua cā.ē.de offi.delega. insinuante. Item vicarius epi recusatur cozam epo & tñ ab eo. nō posset appellari ad epm.c.si cōtra vnuz.in fi.de offi.deleg.in.vj. vbi etiam vide per glo.de his.ita qp appellatio & recusatio nō parificantur.sed tñ vr hic velle Jo.an.qp vbi tollitur appellatio vz etiam sublata & recusatio.super quo articulo Panozmi.B. multum instat.sed tu dicas hoc dicū esse cōtra tex.in termis in.c.postremo.j.eo.vbi hz causa sit cōmissa appellatione remota.tñ non intelligitur prohibita recusatio.nec intelligitur cā cōmissa recusatione remota.vt ibi est tex.not. ita qp prefati docto.disputat de casu.l.& hz Panoz.hic dicat qp de iure ciuili remotio appellationis in rescripto extēdat ad recusationē. vt sicut non pōt appellari.ita nec recusari suspectus & adducit certas rōnes.de qbus hic per eū tñ ēziū teneas pmo p tex.in.d.l.si.C.de sen.qui logtur de iudice delegato & tamen remota appellatione non censet remota recusatio qz separatorum separata est ratio vt.d.l.si.&.l.si maritus.C.de dona.iter virū.ff.de serui.vrba.predio.l.si domus.hz gl.in.d.l.si.videat sensisse ēziū & nō bene.& ita est tenēdum prout ēt hz & sequi
14 tur Bal.& Ang.in.d.l.si.in fi. ¶ In glo.fi.in pn.hanc opinionem sequtur hic Jnno.Hosti.vt dies termini nō cōputet in termino per.l.j.hñ allegatā. Sed in cōtrarium facit tex. hic dum dicit ex tunc & cuz dictio ex tunc de sui ppria natura denotet extremitatē tēporis cui adiungit.l.v.ff.de pdi.& demō. & per glos.in.c.psonas.ē.eo.& in .c. qm sit.de elec.lib.vj.ergo dz hic cōputari tēpus de momēto ad momētum. cum dicat ex tunc.pro quo ēt glo.ordi.& singu.in rubrica.ff.de diuer.tē-
15 pora.prescrip.voluens.qp in dubio omne tps intelligat cōtinuum & nō vtile & sic qp currat de momēto ad momētū.& tam dies feriati qm nō feriati cōputent.l.siue ps.C.de dila.l.ij.C. de tēpo.appel.& in hac opinione residet hic Jo.an. ponens
16 ex his vnam notabilē regulā. & ita allegatur qp regulariter. &
8 indubio omne tps semp currit de momēto ad momētum* & semp dies termini cōputetur in termino nisi in casibus qb' a iure est expressum cōtrarium.& sic nō obstant iura allegata hic pro cōtrario in glo.& sicr non obstāt alia iura que possent adduci in cōtrarium & hanc eandē regulam posuit & secutus est. Jo.an.in.d.c.qm sit.super glo.in verbo mēsem. super quo articulo dicit hic Panoz.col.iiij.qp qñ terminus adiungitur numero dierū vel mēsium cū dictione a vel ab puta.j.xx.dies a die presentationis litterarū nunqm cōputatur tps de momē-

to ad momētuz & dies termini non cōputatur in termino & rō est qz illa dictio a vel ab ponitur exclusiue in termino cui adiungitur vt.l.ratio.§.fi.& ibi glo.no.ff.de actio.emp.& ideo si pnceps rescribit cām expediri.j.xxx.dies a die presentatiōis litterarū vel a die litis cōtestationis nō cōputabitur in termino illa dies pro quo est glo.ordi.& no.in.c.statutū. de prebē. lib.vj.& in cle.sicut de appel.in verbo a die.& idē voluit Jo. an.in.d.c.statutū.& Bald.in.l.eos.§.sinaūt.C.eo.ti.col.ij de quo tñ articulo.vide plene per doc.in.l.j.& in.c. pia. hic alle-
17 gatis in glo. ¶ Sed querit Hosti.hic pmo qd si iudex delegatus cui est cōmissa diffinitio cause.j.certum tps reperitur tunc excōicatus post datam rescripti an currat tēpus videret qp sic.qz quādo impedimentū procedit ex parte iudicis regulariter currit tps sed datur restitutio vt in.l.fed si per pretorem.ff.ex quibus causis maiores.prout plene est dictū.c. ex rōne.ē.eo.sed ēziū hz hic Hosti.& alij.docto.qz isto casu est impedimentū iuris cū nec iudex nec partes pcedere possent durante in excōicatione.ē.de re iudi.ad probandū.& ipedito ipedimento iuris nō currit tps vt in.l.j.C.de annali.excep.& in.c.qz diuersitatē.j.de pces.pbē. qñ aūt iudex vl' ptes essent in excōicatione tpe impetrationis rescripti vide in.c.j. de re.
18 scriptis.lib.vj. ¶ Scōo querit hic Jnno. si cā fuit delegata de cōsensu vtriusqm partis an reus presentādo rescriptū preiudicet actori vt faciat sibi currere tēpus a die pzsentationis prout est tex.hic.& cōcludit Jnno.qp sic fatetur tñ qp delegās deberet subuenire actori qñ reus dolose fecit arg.ē. de resti. in integ.ex lris & reus deberet condēnari in expēsis vt no.in c.cetez.ē.de rescriptis. fm Jnno.secus si reus nō puenisset nimium actorem & fecerit absqm malicia tūc eni iputaret actori qui fuit negligens.j.eo.c.oblate. non sic si fuit impedit' vt d.c.ex lris.sed dicto casu deberet prozogari tēpus per delegantem cū delegatus nō possit excedere terminū sue cōmissio
19 nis.ē.de offi.deleg.de causis.possit tñ inducere partes vt de partiū consensu prozogaret tēpus cuz hoc fieri possit vt in.d. c.de causis.sed qñ reus fuit in dolo vl' in malicia nisi pseniat prozogationi termini poterit iudex condemnare eum in expēsis.arg.c.si.cū ibi.ē.de rescriptis.fm Panoz. hic.& hec no. ad materiam.d.c.de causis.

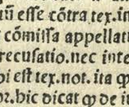

Eruenit. Conuentus de iniuria ēt illata clērico appellare pōt
1 nisi sit notorius.h.d.scōa ps ibi fraternitati. ¶ No.pmo ibi vulneratos vel lesos pōt qp incidens in excōicationē pro iniuria psonali illata clerico nō pōt absolui nisi a papa. licet lesio fuerit sine aliquo vulnere & licet qñ iniuria esset leuis posset etiam excōmunicatus pro violenta manuū iniectione in cle.icū absolui ab epo.vt est tex.singu.in.c.puenit. el.j.de
2 sentē.excōicationis.tñ non sequtur qp oīs iniuria lata sine vulnere sit leuis cū etiam pro iniuria sine vulnere solus papa absoluat.vt hic dr & que iniuria dicatur leuis vel enormis.vide
3 insti.de iniur.§.atrox.& in casu isto qñ iniuria dr leuis vl' enormis ipse eps arbitrari dz & ei' arbitrio relinqtur.& sic an ipse possit vel nō possit absolui.ita voluit glo.singu.& doct.sequūtur in.c.cum illorū.j.de sen.excō.& satis pbatur in.d.c.peruenit.ibi arbitrio.&c. ¶ Scōo no.qp pcutiens clericū incurrit ipso facto maiorē excōicationem a qua regulariter solus papa absoluit.xvij.q.iiij.si qs suadēte.& priuat non solū partici patione sacrozū.sed etiaz cōione fideliū vt hic in verbo vita re.hz Gratianus aliud senserit.& non bene.ix.q.ij. euidēter.
4 prout dicit glo.ibi in verbo ab ingressu. ¶ Tertio no. ibi no
b tori' qp in notoriis nō admittit appellatio. b & si appellat talis appellatio non suspēdit.nec impedit executionē pene vt
5 hic pz de quo.j.c.pxi. ¶ Quarto no.& tene mēti qp appellatio impedit denūciationem seu publicationez excōicationis qñ iudex vellet eam facere sup facto non notorio.& ideo sicut excōicatio lata post appellationē est nulla, vt dicetur.j.eo. in c.pastoralis ita & ipsa denūciatio excōicatiōis.qz post appellationem non dz quis denūciari excōicatus.vt hic est tex.notabilis.intellige qñ est dubium de excōicatione. & sic quādo de excōicatione non pstat alias aūt qñ constaret de excōmunicatione tunc non obstāte appellatione posset denūciari excōmunicatus.qz sicut appellatio nō suspēdit excōicationē publicatam.vt.d.c.pastoralis.ita non suspēdit denūciationē illius.

a ¶ Omne tps semper currit d momēto ad momētum. Ed de an tpis angustia vitiet actū qui fieri dz certo tpe vide per.d.ludo. de roma. in cōsilio. suo. cccc.xlviij. Barto. ab hoz.

b ¶ In notoriis nō admittitur appellatio.ad de an appellatio in notoriis admittatur. vide per do.lud. de ro.in psi. suo. cccc.xiii ij. Bartho. ab hoz.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

vt hic in tex. nam ꝓstat esse excõicatum citandũ ⁊ conseqen-
ter potest denũciari cum per denũciationẽ non plus ligetur
6 q̃ ꝑmo fuerit vt in.d.c.pastoralis. ¶ Quinto no. ⁊ tene mẽ-
ti ex tex. practicam ad inducendũ satisfactionẽ ꝓ iniuria p-
sonali illata clericis vel ꝓ alia quacũq; excõicatione. qa iu-
dex denunciabit talẽ esse excõicatũ inhibendo oibus de po-
pulo. vt illũ euitent. imo poterit iudex tpe denunciationis ex
cõmunicare omnes participãtes ꝓout habet in.c. statuim⁹.
de sentẽ. excõicationis lib. vj. vnde lz alias participans cum
excõmunicato icurrat solũ minorẽ excõicationẽ. j. de sen. ex.
nuper. tñ quãdo fertur excõicatio in participãtes incurritur
tunc ẽt maior excõicatio ⁊ lz al's excõicatio lata in participã-
tes sit ipso iure nulla non ꝓcedẽte trina admonitione. vt est
7 tex. nõ. in.d.c. statuimus tñ illud est verum qñ fertur excõica-
tio ꝗ participantes cum excõicatis a se. secus in excõicatis a
iure vel ab alio. qz posito q̃ dicto casu deberet silr ꝓcedere.
admonitio si tñ feratur excõicatio ꝗ participantes nulla pre
missa admonitione esset iniusta. sed tñ excõicatio non ẽt nul
la ⁊ ligaret. ⁊ iste fuit singularis intellectus Jo. an. in.d.c. sta
tuimus. vt loquat in excõicatis a se non ab alio. ⁊ ita sequitur
8 hic panor. ¶ Ultimo no. q̃ excõicatus ꝓ iniuria vel offen
sa non dz absolui nisi ꝑmo satisfaciat leso. sic. j. de sentẽ. excõ.
prochianos. ⁊ ibi gl. quomodo hẽat extimari iniuria ⁊ offen-
ia ⁊ coram quo iudice. vnde stilus romane curie bz q̃ quãdo
mandat aliquẽ absolui semp dr q̃ prius satifaciat. ideo esset
necessaria citatio illius offensi. ⁊ dz audiri super eius satisfa-
ctione. vt voluit glo. no. in.d.c. parrochianos. ⁊ sequitur hic
Panor. nõ tamen pp hoc absolutio esset nulla lz fuisset fcã
9 nõ citata pte vt tenẽt docto. in.c.q̃ fronte. j. eo. ¶ In glos. in
verbo notorijs in fi. Sed dubitatur an in denũciatione excõi
cationis requiratur cause cognitio. ⁊ citatio partis videretur
q̃ non cum per denũciationem quis nõ plus ligetur q̃ ꝑmo
fuerit vt in.d.c. pastoralis. ⁊ etiam qz per denunciationẽ non
probatur ipsa excõicatio. vnde non sequtur aliquis est denun-
ciatus excõicatus. ergo probatur eum esse excõicatum vt vo-
luit glo. no. in.c. lz. de senten. excõ. lib. vj. ⁊ in.c. pia. in verbo
nomẽ. de excep eo. lib. de quo tamẽ ibi per doc. Sed Hosti.
⁊ Jo. an. in.c. reprehensibilis. j. eo. ꝓcludunt q̃ qñ cõstat no-
torie de excõicatione potest quis denũciari absq; alia citatio-
ne partis. ⁊ ideo si constat aliquẽ verberasse clericum poterit
denunciari excõicatus eo aliter non citato. ⁊ ita satis probat
hic. vbi talis pót denũciari ⁊ vitari non obstante appellatione
10 hinc dixit Inn. in.c. ex parte. i. de verb. signifi. q̃ in notorijs
nõ requiritur sententia. sed fit quedã iuris executio. ꝓ quo
etiam text. notabilis. in.c. quoniã. ē. de filijs presby. vbi dicit
q̃ notoria in iudicio deducenda non sunt. nec expedit ⁊ hoc
qñ est certum absenti defensionẽ nõ cõpetere alias etiam in
notorijs requiritur citatio partis ꝑm gl. in.c. ad nostrã. el. iij.
ē. de iureiurã. de quo articulo. vide notabiliter dicta in.c. cũ
11 sit in fi. ē. e. Si vero factum nõ esset notoriũ. aut si esset tamẽ
nõ est certum q̃ absenti cõpetat vl' non competat defensio. ⁊
istis casibus semper dz primo ꝓcedere snia declaratoria su
per facto ⁊ nõ posset ꝓimo fieri denũciatio vl' alia executio ⁊
sic requiritur citatio partis ⁊ cause cognitio vt est tex. c. not. i
c. cum ꝑm. de hereti. li. vj. vbi si allegatur aliquem incidisse in
penam vel in sententiam iuris non potest fieri executio ꝓius
q̃ ꝓcedat snia declaratoria super delicto. ꝓ quo etiã tex.
Bar. in.l. eius qui delatorem. ff. de iu. fis. lata enĩ tali declara-
toria per iudicem incontinenti succedit pena a iure impositа
etiam si iudex de ea nihil dicat. vt. l. j. ff. ad turpil. ⁊ post decla
ratoriã poterit fieri executio. ⁊ nõ aliter vt. d.c. cũ ꝑm. ⁊ ad pdcã
ẽt. vide gl. o. i cle. fi. de cẽsi. in verbo. ꝓstiterit ⁊ in cle. ij. ē pe.
⁊ in cle. j. eo. ti. volentes q̃ semper in sententia declaratoria. ⁊
in denũciatiõe excõmunicationis requirat citatio ⁊ cause co-
gnitio. intellige. vt. ē. quãdo cõstat vel non cõstat de notorio.
12 ⁊ defensione absentis multa enim allegantur notoria que nõ
sunt dixit tex. no. j. c. ꝓxi. ⁊ ideo a tali snia declaratoria pót
appellari. licet enĩ a pena legis vel statuti nõ appelletur vt in
l. si qua pena. ff. de verbo. signi. ⁊ in.c. qz nos. j. eo. tamen pót
appellari a snia declaratoria iudicis declarantis in penã vel
in delictũ incidisse. ⁊ ita voluit gl. ordi. in verbo puatos in.c.
cupiẽtes. ē. q̃ si per. xx. de elec. lib. vj. ⁊ ratio est qz talis decla
ratoria est snia hominis. ⁊ nõ iuris. sed qz sententia hois pót
grauare. ideo ab ea appellatur. sed a sentẽtia. ⁊ pena legis iõ
non appellat: qz iuris executio non bz iniuriam. in.l. iniuriã.
ff. de iniu. ⁊ iij. dis. erit aũt lex. In glo. in verbo eundẽ. in fi.
de hoc dicetur notabiliter in.c. qua fronte. ⁊ ibi vide.

1 **Dnsuluit.** Summa vt. ē.c. ꝑxi. Et no. i. ex tex. q̃ cleri
cus potest ꝓcedere ꝗ laycos rõne adulterij
licet nõ agatur ad separationẽ thori. sed ad
alias pena. ⁊ licet Jo. an. in.c. fi. de fo. cõpe.
lib. vj. dixerit q̃ adulterius nõ sit de foro ec-
clesie nisi qñ agit ad separationẽ thori. tñ si agat alit ad pe-
nam vel penitẽtiam est de foro ecclesie. vt est tex. hic ratio qa
adulteri dicunt sacrilegi. C. de adul. l. q̃uis. in fi. cum matri-
moniũ sit magnũ sacramentũ in ecclesia dei. ē. de biga. nup.
⁊ ita sequtur h panor. adducens tex. xxij. q. j. de benedic. ⁊ de
2 his per doc. in.c. j. ē. de offi. ordi. ¶ Ultimo not. ⁊ allegat q̃
licet in notorijs non admittat appellatio vt hic. ⁊. ē.c. ꝓxi.
⁊ lz in notorijs nõ regratur ordo iuris vt in.c. ad nfam. el. iij.
ē. de iureiurã. ⁊. ē. de testi. cogen. c. iij. ⁊ lz dicatur q̃ notoria
probatione nõ indigent. vt in.d.c. iij. ⁊ in.l. emptorẽ. ff. de act.
emp. ⁊ lz etiam dicat q̃ notoria in dubio deducẽda non sunt
⁊ nõ expedit. vt in.c. qñ. ē. de filijs presby. tamẽ limita ⁊ itel-
lige oia precedentia iura ⁊ dicta procedere qñ constat eẽ no-
torium. alias secus cũ multa dicant ⁊ allegant notoria q̃ non
sunt. dicit hic tex. not. qui ad hoc quottidie allegat. ⁊ ideo in
dubio dz seruari ordo iuris ⁊ admitti dz appellatio vt hic in
tex. per quẽ. dicit hic Panor. q̃ si testis deponit aliquid esse
vel fuisse notorium. sed nõ reddit cãm dicti etiam nõ interro-
gatus nihil probat. qz notorium non deprehenditur de facili
3 absq; iudicio intellect⁹. ⁊ multa dicunt notoria que non sunt
vt hic. vnde deprehendit notorium ex iudicio ⁊ rõne intelle-
ctus intantũ q̃ etiam periti titubant an ⁊ qñ dicat notorium.
ideo dicit gl. no. ij. q. j. de manifesta loqmur de notorio. ⁊ qd
sit notorium ignoramus: vnde Inno. in.c. cuz cãm. ē. de testi.
4 dixit testem nunq̃ probare q̃ deponit super eo qd̃ percipit
potius sensu itellectus q̃ sensu corporis nisi reddat causam
sui dicti etiam nõ interrogatus. ⁊ ita sequtur Bal. in.l. pibyt-
teri. in fi. C. de epis ⁊ cleri. sicut ẽt in fi. dicebat Bart. in.l. de
minore. ē. tormẽta. ff. de questionibus. de teste deponẽte. ē. fa-
ma vel infamia vt teneat reddere cãm ⁊ rationẽ sui dicti. etiã
non interrogatus ⁊ alias non probet. ⁊ hoc idẽ sequtur Bal.
in.l. qd ergo. ē. ex promisso. ff. de infa. de quo tñ plenius per
docto. in.d.c. cuz cãm. vbi do. Anto. ⁊ do. Flo. in h de fama
aliud voluerunt. in alijs vero que percipiũtur solo sensu corpo
ris testis probat. lz aliter non reddat cãm sui dicti quãdo de
ea non est interrogatus. vt per glo. ⁊ Bald. in.l. solam. C. de
5 testi. ⁊ in.d.c. cuz cãm. ¶ In glo. j. in fi. aduerte qz videretur
q̃ notoriũ nihil operetur. nam aut quis grauat. ⁊ pót appel
lare siue factum sit notoriũ siue non. aut non grauatur ⁊ nul
lo casu appellare potest. j. eo. vt debitus. ⁊ ita residet h Inn.
Sed dicit Hosti. ⁊ Jo. an. hic q̃ mens istorum iurium est q̃
delinquens nõ possit penas iuris euitare in facto notorio q̃si
6 istud delictũ non cõmiserit. qz in notorijs negatiõe nõ fit res
dubia. vt per glo. in.c. j. de offi. deleg. in. vj. ⁊ no. in.l. post rez
ff. de transactioni. ⁊ per Inno. in.d.c. ex parte. de vbo. signi.
sed in alijs non notorijs negatiõe fit res dubia vt in.l. iij. C.
7 quibus ad liber. prouo. ideo indistincte admittitur appellatio.
Panor. no. hic sic ꝓcludit q̃ in notorijs indiffinitiua admitti
tur appellatio dũmodo expримat cãm rationabilẽ que habeat
obfuscare notorium. vt in.c. romana. ē. finaũt. eo. ti. in. vj. licet
alias in appellatione a diffinitiua non regratur expressio cãe.
vt in.l. j. in fi. ff. eo. ⁊ in.c. cum appellationibus. in fin. eo. ti. in
vj. ⁊ no. in.c. cuz in ecclesia. j. eo. ⁊ in.c. j. ē. is que in verbo sta
tuit. eo. ti. in. vj. qz tunc bz locum illud qd̃ dr non probatũ p.
babo ⁊ non deductum deducã vt in.l. per hanc. C. de tempo.
appel. ⁊ in.c. cum Joãnes. ē. de fi. instru. ⁊ ideo est q̃ sententia
diffinitiua potest reformari. ⁊ iustificari ex noua cã per appel
lationem. ⁊ non deducta in cã principali. vt est tex. notabilis. in
l. ticianus. ff. qd̃ cum eo. in istis casibus debẽt intelligi iura sa
cientia dziam in appellatione inter factũ notoriuz ⁊ occultũ.
ex quibus infert hic Panor. q̃ in casu in quo ius prohibet
appellationẽ nunq̃ iudex tenetur deferre appellationi etiam
a diffinitiua nisi legitima cã in appellatione expримatur. non

tamen

tamen intelligas q̃ expressio cause sit de forma appellationis
a diffinitiua ẽt in dictis casibus. sed ideo regritur cã vt sic iu-
dex a quo habeat deferre vel nõ defferre. ⁊ iudex ad quẽ ha-
beat admittere vl' nõ admittere. ⁊ idẽ fozet qñ appellatio. phi
beret ab homine. puta qz cõmittitur cã appellatione remota
tunc enĩ etiaz in appellatione a diffinitiua esset expримenda cã
in iure expressa vt. d. ē. sinaũt. ⁊ ita sequũtur ibi doct. ⁊ vide de
hijs dicta in.c. iij. ē. eo. ⁊ ita itellige iura dicẽtia q̃ in notorijs
non admittitur appellatio ⁊ iura dicẽtia q̃ in appellatione a
diffinitiua expressio cause non regritur. hoc idẽ firmat Bal.
in addi. Specu. eo. ti. in tertia charta in ver. appellans a diffi
nitiua. dicens q̃ appellãs a diffinitiua lata vigore ꝓfessionis
non tenẽt expримere cãm quo ad substantiam appellationis.
sed quo ad hoc vt iudex a quo teneatur eidez defferre. sic ꝑm
Archidia. in.c. romana. eo. ti. lib. vj.

Suggestum. Summa ꝓout. ē. in.c. meminimus ⁊
an bodie arreptio itineris. ⁊ missio nũcij ad
sedem apostolicã hẽat vim appellationis di-
cetur. j. eo. c. vt debitus. ¶ Mo. i. q̃ vbi ius
aliquid gñaliter disponit. nõ expressa certa
ratione. si tñ potest cõsiderari ratio illius ꝓstitutionis dz limi
tari ipsa ꝓstitutio ꝑm limites ipsius rõnis. ⁊ bz restrigere ip-
sam gñalem dispositionẽ ꝓout ipsa ratio dicat. ratio enĩ limi
tat dictũ ⁊ restringit. l. cum pater. ē. dulcissimis. de leg. ij. ⁊ hic
in tex. nam in.c. meminimus. ē. eo. erat gñaliter statutũ de nõ
procedẽdo contra itinerãtes ad papã. ⁊ ideo papa hic dispo-
nendo de nouo. sed rñdendo quid iuris restringit illã de-
cretalem ad limites rõnis quare fuerit inuenta appellatio. ⁊
ponderat rõnem illius decretalis quare emanauit. est ergo h
tex. ꝓ eo q̃ dicebat Bal. no. in.l. matrimũ vitium. C. de libe.
prete. vbi voluit q̃ qñ ratio est vnica ⁊ finalis. lz aliter nõ sit
scripta in.l. ab ea tñ potest argui. ⁊ hr ꝓ expressa ꝓ quo ẽt
adducit tex. no. in.l. milites agrum. ff. de re mili. de quo etiam
per Bal. in.l. non dubium. C. de le. vbi dicit q̃ semp verba le
gis vel statuti debent intelligi ꝑm id qd̃ est iuris vel rõnis nõ
aũt iudaice ad litteram etiam sine correctione verborum facit
ff. de execu. tuto. l. scire oz. ē. sufficit. j eo. c. scdo requris in fin.
¶ Secũdo no. ⁊ ita allegatur q̃ inducta ad vnuz finẽ nõ de-
bent operari ꝓtium effectum sic. ē. eo. c. ad nostram. ideo hic
dicitur q̃ appellatio fuit inuenta. vt grauamẽ possit reparari
non aũt ad deprimẽdam iusticiam alterius. facit. j. eo. c. cum
spãli. ē. pozro. ⁊. l. j. ff. eo. vbi dr q̃ appellatio inuẽta est ad co
hercendam iudicis iniquitatem ⁊ eius imperitiam corrigen-
dam. sed etiã alio respectu fuit inuenta appellatio. s. q̃ grauа-
tus etiã ex propria culpa. ⁊ ignorãtia possit remedio appella-
tionis releuari. ideo dicitur in appellatione non probatũ pro
babo. ⁊ non deductuz deducam. vt. c. cum Joãnes. ē. de fide
instru. ⁊. l. per hãc. C. de tẽpo. appel. ⁊ ex hac rõne põt appel-
lari a sententia diffinitiua q̃stumcunq; iustissima ad finem. vt
suppleantur omissa vel vt reformetur sententia ex nouis pro-
bationibus. vt. l. ticianus. ff. quod cum eo. ⁊. d.c. cũ Joãnes.
¶ In glo. j. in fi. de hoc articulo an ⁊ qñ sit in presentia iudi
cis appellandum dicetur. j. eo. c. fi. vbi vide plene de hoc.
¶ In glo. pe. in fi. itellige q̃ malitia probetur eo ipso q̃ arri-
puit iter post noticiam litterũ ꝑm Jo. and. ⁊ ita probatur hic
in tex. vbi papa fundat se super facto narrato ⁊ ex facto ꝓsu-
mitur fraus simile in.c. ij. de renun. lib. vj. ⁊. l. doluz. C. de do
lo. in quibus iuribus dicitur q̃ fraus. ⁊ dolus probatur ex
coniecturis. ⁊ iudicijs.

Ad presentiam. Si excõica
tus post ap-
pellationem celebrabit in diuinis non incur
rit irregularitatem. nec venit puniẽdus si cõ
stat appellationẽ fuisse legittimã. h.d. ⁊ ꝓ
narrat factũ. scdo ponit decisio. ibi ideoq;.
1 ¶ No. ⁊ teneme̅ti ꝑmo q̃ lz alias excõicatus ingerẽs se diui-
nis incurrit ipso facto irregularitatem a qua solus papa ab-
soluit. vt in.c. clerici. ⁊ ibi gl. j. de cleri. excõicato minis. ⁊. c. j.
de sen. excõ. in vj. ⁊ lz irregularis possit puari oibus hñificijs
vt. c. fraternitati. j. de cleri. excõicato. imo etiam eps rõne irre
gularitat] venit deponẽdus ab epatu. vt. c. veritatis. ē. de do
lo ⁊ cõtu. imo ẽt veniret deponẽdus. ⁊ degradãdus ab ordi,
ne vt est tex. ibi. in.d.c. clerici. tñ qñ fuit quis excõicatus post
appellationẽ legittimã nõ tenet desistere a diuinis. imo si ce-
lebrat in diuinis nullã irregularitatem incurrit tex. est h no.
ratio est qz excõicatio lata post appellationẽ legittimã est nul
la. vt hic. ⁊. c. per tuas. j. de sentẽ. excõ. ideo eũ non ligat ⁊ idẽ
esset dicendũ in oibus alijs casibus qbus excõicatio est nul
la vt excõicat⁹ possit secure celebrare in diuinis ⁊ nullaz irre-
gularitatem incurrat. ⁊ qui sint casus in qbus excõmunica-
2 tio reddit nulla vide per glo. oz. in.c. presenti. de sen. ex. li. vj.
3 ¶ Secũdo no. q̃ excõicatus post appellationem legittimaz
potest petere se absolui ad cautelã ⁊ ita dz absolui si hoc pe-
tat. vt hic. ⁊. c. solet. de sentẽ. excõ. lib. vj. ipse tñ sic excõicatus
non tenet gerere se ꝓ excõicato. vt hic patet. vnde dicit hic
Jo. an. q̃ si iste non fuisset absolutus ad cautelã eodez modo
potuit celebrare diuina si fuit excõicatus post appellationez
legittimã eo qz talis excõicatio nulla nõ ligat. vt. d.c. p tuas.
⁊ lz Inno. hic velit q̃ excõicat⁹ sit vitãdus tamẽ hoc hodie
non est verum. vt. d.c. solet. vbi dicitur q̃ solũ in iudicijs pẽ-
dente cognitione nullitatis sententie est vitãdus sed in extra
iudicialibus non etiam in diuinis. ⁊ spũalibus. vt hic in tex.
4 ¶ Ultimo no. arg. q̃ iudex delegat⁹ possit absoluere ad cau-
a telam" q̃tũcunq; aliter hoc non fuerit sibi expresse cõmissuz
ratio qz est de ꝓnexis negocio ꝑncipali sic. ē. de offi. dele. pre
terea. ⁊. c. ꝓterea. ē. fi. ⁊ facit tex. in simili i.c. in causis. ē. de
elec. vbi dz q̃ datus ad eligendũ poterit postulare ⁊ ita sequi
tur Panor. de qua tamẽ dubitatione an delegatus possit ab-
soluere ad cautelam. vide per glos. ⁊ docto. in.d.c. solet.
5 ¶ In glos. ij. in fi. sentit glos. ⁊ voluit hic Inno. q̃ petens se
absolui ad cautelã non videat fateri se excõicatũ facit. d.c. so-
let. ⁊. d.c. per tuas. secus si quis simplr peteret se absolui ab
excõicatione tunc enĩ bene vr fateri se excõicatum vt est tex. ⁊
glo. in.c. venerabilẽ. ē. de elec. qz petẽdo se absolui fatetur se
ligatũ nã priuatio ꝓsupponit habitũ ꝓcessisse. vt. c. ad dissoluẽ
dum. j. de despon. impube. ⁊. l. decẽ. ff. de vb. obli. vbi Bar.
hanc. q. ponit de qua etiã vide per Bal. ⁊ Imo. in.l. cum ta-
lem. in fi. ff. de condi. ⁊ demon. ⁊ per Inno. ⁊ Jo. an. in.c. ij. ē.
de or. cog. in glo. pe. ibi vr ⁊ no. per eos. scias q̃ absolutio ab
excõicatione nunq̃ danda est nisi petenti. vt. c. significasti. j.
de eo qui duxit in matrimoniuz. vbi de hoc est tex. singularis
6 an tñ possit quis inuitus absolui ab excõicatione ⁊ an possit
aũ id cõpelli ⁊ an iudex id facere debeat. vide per doct. in.c.
ab excõicato. ē. de rescrip. ⁊ per Jo. an. in.c. j. de sen. ex cõ. lib.
vj. ⁊ plene dicetur. j. eo. in.c. qua fronte.

Cum teneamur. Si appel-
lans turba-
tur in possessione sup qua fuit appellatũ iu-
dex a quo pót illã possessionẽ reformare ap-
pellationem in suo statu permanẽte. h.d. sin-
gulariter ⁊ diuidit in duas ptes ⁊ est secũda
1 pars ibi prudẽtie tue. ¶ No. ꝑmo ibi turbata fuerit q̃ appel
latione pendente non dz possidens turbari in sua possessione
quã ꝑmo possidebat: nam nõ dr aliqd̃ innouare ille qui appel
latione pendẽte vtitur sua possessiõe eo mõ quo ꝑmo posside
bat ideo nullaten⁹ in ea turbari debet vt est tex. hic. not. ⁊ idẽ
dicit glo. magna. in.c. non solũ. eo. ti. in vj. ⁊ Inno. in.c. vene-
rabili. de censibus. quia lite pendente non debet quis priua-
ri cõmodo sue possessionis. vt hic. ⁊. c. j. ē. de lite pendẽte.
2 ¶ Secundo tene menti singulariter hunc tex. ⁊ ita allegatur
q̃ per appellationẽ iurisditio iudicis a quo non est suspensa
in hijs que tendunt in faciliorẽ exitũ cause appellationis dũ-
modo nõ cognoscat de articulo appellationis: iõ est hic tex.
no. q̃ iudex a quo pót prohibere q̃ appellans non turbet in
3 sua possessione sup qua est appellatum. pót ergo iudex a quo
prohibere attẽptata ꝗ appellationẽ ⁊ attẽptata reuocare ⁊ in
hoc hic tex. est singu. facit etiam tex. ⁊ glo. in.c. ij. j. de mñi. ꝗc.
vbi iudex a quo precipit ptibus vt pendẽte appellatione de
nouo ꝗbent matrimoniũ. Et sic infert singlariter ex hoc tex.
q̃ lz appellatiõe pendẽte sit suspẽsa iurisditio iudicis a quo.
vt. c. venientes. ē. de iureiu. ⁊ nihil ipse possit innouare vl' attẽ-
ptare appellatione pendẽte. vt. d.c. non solũ. ⁊. l. j. ff. nil noua
ri. tñ non obstãte appellatione pót expedire ⁊ attẽptare oia
tendẽtia ad faciliorez expeditionẽ cause ipsius appel. ⁊ ipsũ
fauorẽ dũmodo illa expedire possit absq; cognitione articuli

a ¶ Iudex delegat⁹ pót absoluẽ ad cautelã. Ad de an excõicat⁹ ab executore. ⁊ ab solut⁹ a delegato pape sub modo. vel cõditione illis defi cientib⁹: qa nõ seruauit promissa an ab executore possit excõmunicari iteruz. vide do. lud. ro. in consi. suo cccxxxj.

EL COLEGIO DE MEXICO
Universidad del Rosario | Archivo Histórico

appellationis. predicta eni babet magis adiuuare ꝗ impedi
re cam appellationis sicut ⁊ alias of ꝙ iudex a quo pot assi.
gnare terminu appellanti ad ariplendu iter ⁊ ad psequendu.
vt.c.pfona.⁊.c.cu fit.ē.c.qz ista tedut ad faciliozē expeditio
4 nem cause appellationis. ¶ Ultimo tene meti ꝙ lz alias ap
pellans redeundo coza iudice a quo appellauit ⁊ litigado co
ram eo videat sue appellatioi renuciare vt.c.gratu.ē.de offi.
deleg.⁊.ē.de testi.cu venissent.C.de re iudi.l.ad solutione3.
etsi istud limita verum qñ litigaret vel aliqd peteret in ca pnci
pali.secus si litigat vel petat super grauamine sibi illato ⁊ su
per innouatis pendete appellatione.tunc eni non vf renuci
re appellationi ⁊ ita est tex.no.hic pro quo et vide glos.ozdi.
in vbo teneris.in.c.si a iudice.eo.ti.lib.vj.vbi no.voluit ꝙ ap
pellans pot cōparere coza iudice a quo ⁊ docere de suo gra
uamine ⁊ petere ab eo reuocari nec censet renuciare sue ap
pellationi qz per hoc poti⁹ declinat iurisditionē ipsius iudi
cis a quo suam appellationē firmando lz Pau.de elia3 a.⁊
Bemi.in.d.c.si a iudice.reprobent illa glo.⁊ non bñ pro ga
vf esse text.hic ⁊ opinionē ipsius glo.lz rota decisi.cclxxxvij.
que incipit Item ꝙ lz.qz per actum tendentē ad declinandā
iurisditionē3 iudicis a quo ⁊ in pfirmatione appellatiois nō
censetur quis sue appellationi renuciare.ad idē etiam faciūt
rōnes notabiles adducte per rotā.decisiōe.ccccxxvij.que in
cipit. Item si ille vbi rota pcludit ꝙ ille qui appellauit etiam
a diffinitiua si post appellationē cōparet coza iudice a quo ⁊
dicit se appellasse prouocauit suā appellationē3 ostendit etiam
snīam fuisse intiustam ad hunc finē vt ipse iudex ab executiōe
sue snie desistat non cēsetur ppter hoc renuciare sue appella
5 tioni qō tene meti. ¶ Sed dubitat posito.ꝙ appellans pos
sit redire coza iudice a quo ⁊ litigando docere de suo grauā
mine inducēdo et ad hoc testes ⁊ instrā ⁊ propter hoc nō in
telligitur renuciari appellationi.vt.ē per rotā.⁊ ita etiam te
nuit Imo.in.d.c.gratum. An tñ poterit petere per iudice3 a
quo expresse reuocari grauamen ⁊ sup reuocatione pronun
ciari ⁊ an poterit ad predicta facere partē citari ad dicendū
contra. rota in dicta decisione.ccccxxvij.dicit ꝙ non qz hmōi
actus non pñt fieri a iudice nisi in vi sue iurisditiōis que per
appellationē erat suspēsa.ē.de iureiur. venientes. ⁊ tales act⁹
sunt ōtij suspensioni iurisditionis ꝑm rotā ibi. Sed certe in
ōtium de bijs oibus est tex.hic vbi pōt adiri iudex a quo pro
remotione grauaminis pōt coza eo interponi querela de gra
uamine illato a pte ⁊ psequēter poterit para citari ad hoc cū
tex.dicat ordine iudiciario ergo citata parte vt.c.j.ē. de causa
pos.cū si. Item dicit tex.hic ꝙ ordine iudiciario licebit ⁊ cō
sequēter poterit pronūciare vt.l.de qua re.ff.de iudi.⁊.c.cu3
ecclesia.⁊.c.cum sup.ē.de cā pos.⁊ ppie.⁊ sic poterit graua
men illatū reuocare ⁊ pnunciare.vt hic de bis est tex.no.per
predicta censetur appellans renuciare appellationi nec esse
sibi ōtius cum omnia ista tendant ad cōfirmationē sue appel
lationis vt hic pz que oia singulariter tene meti.⁊ per quos
actus censeat appellans renunciare sue appellationi vide vt
de bijs notabiliter dicetur in.c.soliciudinem.j.eo.ti.
6 ¶ In glo.j.in si.nota hanc glo.ad intellectū.l.j.C.si per vim
vel alio modo vt.d.l.habeat locum non solū in possessorio re
cuperande sed et in possessorio retinēde.⁊ ita cōiter sequunt
docto.ꝑm Imo.h qz lz tex.ibi loquat de vi ablativa: tamē ru
brica.ibi logtur etiam de vi turbativa.⁊ non incōuenit ꝙ ru
brica.sit gñalior nigro.vt in Rub.C.de spon. ⁊ ibi per doct.
7 ¶ In glo.ij.in pñ.aduerte qz lz appellatione pendēte nō de
beat possidēs turbari in sua possessione quā pmo possidebat.
vt h in tex.⁊ est dictū.ē.in pmo.no.qz integer oz esse stat⁹ ap
pellantis etiā si talis esset snia que traheret secū executionē.
vt.l.j.§.inter.ff.nil noua.appel.penden.⁊.l.furti.ff. de infa. ⁊
per glo.no.viij.q.vlti.in summa.lz secus sit in snia censure.vt
8 j.eo.c.pastoralis.vnde dicebat gl.no.in.c.sepe.j.eo.eꝑm dif.
finitiua snia depositū posse libere pendēte appellatione suuz
officiū exercere.⁊ excōicare ⁊ vti sua iurisditione. Inde etia3
dicebat no.Bal.in.c.j.§.ij.quo tpe miles referēdo Jo. an.
in.c.pastoralis.ē.de offi.deleg.ꝙ predicta regula ꝙ appella.
tione pendēte nō oz possidens turbari in sua possessione ⁊ in
s.10 iure procedit ꝗtumcunq; pma facie appellatio esset ex
presse iuri cōtraria.pro quo dicto facit tex.no.in.c.j.ē. vt lite
pendente. vbi pendente lite non oz possidens turbari in sua
possessione.licet possessio sit contra ius de quo tamen dic. vt
babetur in.c.cum persone.§.pe.⁊ fi.de priuileg.lib.vj.
9 ¶ Sed limita omnia predicta ⁊ hunc tex.vt lite vel appella
tione pendente nō debeat possidens turbari in sua possessio
ne.nisi quādo suspectus esset de dilapidatione.tunc eni pos
sent sequestrari fructi⁹ ⁊ res ipse ꝑm Spe.eo.tit.§.nouissime.
10 in pñ.Item etiā possent sequestrari res imobiles cū seque
stratio bēat etiam locū in rebus imobilibus.vt est tex.no.in.l.
de pollicitationibus.ff.de pollicita.⁊.c.ij.ē.de dolo. ⁊ cōtu.
⁊ ita voluit gl.in.d.c.j.ē.vt lite pendēte. ⁊ Bal.in.d.c.j.§.ij.
facit etiam tex.in.c.fi.ē.de sequestra.pos. ⁊.l.imperatores.in
11 fi.ff.de appellatio.vbi etiā lite ⁊ appellatione pendēte ratiōe
dilapidationis.⁊ suspitionis pōt fieri sequestratio cōtra ap
pellantem.⁊ ita limitet tex.hic ⁊ dicebat Bar.in.d.l.impera
tores.ꝙ ista sequestratio bz fieri auctozitate iudicis appellatio
12 nis per.l.si eius.§.si quis.ff.de appel.re ti.tu intellige quādo
appellatio esset introducta.⁊ processus penderet coza iudi
ce ad quē.alias posset fieri etiā per iudicē a quo.ita dicit Jo.
13 an.⁊ doc.sequunt in.d.c.fi.⁊ ita limita dictū Bart.ampli⁹ ex
predictis tenet docto.in.d.c.j.ꝙ lite ⁊ appellatione pendēte
possent appellans pfonaliter capi rōne suspitiōis fuge. arg.
l.vt pretoz.§.si debitorē.ff.de his que in frau.credi.⁊ ita etiā
voluit Bng.in.l.nemo carcerē.in fi.C.de exac. tribu. lib.x.in
14 repetitione.qō tene meti ad intellectū.d.§.fi debitorē.vt ha
beant locū etiam lite ⁊ appellatione pendente.⁊ adde hec ad
dicta.ē.in pmo not. ⁊ reliquos casus in qbus iudex a quo pōt
innouare pendente appellatione.vide per Spe.in.d.§.nouis
15 sime.circa pñ. ¶ In eadē glo.ibi reformare aduerte: qz plu
res intellectus danī ad hunc tex. sed prosequendo vtiloze
ōmus intellectus sit ꝙ ideo appellans per actum gestum ab
eo coram iudice a quo non intelligitur sue appellationi renū
ciare eo:qz ista turbatio.⁊ innouatio pendente appellatione
fuit hic facta a tertio.⁊ non ab appellato. vnde cōuenit ter
tius coram ipso iudice a quo virtute eius gñalis iurisdictio.
16 nis quā habet: nam cōtra tertium innouantē non potest pro
cedi per remediū.⁊ viaz attēptati.⁊ ita sequitur h doc. addu
centes ad hec glo.oz.in.d.c.non solū.eo.tit.lib.vj. imo iudex
appellationis nō bz iurisditionē: nisi inter appellantez ⁊ ap
pellatum.non aūt contra tertiū innouantem.vt est tex.ad hoc
17 no.in.c.romana.§.in aliū.eo.ti.lib.vj.vbi et inhibitoria facta
per iudicē ad quē non trahitur ad tertiū innouantē ⁊ virtute
inhibitionis ⁊ appellationis nō est prohibita innouatio per
tertiū super eo sup quo pendet appellatio.⁊ non potest iudex
appellationis in talē iurisdictionē exercere: lz cōtrarium vi
deretur quasi suam iurisdictionē turbaret.vt.c.sane. ⁊.c.pre
terea.ē.de offi.deleg.vnde oz sup hoc adiri alius iudex ordi
narius.⁊ ita fit tex.hic ꝑm hunc intellectum. vt sic iste iudex
fuerit hic aditus per appellantem ō tertium iure ordinario.
⁊ dic ꝙ illa iura habent locū in iudice pme cause: non autē in
iudice appellationis qui bz limitatam iurisdictionē de articu
lo appellatioīs qō tene meti ad limitationē.d.c.sane.⁊.c.pre
terea.qñ tamē cā pncipalis fozet deuoluta ad iudicē appella
tionis ꝑm ea que habenī in.c.vt debitus.j.eo. tūc videret ꝙ
cognoscendo de cā pncipali.sit surrogatus in totū in locum
iudicis a quo ⁊ tūc posset iurisdictionē exercere etiam cōtra
tertium impedientē suam iurisdictionē.⁊ hoc mō posset dari
18 notabilis limitatio ad.d.§.in aliū.cogita tñ ⁊ adde ꝙ sicut in
hibitio.⁊ pendentia appellatioīs nō trahit ad tertiū innouan
tez.vt..ē.⁊.d.§.in aliū.ita ecōtra iudex a quo poterit innova
re ⁊tra ipm tertiū nō obstāte appellatiōe inter appellātē ⁊ ap
pellatū.vt est tex.⁊ gl.no.que allegat ꝓ singulari i.l.creditor.
19 in princ.ff.mandati vbi pendente appellatiōe ex fideiussore
pōt conueniri de nouo reus pncipalis.⁊ sic fieri innouatio
contra ipm tertiū.⁊ p illū tex.⁊ glo.not.ibi.determinat bald.
20 in.l.j.in fi.C.de diuers.rescrip.qō inhibitoria epi ꝙ nulli fiat
nouitas fideiussori non prodest reo pncipali. vel econtra
inhibitoria qō nulla fiat nouitas reo pncipali non prodest
fideiussori.⁊ sic contra tertium. pro quo etiam bñ facit text.in
d.§.in aliam.vbi inhibitoria non se extendit ad tertium. du
bium tamen facit: quia exceptio ⁊ defensio competens reo
pncipali prodest fideiussori. vt.l.tam mandatori. C. de non
numera. pecu. cum si. vnde si non potest fieri executio con
tra pncipalem.ista defensio extendatur ad eius fideiussorez
⁊ sic

⁊ sic videretur ꝙ saluus ꝓductus cōcessus reo pncipali iu
uaret eius fideiussorem: sed tamen contrarium tenet Bald.
quia ista remedia non operantur circa tertium. sed aduerte.
quia tex.in.d.l.creditori loquitur in fideiussore in quo nō est
statutum ꝙ defensio ⁊ priuilegium fideiussoris trahatur ad
reum.per ea que habentur in.l.fi.C.de fideiuſ. non sic econ
tra.vt.d.l.tam mandatori.cogita ⁊ vide Bald.in addi.Spe.
eo.ti.de appella.in tertia carta.ver.quidaz promisit.ꝙ si quis
promisit repzesentare ticium domino potestati: postea pote
stas condemnat ticium.iste ticius appellat.an ipse promissor
possit cogi pendente appellatione. vt ticium repñtet dicit ꝙ
non.per tex.no.ff.iudi.solui.l.pe.⁊ sic patet ꝙ appellatio rei
21 pncipalis prodest ⁊ promissori. ¶ Secundus intellectus
est ad tex.ꝙ h agebatur petitozio ⁊ appellans pendēte appel
latione fuit spoliatus vel turbatus in possessione ab appella
to. ⁊ sic non a tertio poterit ergo via ordinaria agendo ipse
appellans coram iudice a quo petere possessionem sibi refor
mari.quia licet pendeat causa super petitozio:tamen agendo
22 de possessione est diuersa causa.l.naturaliter.§.nihil cōmune
ff.de acqui.pos.⁊ litis pendētia in petitozio nō obstat postea
agere volenti in possessozio.l.cum fundum.§.eum qui.ff.de
vi ⁊ vi ar.⁊ in.c.significauerunt.j.de testi.sicut econtra senten
tia ⁊ litis pendentia in possessozio nō obstat agere volenti in
petitozio.vt.l.etiam in eandem.§.fi.ff.de exce.rei iudi.⁊ licet
appellans possit recusare iudicē a quo in alia causa tangē sibi
suspecta.vt.c.ad h.ē.eo.tamen si non vult recusare non cogi
tur.vt ibi.nec obstat si diceretur ꝙ restitutio possessionis hoc
esset annexa articulo appellationis cum possit faciliter fieri ta
lis reuocatio per viam attemptati per ipsum iudicem ad quē
vt est tex.in.d.c.cum non solum:qz certe propter hoc nō pro
hibetur agi via ordinaria petendo reuocationem attemptato
rum etiam pendente appellatione coram iudice a quo: nam
hoc fieri potest:nec dicitur quis renunciare sue appellatiōi.
vt de his est hic tex.no.⁊ sing.⁊ in iure non reperitur melior
tex.ꝑm Imo.h.⁊ iste fit secūdus intellectus ꝙ licet iudex de
tulerit appellationi.⁊ deferendo tota iurisdictio.sit delata ad
iudicem ad quem.vt.d.c.cū appellationibus. tñ pōt inhibe
re partibus ne aliquid fiat in preiudicium appellatiōis.vt est
tex.in gl.in dicto.c.ij.j.de matri.contra. ⁊ ita sequitur hic do.
23 Anto.⁊ Fede.in dicto cōsilio.lxxxiij.immo iudex a quo pos
set attemptata reuocare ab eo vel ab alio etiā si detulisset: cum
ista non sint contra appellationem. sed in faciliozem exitum
ipsius.facit tex.in.c.j.§.post hec.eo.ti.lib.vj.vbi Archidia.⁊
Jo.an.tenent ꝙ iudex a quo etiam post delationez poterit assi
gnare terminum ad prosequendum ⁊ inhibere.vt per glo.in
d.§.ij.⁊ satis est hoc de mente Jo.an.in.d.c. cum appellatio
nibus.⁊ haberent locum predicta etiam si iudex ad quem ca
nonice inhibuisset iudici a quo.quia ihibitio operatur in his
que fiunt contra appellationem.secus si in fauorem. qz inhi
bitio ad hoc se non extendit.⁊ facit no. tex.in.c. audita.ē.de
24 resti.spo.Ex ꝓdictis concludit h Panoz.ꝙ tex.hic habebit
generaliter locū etiaz in iudice delegato.quia p appellationē
vel delationem non suspenditur iurisdictio.nisi quo ad cau
sam pncipalem non autem in alijs in fauorem appellationis.
vt patet in.d.c.si a iudice.vbi potest reuocare grauamen qō
non posset si iurisdictio esset in hoc suspensa ⁊ text.in.c.cum
cessante.loquitur etiam in delegato.⁊ sicut iudex habet iuris
dictionem in reuocando grauamen illatum a se vt.d.c.cū ces
sante.⁊.d.c.si a iudice.ita ⁊ grauamen illatuz ab alio.vt hic in
tex.reuocando attemptata ⁊ priudiciū appellationis nā cū sit
possibile cām redire ad delegatū.vt.d.c.cū appellationibus.
⁊ maxīe pp executionē.vt in.c.in litteris.ē.de offi.dele ī terest
sua ꝙ nihil innouet.⁊ attemptata reuocent facit qō not.in.c.
ij.ē.eo.⁊.j.eo.c.qua fronte.ꝑm vnū intellectū.ideo consuluit
25 Fede.de senis dicto cōsilio ꝙ si vicarius episcopi cognosce
do an instrumentū esset vsurariuz inhibuit iudici seculari ne
lite pendente exequatur ꝑm no.in.c.tuam.de ordi.cogni.si tñ
vicarius postea pronunciat non esse vsurarium potest reuo
care inhibitoria ⁊ mandare iudici seculari ꝙ exequatur.tamē
si ab eius snia sit appellatum poterit reuocationē illā inhibito
rie reuocare ⁊ mandare iudici seculari ꝙ supsedeat.⁊ sic vica
rius a cuius diffinitiua est appellatum poterit postea reuoca
re grauamē quod intulit pēdēte appellatione per hunc text.
quod dictum imo.hic dicit esse dubium.qz post snīam diffini
tiuam est functus officio suo.⁊ non videtur ꝙ possit reuocare
id quod facit in snia diffinitiua.ff.de re iudi.l.iudex postq̄
ꝑm eum.sed certe hoc non obstat qz id qō facit fuit innouā
cio.vnde etiam post diffinitiuam durat officium iudicis in re
uocando attemptata.⁊ grauamen quod ipsemet iudex intulit.
vt.ē.⁊ sic reuocare inhibitoriam factā iudici seculari cum nō
debuerit reuocare ex quo ab eius sententia est appellatuz: fa
tendum tamen est ꝙ de snia diffinitiua nihil possit mutare.sed
si mandauit exequendā certe possit reuocare id quod pronun
ciauit circa executionem cum appellatione pendente non de
beat fieri executio.ē.de offi.delega.c. pastoralis.§. preterea ⁊
sic poterit reuocare id quod expressit de reuocatione inhibi
tozie cum sit grauamen illatum post diffinitiuam. ¶ Et aduer
te quia omnia predicta intelligit hic Panoz.quando delega
tus non detulisset appellationi alias postq̄ detulisset non po
terit amplius se intromittere cum per dilationem causa sit in
totū ⁊ eius iurisdictio delata ad superiorem. vt.d.c.cum ap
pellationibus.secus in ordinario: quia per generalem iurisdi
ctionem quā bz pōt se intromittere in hmōi casibus ozdō de nouo.
⁊ ita dicit posse saluari dñiam quā facit glo.hic inter ordina
rium.⁊ delegatū.sicut.in si.no.in.c.si quis cōtra clericum.ē.
de fo.cōpe.⁊.c.cū spāli.j.eo.iuncto.c.iudex.de offi.deleg.lib.
vj.⁊ ꝑm eum.de quo articulo.vide plenius in disputatione fa
cta per me de hoc dubio quam feci de anno millesi.cccclx.in
die sancti Bernardi in scholis magnis papie.

Consuluit. Generalis appellatio in omnibus non valet, secus in vna causa tantuz.h.b. In glo.j.in fi. sentit glo.hunc tex. intelligendum quādo appellatur generaliter respectu vnius cause nō expressa alia causa grauaminis. qz si esset expressa etiam hodie admitteret talis appellatio. ⁊ ita vf h residere Joan.and.qñ expzimit certa cā secuta clausula generalis puta appello ex tali causa timens in futurum plus grauari appello ab omni grauamine per iudicem inferendo facit.c.pre terea.ē.de dila.⁊ ita residet h Imol. Sed dicit hoc Panoz. ꝙ talis generalis clausula nihil operat.qz appellatio i vno articulo deuoluit tota cām.vt.c.sup eo.el.j.ē.eo.de quo articulo.vide ibi plene dicta ⁊ ideo superflua est illa clausula in appellatione dum dicitur.⁊ ex oibus alijs causis suo loco.⁊ tpe allegan. Tu aduerte.qz hodie est stādū disponi cle.appellanti.eo.ti.vbi cā grauaminis oz noiatiz expzimi in appellatiōe ab interlocutozia.⁊ non potest appellatio iustificari ex alia cā ꝗ nominati expressa.vt est tex.no.ibi ex quo inferē ꝙ ratio.c. qui gñaliter.de pcu.li.vj.non bz locū in appellatione ab interlocutozia.vnde lz an appellatione sit expressa vna cā.⁊ ad iecta clausula generalis dicendo ⁊ generaliter ex oibus alijs causis et que possent colligi ex actis ⁊ ex processu cause pro
pter hoc tñ non poterit appellans psequi alias causas graua
minis quam nominatim expressas. ⁊ talis generalis clausula
nihil operatur.⁊ hoc per tex.in.d.cle. appellāti.⁊.c.j.in pñ.
eo.ti.li.vj.⁊ ita sequitur.d.Ant.in.l.j.ff.de lib. ⁊ posthu.⁊.l.ij.
ff.de appel.vbi Imo.hoc idez tenet ⁊ idez sequitur do.Flo.
in.d.cle.appellanti.in.iiij.q.⁊ rota notabiliter in deci.vij.que
incipit. Item si appellatur. ¶ Amplius etiaz aduerte singu
lariter ꝙ intantuz in appellatione ab interlocutozia debet ex
primi nominatim causa grauaminis ꝙ non sufficeret expzime
re generaliter etiam per relationem ad acta dicendo appello
ab iniquitatis sententie interlocutozie.⁊ pro cause grauami
num allego omnes causas que ex actis colligi possunt: licet
alias dicatur ꝙ sententia satis sit certa per relationez ad acta
ff.de re iudi.l.ait pretoz.§.j.quia illud dicitur cōtineri in scri
ptura referente quod continetur in scriptura ad quam fit rela
tio vt.l.si ita scripsero.de hered.instituendis.tamen ex quo causa no
minatim debet expzimi non sufficit per relationem ad acta.ita
tenuit rota in decisio.vij.⁊ do. Flo.in.d.cle.appellanti.⁊ bal.
no.in.l.minoribus.C.de bijs quibus. vt indignis. quod ta
men limitat ibi nisi expzimeretur nominatim ex qua parte ac
torum appareat grauamen: tunc enim satis diceretur nomi
natim expressa causa grauaminis ꝑm Bal.⁊ etiam satis hoc
voluit rota in.d.decisione facit.l.certum.ff.si cer.pet.⁊.l.no
minatim.ff.de lib.⁊ posthu.que tene meti in practica. ¶ Ex

Universidad del Rosario
Archivo Histórico

bis est dicendũ ꝙ text. hic hodie non habeat locum cum non
admittatur generalis appellatio etiam in vna causa nisi no-
minatiʒ exprimat cã grauaminis. ⁊ ex alia cã iustificari nõ po
test appellatio. vt. d. cle. appellãti. ⁊ ita voluit gl. hic. pcedebat
ergo tex. ꝑm antiqua iura. vbi nõ erat necessaria cã in appella
tiõe. vt. ij. q. vj. ad romanã. hodie vo secus. vt. ē. ⁊. j. eo. c. vt de
bitus. ⁊ hoc in appellatiõe iudiciali. ¶ Quid ãt fit in extra iu
diciali voluit ꝗ Inn. ꝙ ẽt hodie valeat appellatio nõ expres-
so certo grauamine dũmodo expmat tale qd pp qõ appellet
a futuro grauamine cuʒ in extraiudicialibus possit appellari
etiam a futuro grauamine vt cle. sicut. eo. ti. ⁊ sefficit ꝙ fiat ap
pellatio ex verisimilibus cõiecturis. sed certe quo ad ex pres-
sionem cause nulla ē differentia inter appellationẽ iudicialẽ.
⁊ extra iudicialem vt est tex. in. d. cle. j. eo. ti. ⁊ p glo. in. c. consi
derauimus. ē. de elec. vnde causa appellãdi dʒ expmi in ap
pellatiõe extraiudiciali ẽt a futuro grauamine. ⁊ alias appella
tio eẽt nulla. ⁊ ita tʒ ꝗ Panor. ⁊ ē tex. ⁊ glos. in. c. j. eo. ti. ⁊ in. c. vt
debitus in vbo ex rõnabili cã. ⁊ idem tʒ glo. ⁊ Bar. in. l. eius
qui. ⁊ in. l. fin. ff. de ap. reci. vnde lʒ in extraiudicialibus pos-
sit appellari a futuro grauamine tñ dʒ expmi rõnabilis cã gra
uaminis vt. ē. pʒ. ⁊ de hac appellatiõe extraiudiciali. vide ple
ne. vt dicet in. c. bõe. j. eo. extra gl. Inn. hic põit practicã quo
mõ habeat forma libellus qñ petit reuocatio attẽptatoꝝ pen
dẽte appellatiõe ⁊ pcludit ꝙ nõ sufficeret dicet peto reuocari
qcqd est factũ post appellatiões. sʒ dʒ fieri. ⁊ peti reuocatio
post ꝛptra appellatiõem. qz nõ oia veniunt reuocando que in
nouãtur post appellatiões. sed illa solũ que sunt ꝗ appellatio
nẽ. vt in. c. cũ nobis. ē. de ele. ⁊ de pcu. c. auditus. Sʒ Mosti.
hic. tʒ ꝙ satis procederet libellus in quo simpliciter petatur
reuocatio de attemptatis post appellatiõem quare do. Anto.
cõcordando distinguit ⁊ aut ē appellatio iudicialis. ⁊ pcedit
dcm Mosti. qz oia attemptata post appellationem veniunt re
uocando. rõ ē qz appellatio iudicialis ẽt respectu vnius arti
culi suspẽdit iurisdictiões. i tota cã ẽ quo ē ꝗ dcm ⁊ in. d. c. sup
eo. ideo qcqd facit iudex post appellationem in pʒeiudicium
appellantis nõ valet vt in. c. exhibita. ē. de iudicijs. j. eo. c. ex
pte. sed in appellatione extraiudiciali pcedit dictũ Inn. vt so
lũ inouata ꝗ appellationẽ reuocenẽ. vt. d. c. cũ nobis. rõ qz ap
pellatio extraiudicialis nõ suspendit ptãtẽ cõpetentẽ parti cũ
pars nõ teneat desistere a iure suo nisi quatenus cõtrariet ap
pellatiõi. ⁊ hãc rõnẽ dñe assignat Inno. i. c. qz pp. ⁊. c. cũ in-
ter supra de elec. Subdit tñ ꝗ Panor. ꝙ in omni casu in his
pcederet libellus qũocunq; generaliter petat revocatio attẽ
ptatorum cum verba libelli habeant interpretari ꝗ subiectã
materiam. l. si vno. ff. loca. ⁊ saluari ꝑm intentionẽ libellantis
l. si quis intẽtiões. ff. de iudi. etiaʒ ipʒopriãdo verba si expedi
at. vt. l. si duo patroni. ē. Item si iuraueꝝ ⁊ ibi Bar. ff. de iure
iuran. pro quo ẽt ē tex. ⁊ gl. no. in. c. cõstitutus. j. de relig. do.
⁊ scias ꝙ reuocatio attẽptatorum implorat officio iudicis.
⁊ debet ante omnia fieri. vt ē tex. ⁊ gl. in. c. nõ solum. eo. ti. in
vj. in tantum ꝙ iudex ex debito iusticie tenetur ita facere. ⁊ re
uocare ante omnia ipsa attemptata. vt in tex. in. d. c. nõ solum
in verbo debet ⁊ aliter iudex faceret iniuriam nisi reuocaret
ꝑm Joan. an. ibi. ⁊ Bal. in. l. appellatione in pri. C. eo. ⁊ plus
est ꝗ illegitata reuocatio. attemptatorũ q̃ sit possessoriũ recu-
pande. qz reuocatio fit absq; libello. ⁊ ex puro ⁊ mero officio
iudicis. sʒ i possessorio recupande est necessari libell. ⁊ li-
tis ꝓtestatio. vt in. c. cõsultationibꝰ. ē. de offi. deleg. ⁊ ita no. dicit
gl. ozi. i cle. ij. i pn. vt lite pẽdẽte. ¶ Ultimo dubitat an attẽpta
ta post appellationes sint ipso iure nulla do. An. tenet ꝗ ꝙ nõ
in appellatiõe exiudiciali. sʒ veniũt irritãda. sʒ in appellatiõe
iudiciali sint nulla ipso iure qñ cã appellationis eẽt expssa in
ture. als sec. qz eẽt retractãda adducit qõ habeꝯ. ij. q. vj. quo
tiẽs. ⁊ ibi ꝗ Archi. ⁊ ita resdet Imo. ꝗ in fi. Sʒ Panor. hic
in effectu voluit ꝙ ẽt inouata in appellatiõe extraiudiciali nõ
valeãt siue sit interposita a iudice. vt i. c. ad audiẽtiã. ⁊. c. dilecti
j. eo. vbi excõicatio lata post appellationes nõ tenet. ⁊ idẽ si ap
pellat a pte ex cã. ꝓbabili. qz similiter actus postea secutus ē
nullus. vt in. c. j. ē. vbi ille archiepus processit in collatiõe bñ
ficiorꝝ. vt pars facit. j. e. c. bõe. sʒ i appellatiõe iudiciali absq;
dubio. oia attẽptata sunt nulla p gl. ozi. in. d. c. nõ solũ ⁊ ꝗ p-
bat. ⁊ tʒ Lapus ꝑ multa iura in sua ꝑma allegatiõe i fi. dicẽs
ꝙ qñ cã appellatiõis erat legitima oia attẽptata sunt nulla po-

a ¶ Etiã hodie valeat appellatio non expsso certo grauamine. Adde an appellari possit a sentẽtia nulla. ⁊ si simpliciter fit appellatum an nullitas includat. vide per. d. alexã. in consi. suo. li. x. i. iiij. vo.

b ¶ Credẽdum sit nuncio. Adde nũcius si refert se citasse ⁊ nõ apparet de cõmissiõe iudicis an valʒ sntia saltẽ super eo qõ fuit lata pte presente vide p do. Alex. in consilio suo cxxiij. in. ij. vol. Bart. ꝗ hoc.

sito etiã ꝙ alia in bibitoria nõ pcesserit intantũ ꝙ ad hũc finẽ
7 vt attẽptata ꝛclarenẽ. nulla poterit appellãs excipiẽs de hac
nullitate probare de veritate cause appellationis quantum-
cunq; renũciasset appellationi. aut sua appellatio sit deserta.
⁊ ita etiam voluit rota decisione. cxxx. que incipit. Item si po-
test. pro quo dicto est tex. no. ꝑm vnum intellectum in. c. cum
venissent. ē. de eo. qui mit. in pos. ⁊ ibi cõcludunt doc. per illũ
text. ꝙ intantum innouata post appellationẽ iudicialem sunt
nulla ꝙ nõ recõualescunt dato ꝙ appellatio sit deserta. aut fit
renunciatũ appellatiõi. arg. c. licet. de sen. ex. li. vj. ió ꝓbat tex.
in. d. c. cũ venisset ꝙ durat officiõ iudicis ad quẽ sup attẽp-
tatis. lʒ appellatio fit deserta aut ei renũciatũ si appellãs ve
lit docere de legitima cã appellatiõis solũ ad hũc finẽ. vt at-
tẽptata declarẽtur ⁊ reuocenẽ nulla vt est expssum in. d. c. cum
venissent. ⁊ ita sequitur ibi Butri. ⁊ Imol. que omnia tene
menti ad materiam dicti. c. non soluʒ.

Cum parati.

Pretextu appellationis citatio legati
prẽni nõ dʒ. h. d. vl sic. Friuola appellatio nõ
excusat citatũ q si nõ cõparet pñiri dʒ de suo
prẽptu nisi doceat de sua inocẽtia aut suã cõ-
tumacia purget. h. d. ⁊ pʒio ponit pcessus ⁊
allegatio ptiũ scdo põitur interlocutio ⁊ citatio pape ibi nos
1 vo ⁊c. ¶ No. pʒio ibi duas petitiões ad extẽsiõem. c. itelle-
ximus. ē. de iudicijs. ⁊. c. cũ iter. ē. de exce. ꝙ excõicat. repel-
lit nõ solũ a petitiõe iudiciali. sʒ ẽt extraiudiciali facta coꝛã su
pioze vl judice ⁊ ita sequũtur hic doc. p hũc text. ⁊ vide in. c.
2 pia. de excep. in. vj. ⁊ plene ꝗ Inn. in. c. vitatis de dolo ⁊ ꝓtu-
macia an ⁊ qñ excõicatus repellat in extraiudicialib. ¶ Se
cũ do no. ꝙ ẽt tertius cui nõ interest ⁊ nõ noiatus nec citatus
in iudicio admittit ad opponẽdũ exceptionẽ excõicatiõis. ⁊
ió ē ꝙ in hac exceptiõe iudex potest ex officio supplere ẽt ne-
mine opponẽte. d. c. pia. in fi. ⁊ ex his iferẽ notabilis limitatio
ꝙ lʒ als in iudicijs nõ admittat nisi is cuius interest. ij. q. vj.
nõ solẽt. ⁊. l. nõ solẽt. ff. de app. reci. qz ista exceptio tua nõ in-
terest repellit agentem ⁊ impedit litis ingressʒ. text. ē no. in. l.
sinautẽ. ē. si homo. ff. ō rei vẽdi. ⁊ p Inn. no. i. c. sup his. j. de
accusa. vbi ponit an ista exceptio tua nõ iterest fit dilatoria ⁊
opponenda ante litis cõtest. tñ omni casu in quo iudex põt ex
suo officio supplere potest ẽt admittere tertiũ cuius nõ iterest
ad opponendum ⁊ ad allegandu. ⁊ isto casu exceptio tua nõ
interest locũ nõ hʒ. vt ē tex. hic. ⁊ ita sequit hic Imo i pn. ⁊ qñ
sit ꝙ tertius nõ nominatus in iudicio admittat. p suo interesse
vide in. c. veniens. el. ij. ē. de testi. ⁊. l. a diuo pio. ē. si sup reb.
ff. de re iudi. ¶ Tertio not. ibi in legatiõe regis ꝙ clericus ẽt
si sit episcop. potest licite attẽptare legationẽ principis secu-
laris. ⁊ pro ꝗ tex. no. ⁊ gl. xviij. distinctio. episcopus. ⁊ idẽ vñ
de delegatiõe vt sic clericus possit ē ē iudex ōlegatus iudicis
secularis vt i. c. archiepiscopatu. j. de rap. de quo vide plene
in. c. ij. ē. de iudicijs. ¶ Quarto no. ibi suus nũci. ⁊ ita sepe
b allegat ꝙ credẽdus sit nuncio de citatione ⁊ in cõcernenti-
bus suum officium concordat tex. in. l. magis puto. ē. illud. ff.
3 de rebus eoz. de qua materia vide plene. j. in glo. ¶ Ultimo
no. ꝙ citatus vt se psentet coꝛã papa potest cõparere p se vel
p pcuratozes facit. xviij. distictione. episcopus. ⁊ ita trãsit hic
Jo. and. ⁊ do. An. Sʒ certe papa hic in forma citatiõis ita ex
pressit. vñ dicit Imo. hic. hoc dictũ debere itelligi nisi q̃litas
cãe regreret psonalẽ cõparitionẽ ar. l. int artifices. ff. de solu.
pro quo ẽt tex. in. c. pe. ē. de iura. calũ. vbi qñ q̃litas cãe nõ re-
quirit psonalẽ cõparitionẽ citat. vt faciat pñitiam sui coꝛã pa
pa põt cõparere p se vel p pcuratorẽ als vo ꝑm ꝓpriã signi-
ficationẽ vocabuli ille dr se pñitare qui facit psonal pñitiam
sui. vt est gl. no. ⁊ ozdi. in vbo pñitari. in cle. ōdũ. ē. de sepultu.
circa pncipiũ. quã inducit ꝗ Panor. ad statuta regrẽtia pre-
sentiã alicui. puta ꝙ minoz nõ possit ꝗhẽ vel testari sine pre-
sentia psanguineoꝝ nã cũ vba statuti bẽant itelligi vẽ ⁊ ppe
vt in. c. in nra. j. de iniurijs ⁊ in cle. ōd circa de elec. ff. de neg.
gest. l. iij. ē. hec vba. dʒ itelligi statutũ de pñtia in pʒia psona
⁊ nõ p pcuratorẽ vel aliũ. imo psuluit Bar. psilio suo qõ ici
pit factũ tale est Checolus Petri. ꝙ dicto casu qñ statutũ re
quirit cõsensuʒ vel pñtia alicui nõ possit postea ratificari nisi
validaret ōctũ ꝑmo gestũ. ⁊ idẽ tʒ Bal. in. l. j. C. q admitti. in
vltia car. post pn. in ver. extra qrit statuto cauet. qõ singlarit

tene mẽti

4 tene menti. Amplius tʒ ibi bal. in fi. ꝙ si psanguineus nollet
vel nõ posset interesse non posset alteri cõmittere vices suas
aut constituere pcuratozes ad id prout. ē. tʒ Panor. ⁊ idem
Ang. in. l. ticius. ff. quib. mod. pignus vel hypotheca sol. est
eniʒ talis consensus pro solẽnitate. ió dʒ interuenire in ipso
actu. l. obligari. ē. tutor. ff. de aucto. tuto. ⁊ ita etiã determinat
Butri. ⁊ Imo. in. c. cũ cõsuetudinis. ē. de cõsuetudine. in fi.
lʒ Pau. de cast. in. l. cũ nõ solũ. ē. necessitatẽ. C. de bo. qz lib.
aliud voluerit ⁊ nõ bene. non. n. obstãt no. p Bart. in. l. si qs
mihi bona. ē. si vtrũ. ff. de acq. here. qz psensus pñs dato ꝙ
requirat pro solemnitate. nõ tñ reqrit certo tpe cũ possit pre
stari ante iudiciũ ⁊ in pʒn. iudiciũ ⁊ in litis ꝓtestatione. immo
etiaʒ qñq; vt tʒ Bart. in. d. ē. necessitatẽ. Itẽ potest prestari
per alium ⁊ sic per nuncium vel epistolã. l. honores. in fin. ff.
de decu. ita Bar. in. l. filiuʒ. in fi. ff. de dona. nõ sic in consen-
su qui requiritur in ōctibus minozuʒ ⁊ mulieruʒ qz requirit
certo tempore. s. in ipso ōctu. nisi posset prestari per aliũ. igit
est pro solemnitate in ipso actu. l. obligari. ē. tutor. ff. de auct.
tuto. ⁊ clarius hoc dicẽdũ si statutũ diceret sine cõsensu ⁊ p-
sentia. tũc enim requiritur in actu. ⁊ sic nõ posset pstari seoz
sum a ōctu. vt hic per Panor. ō ⁊ per Bal. in. d. l. j. ⁊ pʒ ex
precedentibus. ⁊ per Bart. in. l. vniuersa. C. de preci. impe.
offe. ibi per Bal. ⁊ in. c. fi. de feudo absq; culpa nõ amittẽ-
do. vbi voluit ꝙ quotiens actus est nullus ipso iure tũc sem
per requiritur in ipso actu. ar. l. j. in fi. ff. de aucto. tuto.
5 ¶ In glos. secunda in fin. no. ex hac glo. tria dicta. ¶ Pri-
mum ꝙ legato apostolice sedis est obediẽdũ tanq; pape ex-
cit. xciij. di. c. fi. ⁊ vide tex. no. in. c. si abbatẽ. de electio. lib. vj.
6 ¶ Secundo no. ꝙ clericus nõ bñs regalia vel feudũ a pn-
cipe ꝙ potius obedire suo prelato ⁊ superiori quã principi
seculari etiã regl. cum clericus nõ subiciatur dñio temporali.
7 ē. de iudi. cuʒ nõ ab homine. ¶ Tertio no. ꝙ qñ qs vocatur
a duobus superiozibus eodẽ ipe cui sit magis obediendum
de quo hic aliqualiter per Inn. ⁊ doc. ⁊ in. c. cũ iam dudũ. j.
de prebẽ. vbi Inn. tractat de eo qui eodem tpe est citatus a
duobus superiozibus ecclesiasticis. ⁊ de his ẽt bñ in. l. ō pu
pilluʒ. ē. qui ad maius. ff. de re iudi. ⁊. l. si quis in graui. ē. si
cum omnes. ff. ad ille. ⁊ alias vide per glo. no. in. c. j. de inue
stitura in marituʒ facta ibi per Bal. de eo qui citatus coꝛam
generali iudice ⁊ coꝛaʒ speciali iudice illius cause coꝛã quo
8 teneatur magis cõparere. ¶ In glo. in verbo suus nuncius
in pʒn. pro vtilissima ⁊ quottidiana materia huius decreta-
lis. ⁊ glo. quattuoz principaliter sunt examinãda. ¶ Primo
de citatione respectu commissionis ipsius iudicis.
¶ Secundo an ⁊ quando nuncio sit credendum de citatione.
¶ Quarto de relatiõe ipsius nuncij plurima dubia quotti-
9 die occurrentia dicent. ¶ Circa primuʒ querit an nuncius
possit citare sine speciali cõmissiõe iudicis ⁊ dic ꝙ non vt est
tex. no. in. l. neminẽ. C. de exhibẽ. reis. fa. c. j. ē. de iudi. vñ per
tex. in. d. l. neminẽ cõcludit Bar. ibi ꝙ nec psonalis nec rea
lis citatio illo casu fieri põt nisi ꝑmo pcedẽte speciali cõmis-
sione ipsius iudicis. ad idẽ etiã in. l. cũ clericus. C. de epis ⁊
cleri. que semp allegat ꝙ cõmissio citationis est sua interlo-
cutoria ꝑm Bar. ibi nuncius. ergo nõ põt citare absq; spãli
cõmissiõe iudicis vt hic in tex. ⁊ malefaciunt si citant sine cõ-
missiõe ꝑm Ly. in. d. l. neminẽ. ⁊ dicit no. Innocẽ. in. c. qñ ō
falsam. ē. de probat. ꝙ de cõmissiõe iudicis dʒ cõstare ex actis
pro quo gl. no. ⁊ ot. in verbo per cõtumaciã in. l. sancimus.
C. ad trebel. ¶ Cõcludit ergo ꝙ citatio esset nulla qñ ex p-
cessu nõ apparet de cõmissione iudicis. ⁊ ita sequit do. An. ⁊
10 Imo. in. d. c. qñ ō. ⁊. d. c. j. ē. de iudi. ¶ Scdo querit pone
ꝙ in actis nõ apparet de cõmissiõe an sup hoc credat iudici.
dic ꝙ nõ. qz iudici nõ credit sup pcessu. nisi tñ q̃stũ constat
ex actis. vt est tex. in. d. c. qñ ō. ⁊ quẽ tex. dixit ibi Jo. and. ꝙ
plus creditur nuncio q̃ iudici cũ nũcio credat de citatione
⁊ relatione vt hic in tex. ⁊ glo. ⁊. j. patebit ⁊ iudici nõ credit
de cõmissione ⁊ eius pcessu nisi cõstet ex actis vt. d. c. qñ ō.
¶ Tertio querit si in actis cõstat de citatiõe ⁊ relatiõe cita-
tionis facta p nũciũ an psumit de cõmissione iudicis Guili.
de suʒ in. l. ad peremptoziũ. ff. de iudi. tʒ ꝙ put refert ⁊ se
quitur do. Ant. in. d. c. qñ ō. ⁊ ita ẽt sequit Panor. in. d. c. j.
ē. de iudi. in pe. char. qñ nũcius esset bone vite ⁊ fame ⁊ age-
retur de modico preiudicio per no. per Inno. in. d. c. j. j. de

cle. peregri. ⁊ per doct. in. c. ea noscitur. j. de bis que fiunt a
prela. ⁊. c. ad audiẽtiã. j. de pscriptio. Sed tñ ex no. ꝗ Bart.
in. l. sciẽdũ. ff. de ver. obli. nullo casu psumeret cõmissio iudi
cis qz est solemnitas extrinseca. que non psumit nisi pbet. l.
quecunq; in fi. ff. de publi. ⁊ per glo. in. l. j. C. de fi. initru. lib.
x. ⁊ ita se. Imo. in. d. c. qñ ō. ⁊ Ang. in. d. l. sciendũ. ⁊ facit ꝙ
est dictũ. ē. in. j. q. ¶ Amplius ⁊ teneas ꝙ nũcius nõ posset
citare. nisi ad cõmissionẽ iudicis ⁊ ad partis petitionẽ vt in
11 d. c. j. ⁊. d. l. peremptoziũ. bñ tñ est verũ ꝙ qñ in actis cõtaret de
cõmissione iudicis ⁊ de citatione seu relatione nuncij psumit
in dubio ꝙ pcesserit requisitio partis. ⁊ sic ꝙ ad pʒes petitio
nẽ. ⁊ ita tʒ Guil. in. d. l. ad peremptoziũ. ⁊ sequit do. Anto. ⁊
Imo. in. d. c. j. adducẽtes ad ꝗ gl. no. in. l. si fine. ff. ō interro.
act. ⁊ sequit Panor. in. d. c. j. col. iij. vbi de bis no. per eũ qõ
no. ad declarationẽ. d. l. ad pemptoziũ vbi dr ꝙ ois actus iu-
dicialis dʒ fieri ad petitiões ptis ⁊ an in dubio psumat ꝙ ad
12 petitionẽ partis. ¶ Quarto querit pone ꝙ in loco est depu
tatus generalis ⁊ publicus nuncius ad citationis faciẽdas
an vʒ citatio ⁊ sibi credat si nõ constat de cõmissione iudicis.
Inn. in. d. c. qñ ō. tʒ ꝙ sic dicẽs ꝙ qñ in loco est deputatus
generalis nũcius poterit citare absq; alio speciali mandato.
Sed ōziuʒ in hoc tʒ Ly. in. d. l. neminẽ. per tex. ibi. ⁊ idẽ te-
nuit in. l. ea quidẽ. C. de accu. ⁊ Bal. i. d. l. cũ clericis. ⁊ Jo.
an. in addi. Spe. eo. ti. de citatiõe. ē. sequit. v. lʒ nunqd. dicẽs
ꝙ de cõmissiõe iudicis mãdãtis nũcio ptãtẽ citãdi dʒ appa-
rere in actis qõ dicit esse ō multas curias in qbus solũ scri-
bitur in actis relatio nũcij vʒ retulit talis nuncius se de mã-
dato iudicis citasse talem ⁊c. ⁊ de cõmissiõe iudicis aliter nõ
apparet. ⁊ hoc idẽʒ sequitur Ang. in. d. l. sciẽdũ. ⁊ sic nõ cre-
dat nũcio de cõmissiõe sibi facta nisi ex actis appareat. arg. l.
missi opinatores. C. de exac. tribu. lib. x. ⁊ idẽ sequit Bal. in
l. si qñ. circa fi. C. ō testi. vbi tñ limitat pdicta duob. modis. ⁊
ita dicit posse saluari di. Inn. in. d. c. qñ ō. vt tũc nõ sufficiat
generalis auctoritas nũcij sine
alia ꝙmissiõe. vñ ꝗuãda ē ꝙsuetudo ⁊ stil. iudicij vt. l. ij. C. quẽ
ad. test. api. cũ stil. iudicij sp ꝗuãdus sit vt plene p Lap. i alẽ.
lij. als cessante ꝙsuetudĩe si valẽt pcessus nec citatio fi nõ ap
parẽt ō spãli cõmissiõe iudicis q̃stũcũq; i loco eẽt ō putatus
public. ⁊ gñalis nũci. ad citatiões faciẽdas ꝑm Imol. hic ⁊
14 bal. i. d. l. cũ clericis. ⁊ Jo. an. i dcis addi. ¶ Quito q̃rit an
iudex possit gñal cõmittẽ nũcio ptãtẽ citãdi. d. ant. i. c. j. ē. ō
iudi. tʒ ꝙ nõ ⁊ refert Bar. i. l. fi. ff. ō acq. re. dñio. p tex. i. l. fi.
C. ō iure do. ipe. qõ dictũ ꝑm imo. i. d. c. j. nõ trãsit fine dubio
cũ tñ dẽat opari gen. q̃ ad oia q̃stũ spẽs q̃ ad q̃dã. vt p gl. i
regula generi. li. vj. facit ad pdcã qõ no. bar. ⁊ bal. i. l. fi. ē. ne-
cessitatẽ. C. de bo. qz lib. an psensus possit gñal pstari. filio p
prez ad q̃scũq; lites. ⁊ Bal. ibi ꝙludit ꝙ nõ qñ cã regreret
spãle mãdatũ. ⁊ ita videret ꝙ i actib. multuʒ piudicialib. nõ
15 sufficeret illa gñalis ꝙmissio iudicis. ¶ Sexto q̃rit an iudex
possit ꝙmittẽ notario vl pti ptãtẽ citãdi. spe. ti. ō cita. ē. sequi
tur. v. qñq;. circa pn. tʒ ꝙ sic. ⁊ ꝙludit ꝙ notario citãti ō mã
dato iudicis dʒ credi cũ sit publica psona ⁊ iurata. vñ p eo p
sumit. ē. ō pscrip. ad audiẽtiã. ⁊. l. figs ōcurio. C. ō fal. ⁊ codẽ
mõ ꝙludit ꝙ possit ꝙmitti pti ipa citatio. fac tex. i. l. eũ. ē. epi-
stolã. ff. ō fur. vbi ē tex. ꝙ põt qs eẽ nũci. i. ꝙpria cã. ⁊ fac qõ
no. bar. i. l. iuste possi. ff. ō acq. pos. ⁊. l. si vt ꝙponis. C. qũo ⁊
qñ iudex. ⁊ ꝙ iudex possit pti vl notario cõmittẽ ptãtẽ citãdi
tʒ. d. an. i. d. c. j. ⁊ bal. i. d l. si vt ꝙponis. vbi lʒ iudex possit cõ-
mittere citatiões ptivt ē ibi gl. nõ tñ ps citata tenet sibi credẽ
⁊ sic nõ crederet pti citãti nec stare ẽt sibi de relatiõe citatiõis
nisi alr pbaret ꝗ bal. in. d. l. si vt ꝙponis. qõ dictũ singlr no.
⁊ lʒ spe. in. d. v. qñq;. arguat ꝙ ⁊ ō tñ ꝙludit ꝙ ꝗ sit veri. ꝙ
parti citãti nõ sit credẽdũ. si tñ ꝓferret litteras citatiõis sub.

Universidad del Rosario
Archivo Histórico

scriptas manu notarij de mandato iudicis videretur q̃ esset
sibi credendus. sed tñ de relatione non crederetur sibi vt. s.
16 ¶ Septimo & vltimo queritur an cõmissio citationis & ipsa
citatio de necessitate requirant scripturam & dic q̃ nõ. sz pót
cõmitti nũcio citatio viua voce etiã sine litteris: est tex. no. in
c. cũ dilecti. s. de dolo & cõtu. vbi viua voca &c. vbi hoc idem
sequitur do. Ant. & idẽ Panor. ibi colũ. ij. lz Jmo. ibi illud
intelligat p̃cedere in nuncijs pape secus in alijs iudicibus
quorum verbis non creditur vt. d. c. quoniam contra.
¶ Sed aduerte q: verũ est q̃ nõ crederet verbo iudicis de
cõmissione. vt dictum est. s. in. ij. q. tñ dz intelligi q̃ possit p̃
bari per testes vt. d. c. quonia contra in verbo legitimis do-
cumentis quorũ appellatione testes includunt vt. d. c. per-
uenit. s. de testi. cogen. & l. j. ff. de fide instru. & q̃ acta immo
etiam sententia possit probari per testes est tex. in. c. sicut no-
bis. s. de re iudi. & et p cõfessionẽ. vt est tex. in. c. fi. s. de. pba.
17 ¶ Circa scõm principale an citatio sine die vel loco va-
leat allegatur text. hic p parte affirmatiua vbi in citatiõe nec
locus nec tempus est expssum quare Spe. ti. de cita. §. iã de
citatione. in prin. dicit q̃ citatio vt sit valida dz cõtinere p̃mo
nomen iudicis citãtis pro quo. c. preterea. s. de dilationib⁹.
an. s. sit delegatus vel ordinarius. Itẽ ad cuius instantiaz fit
citatio. l. ad peremptorium. ff. de iudi. & super quo. l. eũ quez
temere. & ibi glo. ff. de iudi. & vbi ad quem diem & sic dz cõti-
nere certum locum. vñ si citatio esset facta indeterminate ad
locum habentem commune nomen cuz alijs pluribus locis
tanq̃ incerta non valeret vt in. c. fi. s. de rescrip. & ita formali
18 ter dicit Spec. tit. de cita. §. j. ver. Item q̃ facta est indeter-
minate. qñ iudex esset delegatus non habens certum locum
seu tribunal. & in citatione expimitur locus comparitionis
citatio esset ipso iure nulla. ita dicit Spec. in. d. §. j. ver. Item
q̃ citans est delegatus. cuius dictum bene probatur per tex.
in. d. c. fi. s. de rescrip. & ibi glo. in verbo indeterminate. facit
l. si vt proponis. & ibi Bar. s. allegata de quo etiã per Lap.
in sua allegatio. xlviij. circa fi. qñ tñ iudex esset ordinarius lz
in citatione non sit expressus locus dz in dubio intelligi de
loco solito maiorũ & sic vbi cõsuetum est ius reddi vt est text.
in. l. pe. ff. de iust. & iur. & ita procedit tex. hic. & idem fozet di-
cendum in delegato qñ esset certus locus cõsuetus iudicari
per eum. & ita procedit tex. in. l. si locus. ff. de iudi. & ita etiam
voluit glo. in. d. c. k. in verbo indeterminate ꝓ quã intellige
p̃cedẽtia: q: etiã in delegato qñ nullus locus esset expssus
in citatione citatio non est nulla: sed intelligitur in dubio de
loco solite habitationis ipsius delegati. & ita glo. & docto. ibi.
19 ¶ Secundo queritur an valeat citatio sine termino vel die
tex. hic in fi. facit q̃ sic vbi in citatione tp̃s non est expressuz.
sed in contrarium allegatur tex. in. l. fi. C. de iure do. impe. ibi
certum tempus &c. & ita etiam voluit Bart. in. l. miles. §. de-
cem hodie. ff. de verbo. obli. & qualiter citatio sit nulla p̃ quo
text. not. in. l. aut qui aliter. §. j. ibi diem & horam. ff. q̃ vi aut
clã. ad idem text. in cle. ij. circa fi. ver. q̃ si iudex. de appella. &
in aucten. de exhiben. reis. §. si vero etiam quidem iurent. ibi
dum dicit certas inducias. & ideo Ly. in. l. dies festos. C. de
ferijs tenuit pro hac parte q̃ citatio sit ipso iure nulla p̃ quo
etiam facit text. in. l. iij. C. de distrac. pig. & ita sequitur Bal.
in. l. fi. s. de ferijs. ¶ Unde aduerte q: pro cõtraria parte q̃
valeat citatio sine termino bene facit text. in. c. eos ad fin. de
senten. excõ. lib. vj. & hanc partez sequitur Specu. titu. de ci-
tatione. §. sequitur. versi. quid si non prefixeris certam diem
vbi concludit q̃ tenetur tunc comparere cum p̃mum po-
test. & ita procedat text. hic. pro quo tunc text. in. c. cum dile-
ctus. s. de dolo & contuma. & in. c. cupientes. §. j. in fin. p̃imi
responsi. de electio. lib. vj. & in hac opinione residet hic Jo.
andr. do. Ant. & Panor. hic in. j. col. idem etiã colligit Bal.
ar. in. l. hec conditio. la picola. ff. de condi. & demon. vbi est
text. q̃ conditio potestatiua dz impleri cum p̃mum potest.
vnde dicit Bar. q̃ ibi est arg. q̃ citatus sine expressione diei
tenetur cum p̃mum potest cõparere: & idem tz Jnn. in. c. fi.
j. qui matrimo. accu. pos. in citatiõe generali vt valeat sine ter
mino certo. & intelligat cuz p̃imuz pót. & idem etiam tz do.
Anto. in. d. c. fi. & bene facit notabile dictũ Jnno. in. c. cũ no-
bis olim. s. de elec. vbi dicit q̃ monitio comparitionis absq̃
hora dz eo q: intelligitur cuz p̃imũ pót vel hora cõsueta put
dicetur. j. in sequenti. q. Et tex. in. d. l. aut qui aliter. respõdet
Jmo. hic in fi. q: nõ loquitur in citatione facta a iudice sed
in nunciatione facta a parte de nouo opere que nũciatio dz
esse certa. Sed in citatione facta a iudice subintelligitur cũ
p̃imum potest: vt. s. non sic in. d. l. aut qui aliter. vbi pẽdebat
ibi a mera voluntate partis qñ velit facere nouum opus. ió
debet de certo tempore denunciare alias non noceret aduer
sario cum posset illud tempus ignorare. & ita dicit Jmol. hic
in fi. posse defensari opi. Specu. & Jo. an. & aliorũz. s. & idez
dicit in. l. qui ante kalendas. col. iiij. ff. de verb. obli. Subdit
tamen hic q̃ ad opi. vitandas tutius est q̃ semper in citatio-
ne apponatur certus dies. Quare p̃ cõcor. opi., si queratur
an valeat citatio sine die quo ad ħ vt iudex possit mulctare cõ
tumacem si non veniat cũ p̃imum potest & certe sic. & ita p̃
cedit tex. hic. & in. c. cũ dilecti. & alia iura. s. pro hac parte ad-
ducta. & ita p̃cedit opi. Spec. Jo. an. & aliorũ pro hac parte
aut querit an valeat citatio siue die quo ad hoc vt ex illa cita-
tione possit procedi ad sñiam vel ad alios actus p̃iudiciales
expediendo & dic q̃ nõ ex quo citatio non habet certuz diez
& horam facit. l. cum non eo die. C. qñ p̃rouoca. & ita procedit
d. l. aut qui aliter. cũ alijs iuribus. s. pro hac parte adductis.
& ita procedat opi. Ly. & Bart. s. nõ enim pót iudex ad act⁹
iudiciales p̃cedere nisi ps ad idẽ certo termino sit citata. s.
de offi. deleg. consuluit. & in hac distin. residet Ange. in. d. §.
decẽ. ita cõcordãdo opiniones. & in. l. p interualla. ff. de iud.
20 ¶ Tertio querit pone q̃ in citatione expimatur dies. sed
non apparet certa hora dixit singulariter Bald. in. d. l. si vt
proponis. q̃ non est necessariuz & q̃ subintelligitur tacite de
hora solita causaruz. & illa intelligitur esse hora congrua cõ-
parendi in qua est solitum ius reddi & hoc fuit singulare di-
ctum Jnnocẽ. in. d. c. cum nobis. vt est dictum. s. in proxima
questi. & in. c. consuluit dicens. no. q̃ qñ quis citatur ad expe
ditionez alicuius actus qui solet certa hora diei celebrari vz
citatio licet non sit expressa hora in citatione q: subintelligit
tacite illa hora cõsueta. vñ citatus certo die ad actũ electiõis
debet cõparere de mane cũ sit q̃suetũ et audita missa celebret
ipsa electio. vt in. c. q̃ sicut. s. de elec. & ió citatus nõ est expe
ctandus per totam: illam diem: sed vsq̃ ad illã horã solitã &
cõsuetam expeditioni illius actus ꝑm Jnno. & ita etiam seq
tur Bal. put refert & sequit Jmo. in. d. §. decẽ hodie. & Pa
nor. in. d. c. cõsuluit col. ij. in princ. que. d. singulr tene menti.
21 ¶ Quarto queritur pone q̃ in loco est cõsuetudo q̃ bis in
die redditur ius & aliquis certo die est citatus ad audiendũ
sententiam & licet citatio intelligatur de hora solita causaruz
vt. s. in proxi. questi. de qua hora tunc intelligi debeat an de
p̃ima vel secunda hora videretur q̃ de p̃ima cum in dubio
actus intelligi debeat de p̃imo. l. boues. §. hoc sermone. ff.
de verb. significa. sed dic q̃ intelligi debet de secunda hora.
ar. eorum. que no. Bart. in. d. §. decem hodie. & Bal. in. d. l.
vt si propositionis. & in. l. j. C. quomodo & qñ iu. cum pars sit
expectanda vsq̃ ad vltimã horã put in dictis iuribus no. ió
in dubio ad illam horam debet referri ipsa citatio qõ no.
22 ¶ Circa tertium p̃incipale an & qñ nuncio sit credendum
premitte p̃imo q̃ de iure electio nuncij spectat ad iudicem
siue ordinarium siue delegatuz. vt. c. pastoralis. in p̃rin. s. de
offi. deleg. & in. l. ij. C. de sportu. vbi Bal. ita tz per illũ tex. &
facit text. in auc. de iudicibus. §. necessitatem. & tz Barto. in
extrauagan. ad reprimendam. in verbo per nuncium in p̃rin.
& similiter etiã ipse arbiter potest sibi eligere nunciuz qui ci-
tare possit in sua causa. l. sed interpellatur. §. j. ff. de arbi. vbi
23 Bal. hoc no. & debet ipse nuncius iurare fideliter exercere
officiuz suum. ar. l. hac edictali. §. hoc illud. C. de secun. nup.
24 & hic in glos. si tamen non iurasset ex hoc non prohibetur
exercere officium autem. decernimus. C. de iudi. ꝑm Bart.
in. d. verbo. per nuncium. licet Bald. in. §. illud hic in glos.
allegato. & in. d. l. ij. in principio aliud in hoc sentiat & eligi
tur ipse nuncius periculo iudicis eligentis. vt in auten. de
25 iudicibus. §. hoc autem. in tantum posito q̃ non constaret ex
actis vel aliter q̃ aliquis sit electus nuncius non est curan-
dum quia statim q̃ sibi fit commissio de citando satis ipsa cõ
missione ipse nuncius eligitur quod no. & sic satis est q̃ con-
stet de commissione citationis vt supra est dictum. Intelli-
ge nisi ex forma statutorum electio nunciorum deberet certo
modo

modo fieri: tunc enim ad hoc vt dicat quis nuncius publi-
cus deberet cõstare de sua electiõe aut saltẽ sufficeret q̃ esset
in quasi possessiõe illius officij. & ita bẽrẽ & reputaret. arg. l.
barbarius. ff. de offi. pretó. & ió quilibet iudex delegatus vel
arbiter pót vti nũcijs publicis ẽt sui superioris si velit. vt est
tex. in auc. de ofen. ciui. §. deinde eos. ibi ex quinciali officio
& predicta sunt notanda dicta. in quibus residet Bart. in. d.
26 verbo. per nunciuz. que bene nota. Sz querit primo an ps
teneat credere nũcio citãti. gl. ord. hic. q̃ ad hoc sepe allegat
tz q̃ sic qñ est publicus & iuratus nũcius: & crederet ẽt sine
litteris citra ipsas citationes: si vero non est publicus nun-
cius nõ creditur sibi absq̃ litteris. vt in. c. prudentiã. in p̃nc.
ibi per certũ nũciũ litteratorie destinatũ. s. de offi. deleg. vbi
glo. in effectu sic residere vt. & de hoc etiã per glos. lxxij. di-
propositi. & iij. q. iij. §. Itẽ in criminali. & in hoc vt etiã re-
sidere Spec. in. d. §. sequit in ver. vtrũ autẽ. vbi distinguit q̃
aut nuncius citat ex parte iudicis ordinarij. & tũc citatus cre
dere tenet. secus si ex pte iudicis delegati: q: non tenet cre-
dere sine litteris q̃tũcunq̃ sit certus & fidelis nuncius per
id qõ habetur in. c. preterea. s. de dilati. & in. c. cũ in iure. s. de
offi. deleg. q̃ tñ intelligit esse verũ nisi citaret per publicuz &
iuratum nuncium: tunc enim teneretur credere sine litteris.
de quo tamen in. d. c. preterea. & d. c. cum in iure. & cum opi-
glo. hic residet Bart. in. l. palatinos. C. de loca. fun. li. xj. di-
cendo q̃ aut nuncius est notus & publicus & debet credi si-
ne lris als secus argu. d. l. missi opinatores. & d. l. palatinos.
Sed limita predicta. & glos. hic procedere q̃ nuncio publi-
co & iurato sit credendum etiam sine litteris quando nũcius
citat verbaliter ad comparendum corazs iudice: tunc enim si
est notus & publicus creditur: alias nõ creditur sine litteris
27 vt. s. secus si vellet citare realiter. puta accipere pignora. vel
tenutam vel alio modo grauare partẽ in bonis. tunc. n. nullo
modo creditur sine litteris: lz esset publicus & notus nũcius
ꝑm Bart. in. d. l. palatinos. per text. in. l. missi opinatores. qõ
28 no. ¶ Secundo limita predicta & glo. hic procedere qñ nũ
cius publicus citat. j. territorium: alias si extra territorium
si tunc nulli nuncio quãtũcunq̃ noto & publico crederetur
sine litteris. per no. in auc. de collatoribus. in. §. eos etiã qui
nuncius portaret signum publicum nuncij. ita dicit notabi-
Bart. in. d. verbo per nuncium. hoc etiam dicebat Bart. in
d. l. palatinos. per illũ text. q̃ ambasiatoribus seu oratoribus
non creditur sine litteris per illuz text. hoc tamen fallit in le-
gatis dominis cardinalibus quibus creditur de eorum lega-
tione sine litteris. xcvij. distin. nobilissimus. amplius dicebat
29 Bar. in. d. extrauaganti q̃ quãdo nuncius citat per litteras
sufficit q̃ littera sit sigillata etiam p̃iuato sigillo ipsius iudi-
cis: aut etiam subscripta manu tabellionis: & tunc tenetur
30 credere esse litteras ex parte ipsius iudicis citãtis. & subdit
ibi no. Bart. q̃ eo ipso q̃ nuncius defert litteras est signum
& presumptio efficax q̃ sit nuncius eius ex cuius mãdato ci-
tat. & q̃ sit sibi credendum q̃ bene nota. & eandem sñiam tz
31 Jnno. in. d. c. quoniam contra. dicens q̃ talibus litteris cre-
ditur super remissione ipsius nuncij sicut etiam crederetur
litteris quas committit ipse nũcius suo sigillo sigillatas de
relatione citationis facta per eum ꝑm Hosti. & Jo. an. in. d.
32 c. qñ cõtra in verbo citationes. ¶ Scõo queritur si nũcius
refert se citasse: pars vero negat cui fit credendũ. glo. hic no.
q̃ magis nuncio publico & iurato. & bene facit tex. hic. & in. §.
illud. hic in gl. allegato vbi Bal. ita rẽsidere vt. & idẽ Spec.
tit. de cita. §. sequit. v. hoc autẽ no. & §. iam de citatione. v. q̃
autẽ dicit. & idẽ tz Bar. in. d. ver. per nuncium vt sic credat
nuncio de citatione executa q: in cõcernẽtibus officiũ suum
cuilibet creditur. c. ad audientiam. s. de prescrip. C. de falsis
l. si quis decurio. sed Jo. an. in. d. ver. sed nunquid credetur
in addi. Spec. cõcludit q̃ erit arbitrium iudici ꝑm qualitatẽ
personarum & cause. & quandoq̃ plus credet parti q̃s nũcio
si nuncius est vilis persona & pars ipsa in dignitate vel vite
laudabilis. & qñq̃ exiget iuramẽtũ a pte ꝗ assertionẽ nuncij
& qñq̃ plenã p̃bationẽ. & ita tz hic Hosti. & Panor. col. iiij.
in p̃rin. & Archi. in. d. c. pposuisti. & q̃ sit arbitrarium tenuit
Bal. in. d. c. qñ ꝗ. s. de pba. col. xij. si tñ iudex male arbitrare
tur in hoc appellare pót cũ ẽt in his que iudicis arbitrio re-
linquunt. si male arbitretur sit permissa appellatio. vt est glo.
ord. in. c. sup bla. j. de accu. & l. si qua pena. ff. de ver. sig. & ibi
Bar. in fi. & ista sequit hic Jmo. col. iiij. tenens se cũ opin.
Bart. in. d. verbo per nuncium. vt in dubio credatur nuncio
donec p̃bet ꝗriũ. & idẽ tz in. d. c. qñ ꝗ. & ꝑm cõiecturas & ve-
risimiles p̃sumptiones poterit iudex arbitrari magis creden
dum p̃ti q̃s nuncio vt. s. & ex p̃dictis infert q̃ si nuncius re-
fert se citasse: ps vero negat q̃ onus p̃bãdi ꝗriũ & sic negati
uam incũbit p̃ti cũ credendũ sit nũcio donec p̃bet ꝗriũ vt. s.
& vide tex. & doc. de hoc in. c. bone. el primo. s. de electio.
33 ¶ Tertio queritur quid si in loco statutũ disponit q̃ credat
citato & relationi facte per nũcium. an tũc poterit p̃bari ꝗriũ.
& certe dicendũ est eodẽ mõ q̃ iudex tũc poterit arbitrari &
nõ seq relationẽ nũcij qñ sibi cõstaret cẽ falsam. & nõ veraz. &
hoc per dictũ no. Ange. in summa. C. in tit. ad. l. aquil. & Bar.
refert. i. l. j. C. si aduer. liber. & melius facit qõ notabiliter no.
Bal. ad ħ ppositũ in. l. si tutor. in. l. fi. C. de pericu. tuto. q̃ in
materia p̃bationis q̃tũcũq̃ lex vel statutũ dicat credit vt sta
ri dicto alicuius nõ tollit qn possit p̃bari ꝗriũ q̃ bñ no. & vide
etiã q̃ idẽ no. in. l. ꝗ negãtẽ. C. ad. l. acqui. & ita Jmo. in. l. iiij.
34 hoc autẽ iudiciũ. ff. de dam. infect. circa fi. ¶ Quarto querit
pone q̃ est ꝓtentio inter nuncũ & notariũ cause: q: nuncius
dicit se aliter citasse & retulisse q̃s scripsit notarius. cui sit tũc
magis credendũ a notario vel nũcio. Ange. in. l. j. §. j. ff. quẽ ad
mo. testa. aper. referẽdo Jacobũ de are. tz q̃ stãdũ sit scri-
pture notarij q: illa facit p̃bationẽ plenã: & ad eius essentiã
nõ requirunt testes. l. in donationibus. C. de donatio. & per
Jnno. in. c. post cessionẽ. & c. qñ ꝗ. de pba. vñ p̃batio plena
per semiplenã nullatenus debilitatur. C. de testa. l. nolimus.
& hoc nisi tabellio eẽt suspectus. ar. figs ex argẽtarijs. §. j. ff.
de eden. & ió Jo. an. in addi. Spec. tit. de instro edi. §. restat.
ver. si vnus. dicit q̃ erit in arbitrio iudicis ꝑm qualitatẽ ꝑsonarũ
qlibet. n. istoꝝ gerit officiũ publicũ. & si notarius eẽt su
spectus pp alia p̃rius gesta magis credet nuncio: als in du-
bio magis scripture tabellionis. ar. l. cũ p̃cibus. C. de pba. &
ita residet Jnn. in vlt. col. & idẽ Panor. hic col. iiij. & vide de
his p Ly. in. l. si qs decurio. C. de fal. & in fi. per Spe. tit. de
35 teste. §. fi. v. sed pone. ¶ Ultimo queritur an credat nũcio de
verbis & rñsione p̃tis citate: puta q̃ dixit se nolle venire vel
cõparere aut si refert se p̃cepisse iniuriã a citato vel salutatũ
cũ lapidibus. Jo. an. in. d. v. Sz nũquid credet in additio. p̃
dicta. dicit q̃ sicut nõ credit nũcio de cõmissiõe sibi facta. vt
est dictũ. s. & ita nõ credet si refert de vbis ipsius citati. & ió
credit referẽti solũ in citatione. & sic in facto suo q̃ citauerit
nõ aũt in facto alieno. & sic de vbis p̃tis vñ vba & facta a pte
oportet aliter p̃bari: nec obstat q̃ responsio citati videtur
annexa ipsi citatiõi q: certe hoc nõ vt verũ cũ ipsa citatio de
per se subsistat & si citatus taceat vel nihil dicat & hoc idem
sequitur Jo. an. in addi. Spec. titu. de cõtuma. §. j. in magna
addi. & ita resident hic do. Ant. & Jmo. & hoc idem sequitur
Jmo. in cle. si ante. de dolo & contu. colũ. xiij. vbi de his per
cũ. & p hac pte bñ facit tex. c. venerabilibus. §. secus de sen.
excõ. lib. vj. vbi nõ dz credi de verbis p̃olatis a pte nisi sint
dicta in iudicio. secus ergo si extra iudiciũ. & ita cõcludit ibi
gl. singularis in verbo in iudicio dicẽs q̃ si nũcius referat p
tem citatam dixisse q̃ nolebat venire q̃ talis nõ est verus cõ
tumax quasi de his non fit nuncio credendũ. Sed aduerte
q: in ꝗrium facit gl. in. l. ex cõsensu. §. se. ff. de app. & Bart.
ibi & l. fi. ff. de in integ. restit. vbi vt residere q̃ nuncio sit cre-
dendum de tali relatione. nõ est q: de iure dz stari relationi
nuncij vt. s. vñ vt in cõsequẽtiã sibi cõmissum q̃ referat ea p
que appareat de ꝓtumacia p̃tis vera vel ficta cũ ista p̃cernãt
effectũ citationis & sic vt sibi cõmissuz vt referat ea que sunt
cõtingentia ad citationẽ & eius effectũ ar. c. pterea. s. de offi.
deleg. vñ cũ citatio fiat ad finẽ cõtumacie si nuncius referat
ea per que appareat de vera ꝓtumacia vt q̃ sit sibi credendũ
cũ per id veniat ad effectũ citationis & hoc vt esse de cõco-
mitantijs ipsius citatiõis. p̃ quo etiã facit tex. no. hic vbi cre
dit dicto nuncij q̃ iste citatus fuerit hic inuentus in ecclesia
solermantana cũ locus vbi est inuentus citatus sit quodãmõ
actus p̃pinquus citatiõi. nec ob. q̃ nõ dẽat credi de iniuria
sibi illata verbo vel facto q: certe hoc est verũ cũ id nõ p̃cer-
nat citationẽ vel eius effectũ. nec ob. q̃ nõ credat nuncio de
cõmissiõe q: id cõcernit effectum iudicis. sed nos querimus

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

de relatiõe citationis que est de officio nuncij. vnde debet se extendere ad oia cõnexa ipsi citationi. ē. de cõsti. c. translato. ⁊ illud tale dicit esse de his que sunt iuxta mandatũ. ff. iudi. solui. l. iam tñ. ⁊ facit qõ no. ē. de offi. dele. cum olim. in glos. iij. nec obstat. d. §. secus. nã certe qñ pars dicit aliquid cozã iudice seu dicta verba tunc ꝓtumacia est manifesta iudici vt iudici. secus si extra iudicium quia non est notum iudici. nisi aut per testes aut per relationez nuncij, ꝓbetur. nec obstat ꝙ non debeat per factũ nuncij taz graue ꝓiudiciũ inferri ipsi parti qz certe sicut crederetur nuncio dicendo se citasse personaliter aut pluries ita ⁊ hoc casu credi debeat. ⁊ ideo concludit hic ¶ Panor. in pe. colũ. ꝙ si lapso termino pars citata fuerit contumax satis debeat credi relationi talis nuncij cuz concurrant tunc due presumptiones videlicet contumacia ⁊ relatio nuncij. ⁊ hanc partez ꝙ in his credatur relationi nuncij dicit Imo. posse sustineri in puncto iuris in. l. si finita. §. iulianus. ff. de damno. infec. ⁊ ita etiã sequit do. Flo. in. d. cle. si ante. col. x. dixit tñ Imol. ꝙ opi. Io. an. ⁊ aliozum hz multam equitatẽ in se ita dicit in. d. §. iulianus. ⁊ predicta bñ no.

36 qz nullibi ita plene inuenies. ¶ Postremo querit si nũcius refert se posuisse in possessionem. Titiũ de bonis olim. Ioan. ibi credatur quo ad bona si aliter no reddit aliaz causam scie. ¶ Paulus de castro suo ꝓ filio. cclxxiij. qõ incipit In xpi noie dñi amen. visis ⁊ ponderatis. circa medium videtur residere ꝙ non si appareat contradictoz de quo ibi per cum ⁊

37 ad omnia ꝑdicta vide ꝑ Ly. in. l. quidẽ. C. de accus. ¶ Circa quartum ⁊ vltimum principale de relatione ipsius nuncij queritur primo an iste actus relationis sit de ordine substantiali Bar. in. l. multum interest. ff. de condi. ⁊ demonstra. circa fi. ⁊. l. hec autem. §. j. ff. ex quibus ca. in pos. ea. tenet ꝙ sic ⁊ ꝙ nisi de ea constet non valet ꝙ agitur quia absq; citatione omnia que geruntur aduersus absentem sunt ipso iure nulla. iij. q. ix. omnia. C. quõ ⁊ quando iudex. l. ea que. sed de citatione ⁊ contumacia partis non põt ꝓstare iudici nisi facta relatione nuncij ⁊ text. not. dicit in. d. §. j. ꝙ constare liquere ꝙ debet iudici de contumacia partis vnde absq; relatione nuncij non constat de citatione ⁊ cõtumacia licet nuncius in veritate citauerit. ergo sequitur ꝙ actus relationis sit de ordine substantiali cuius omissio redderet gesta nulla ⁊ ita sequitur Bar. in. d. l. multum. ⁊ in. d. §. j. ⁊ Bal. in. l. iij. C. de procu. in fine. ⁊ in. l. ij. C. de sportulis. vbi pro hac parte inducit illum tex. ꝙ non teneret processus ⁊ alia gesta si non constaret

38 de relatione ipsius nuncij. ¶ Secundo querit an de relatione debeat constare primo ex actis ipsi iudici vel an sufficiat ꝙ i veritate pars ipsa fuerit citata ⁊ de hoc postea ipsi iudici constet. Barto. in. d. l. multũ ⁊ in. d. §. j. per illum text. concludit ꝙ debet primo de hoc constare iudici: vnde dicit ꝙ si iudex commisit nuncio citationez de reo in certo termino. ⁊ ita nuncius fecit tamen nondum fecerat relationem citationis sed iudex elapso termino ante relationem nuncij pronunciat actorem mittendum in possessionem. concludit Bart. ꝙ processus erit nullus ipso iure quia posito ꝙ reus esset citatus ⁊ contumax tamen ante relationez nuncij non dicitur hoc iudici constare ⁊ tex. in. d. §. j. no. dicit ꝙ debet liquere ⁊ constare iudici de contumacia. pro quo etiam adducit Barto. dictũ Inn. in. c. prudẽtia. ē. de offi. dele. ⁊ hoc idẽ sequit Bal. in. d. l. ij. dicẽs ꝙ si iudex festinat ad actũ nõ expectata relatione nuncij processus est ipso iure nullus cũ debeat iudici primo ꝓstare de ꝓtumacia ptis vt in. d. §. j. ⁊ in. l. iiij. ff. iud. solui. ⁊ hoc idẽ tz Bal. in. l. ij. in fi. C. de procu. qõ est menti tenendum q̃ tabelliões ⁊ ꝓcuratores errãtes in hoc ponentes in actis relationẽ nuncij post sniam vel aliũ actũ gestũ a iudice nõ reddit snia nulla vt. ē. patet. ⁊ pro hoc dicto ẽt facit gl. no. in verbo gemptorie. in. c. sepe. j. eo. que satis aperte hoc idez voluit. ⁊ ita tene menti primo hãc regulã in materia citatiõis. hz tñ notabiliter limita ipsaz ꝑcedere ꝑmo qñ actus esset gestus aut missio in possessionẽ aut snia lata ꝑ iudicẽ i absentia ptis. tunc enizz veruz est ꝙ relatio nuncij esset de ordine substantiali

39 ⁊ omissio ⁊ ꝓposteratio reddit acta nulla vt. ē. Sz qñ actus fuisset gestus ꝑsentibus ptibus hz tũc aliter nõ ꝓstaret de citatione vel relatione nil noceat quia data ꝑsentia partes de citatione alit nõ currat. ita et illigit ⁊ limitat bal. singularit i. l. platz circa fi. C. de sent. ⁊ in. c. qñ cõtra. ē. de ꝓba. col. vj. in fi. ⁊ rõ est qz oĩs actus qui põt fieri citata ꝑte poterit ipsa ꝑte ꝑsente fieri. hz aliter nõ citet qz ꝑsentia supplet vicẽ ⁊ defectũ citatiõis vt in autẽ. si oẽs. C. si vt se ab heredi. abstinẽ. ⁊ ibi bal. idẽ no. dicit ẽt si statutũ requireret ad actuz citationẽ partis tñ interueniente ꝑsentia partis alia citatio non est necessaria. ⁊ idẽ tenet Io. an. in. c. fi. de elec. lib. vj. vbi plene de his. interueniẽte ergo ꝑsentia ꝑtis alia citatio aut ipsius citatio

40 nis relatio non curatur quod tene menti. ¶ Secũdo possit limitari predicta regula qz hz non constaret ex actis ꝙ relatio nuncij precesserit si tñ iudex ipe credi debet ꝑtem fuisse citatam ex aliqua verisimili ꝑsumptione vel in formatione valeret actus gestus a iudice si in continenti postea constet de relatione. pone ꝙ nuncius aut notarius primo hoc dixerat iudici de citatione facta. ⁊ ita ẽt singulariter Bald. in. l. falsus C. de fur. in pe. carta in ver. Item dubitatur de iudice qui citata ⁊c. alias at si iudici non constitisset de relatione non valeret actus vel snia lata posito ꝙ in veritate ꝑs ipa citata fuisset qz iudex cui non cõstat nil decernit nec mandare potest. ff. de secũd. tabu. l. j. in glo. no. ⁊ dicit not. Inno. in. c. solz. de sen. ex. in. vj. in fi. ⁊ aduerte qz hz Bar. in. d. l. multũ ĩteresl. dicat cautum esse ꝙ iudex in snia dicat visis citationibus visis relationibus ⁊c. tunc. n. liquere dicitur iudicem vidisse ⁊ sciuisse tñ hz hoc sit tutum non vt necessariũ cum satis sit ꝙ ex actis cõstet de contumacia ⁊ sic iudicem instructum. fait glos. in. l. sancimus. §. sinaũt. in verbo cõtumacia. C. ad trebelli. eo enim ipso ꝙ aliquid constat ex actis ꝑsumitur iudicem vidisse ⁊ cognouisse. dictum est singulare Bald. in. l. edicto. C.

41 de edicto diui. ⁊ ita ẽt tz Panor. in. c. qñ cõtra. ē. de ꝓba. col. x. in pn. ¶ Tertio limita supradictaz regulam procedere nisi periculz fuisset in moza. puta si statutuz artabat iudicem ad sniam ꝓferendaz ⁊ forte nuncius erat cozumptus ⁊ non reportabat ambasiatam ⁊ differebat ipsam relationem vt. l. ij. C. de sportu. vel aliud periculum in moza tunc enim si iudex credidit citationẽ verisimiliter fuisse facta valebit actꝰ ⁊ snia. hz iudici primo nõ cõstitisset de ipsa relatione. ⁊ citatione ꝑz Bal. sing. in. d. l. falsus. ꝑ quo no. dictũ Inn. in fi. in. c. significauit. ē. ō testi. ⁊ bñ facit. l. itẽ querit. §. exercitu. ff. loca. in rõne illius text. inde dicebat Bar. in. l. seyus. ⁊ augerius. ff. ad. l. fal. qñ laberetur instantia seu terminus ad finiẽdã cãz põt iudex ex suo officio ꝑferre sniam nõ expectata reqsitione partis qõ no. ¶ Quarto limitãda videtꝰ ꝑdicta regula nisi in loco iudicij esset stilus ⁊ ꝓsuetudo ꝙ relatio nuncij scribat immediate post actũ gestũ a iudice. tũc. n. cũ icõtinẽti appeat de ipsa relatiõe. ⁊ qz incõtinenti fiũt ꝑsumunt a ꝑn. inesse. l. lecta. ver. dicebã. ff. si cer. pe. c. officij. ē. de elec. satis vt tunc ꝑsumptio ꝙ iudex primo de ipsa relatiõe habuerit noticiã alꝰ cessante ꝓsuetudine nõ valeret actꝰ. nisi ꝓscito ꝑmo iudici ō citatiõe. ⁊ ꝓtumacia ptis per relationẽ nũcij. vt. ē. hz ex vi cõsuetudinis satis posset sustineri si cõstat incontinenti de ipsa relatione hz post actuz ꝓout in simili dicit hic Imo. i pe. col. ⁊ bene facit. l. ij. C. quẽ admodũ testa. api. vbi tex. ꝙ in respiciẽtibus ordinem procedendi debet seruari consuetudo loci in quo iudiciuz agitatur cũ stilus iudicij sit attendendus ⁊ obseruandus in causis. vt per glo. no. in fi. in. c. causam que vti

42 tur supra de testi. ¶ Postremo querit an relatio citatiõis

a possit fieri ꝑ nunciũ tpe feriato ᵃ Bal. i. c. fi. supra de ferijs tene ꝙ non ⁊ in. l. in minoz. C. in quibus causis in integrum resti. qz actus relationis nuncij debet fieri in iudicio. ⁊ sic tẽpore iuridico cum sit quoddam testimonium ipsius nuncij vt est hic text. no. non tamen esset necessarium ꝙ partes sint in ꝑsentia tpe quo nuncius refert in iudicio. põt. n. fieri in absentia ptiũ ꝑm Bal. in. d. l. in minozum. ꝙ est bene notan.

b ¶ Ultimo q̃rit an relatio nũcijᵇ possit fieri coꝶ notario i ab

43 sentia iudicis. Bal. i. l. ꝑcipimus post mediũ. C. ō appe. vt velle ꝙ sic dicẽs ꝙ nũcius põt facere relatiõez solui notario cũ regraf cãe cognitio. hz ẽ quoddã referre. ar. illiᵗ tex. ⁊ idẽ voluit Ange. in. l. cum satis. C. de ag. consi. li. xj. adducit no. per Bart. in. l. si finita. §. iulianus. ff. de dam. infec. vbi hoc voluit. ⁊ idem sequitur Panoz. in. c. qñ contra supra de ꝓba. col. ix. in ver. nunquid autem. Aduerte tñ qz dubium facit si relatio nuncij non potest fieri tempore feriato. vt. ē. ergo nec absente iudice. quia vbi abest iudex non est iudiciuz. j. de verbo. significatio. fozus. eo maxime cuz notarius non possit

expedire

expedire ⁊ gerere acta cause in absentia iudicis. vt est gl. no. in. l. iubemus. C. de libera. causa. ⁊ satis hoc fuit de men. bal. in dicta. l. in minozum. ꝙ relatio nuncij debeat fieri apud tribunal in ꝑsentia iudicis. voluit tamẽ Bar. in extrauagã. ad reprimendu z. in verbo summe. satis esse ꝙ relatio nuncij fiat ꝑsente iudice licet non sedente pro tribunali. ⁊ idẽ panoz.

44 in. c. quoniam contra supra allegato qõ no. ¶ Amplius dubitatur. an nuncius publicus possit per alium nuncium explicare citationis articulum dicas ꝙ sic quãdo in loco sic se hz consuetudo vel quando in eadem curia sunt plures nuncij publici. qz collega põt demandare alteri college ex quo ambo sunt proprie publice. ⁊ approbate. ⁊ hoc absq; dubio procedit quando nuncius in itinere infirmatus. aut alio impedimento iustissimo impeditus non potuerit per se citare. argu. l. j. ē. de sportu. ⁊ ff. de officio consul. l. j. ipsam autem relationem non potest ipse nuncius facere per alium cum nuncius sit quidã testis. ⁊ ideo qñ esset infirmus vel alias impeditus ꝙ per se referre nõ posset iudex hz ad eũ mittere ꝑ relatione hñda. ⁊ hec fuit no. determinatio Bal. in. c. cuz dilecti supra de dolo. ⁊ contu. col. iiij. in fi. de hoc articulo plene de dolo ⁊ contu. c. fi. vbi per doc. ⁊ tene bene menti supradictam vtilẽ. ⁊ quotidianam materiam ad practicã quo ad omnes difficultates occurrentes ⁊ nunciozum relationis ipsorum.

1 A hoc. Qui iurat stare mãdatis ec

ō iurm si tñ grauaẽ appellare põt. b. d. Nor. j. ꝑm vnum intellectũ ꝙ absoluendus ab excõmunicatione hz in absolutione prestare iuramentũ de parẽdo mãdatis ecclesie vel mãdato iudicis absoluentis ista. n. sunt equipollẽtia ⁊ nihil differunt iurare de parendo mandatis ecclesie seu iudicis. c. cũ desideres. ⁊. c. ex tenore. j. de sen. excõ. vbi ita voluit glo. oz. ⁊ no. ⁊ doc. sequunt hz gl. j. q. vij. in. c. si qui voluerint faciat inter hec ozdam ⁊ no bene ꝑm Io. an. in. d. c. ex tenore. ⁊ idẽ gl. no. in verbo. qõ vestro. in. c. j. ē. de his que metus cã aduerte

2 tñ qz inter has formas est maxima oria. nã fideiussoz datus ꝑ mittens parere ⁊ satisfacere mãdato iudicis nõ teneretur iudici successori vel in eo ꝙ promisit ꝑ stipulationem in causa appellationis. sed quando esset iuratum de parẽdo mandatis ecclesie cum iuramentum videatur sub nomine dignitatis videtur ⁊ posset esse dubium an teneatur de iudicatis in causa appellationis ꝑm no. in. l. cũ apud. ff. iudicatũ solui. ⁊ ibi per Bar. ⁊ Ang. ⁊ ista fuit consideratio Bof. ⁊ Io. an. in. d. c. j. de quo ibi per Butri. ⁊ alios doc. ⁊ de absolutiõe a snia excõicationis. vide vt plene dicet in. c. qua fronte. ¶ Scõo tene menti ex tex. ꝙ licet quis promiserit ⁊ iurauerit stare ⁊ obedire mãdato iudicis tamen põt appellare intellige quãdo appellatio non derogat iuramento alias si veniret contra iuramentũ nõ posset vt. j. c. proꝶ. quãdo aũt esset dubiũ vtruz deroget iuramento nec ne in dubio semper esset deferendũ appellationi j. eo. c. vt debitus. ⁊ l. quoniã. C. eo. ⁊ qua pena puniat iudex non deferens iuste appellationi vide ꝑ glo. j. eo. c. de ꝓtoze. ⁊. j. dicet. ¶ Tertio tene menti ex tex. ⁊ ita allegatur ꝙ si aliquis promittit cum iuramento stare mandato iudicis vel alterius. tamen si in declarando excedit limites iusticie potest appellare seu reductionem ad arbitriũ boni viri petere. iuramenta. n. generaliter prestita debẽt ciuiliter intelligi ⁊ restringi ad causam verisimiliter cogitatã ⁊ sic honestam ⁊ iustam. l. fi. ff. qui satisda. cog. ē. de renuncia. cũ inter. Ꝑ. ⁊ ibi not. ꝑ Inno. ⁊ ꝑ glo. in. l. non videt. §. qui iussu. ff. de reg. iur. vnde appellando tunc non venit contra iuramentum vt hic ⁊. ē. de iureiurã. veniens. ⁊. c. quintauallis ⁊ cũ pmissio generalis ⁊ iuramentum generaliter prestitũ recipiat tacitã conditionez si eque fuerit arbitratus vt hic ⁊. ff. de operis liber. l. si libertus. ⁊. d. c. quintauallis. hinc dicebat gl. no. in. l. iij. C. de dot. promis. ⁊. l. pe. ff. de arbi. ⁊ Bald. ibi ꝙ ille qui remittit ⁊ ponit se in manibus alicujus promittens stare eius declarationi videtur committere tanq̃ in bonum virum facit. c. contingit. el primo. j. de sen. excom. hinc ẽt dicebat no. Bar. in. l. si. de ꝓcto. stipu. ꝙ si ego promisi ꝑ stipulationem stare dicto ⁊ iuramento suo ⁊ cum iuramento iurari obseruare ⁊ obedire ꝙ si male est arbitratus poterit peti reductio ad arbitrium boni viri cum talis promissio seu conuẽtio debeat intelligi si

3 eque fuerit arbitratus vt hic in text. ⁊. ē. ¶ Quarto tene mẽti singulariter ex hoc text. qõ si partes in prozoganda iurisdictione cozam iudice vel aliter pmiserunt cũ iuramẽto stare ⁊ parere snie iudicis ꝙ non obstante tali promissione ⁊ obligatione poterit appellare text. est hic valde nota. ⁊ ita dicit glo. fin. per hunc text. vj. q. iiij. c. qõ bene. ex quo singulariter infertur ꝙ licet alias ẽt ante sniam possit ꝑ actũ renunciari appellationi vt est tex. in. fi. l. in fi. C. de temp. appe. ⁊. l. j. in fi. ff. a quibus ap. non licet tñ istud procedit qñ expresse ⁊ specifice renunciatur appellationi secus aũt si simpliciter quis iurat ⁊ promittit stare ⁊ parere sententie iudicis tunc. n. ex hoc non intelligitur renunciare appellationi vt hic in text. ⁊ per

4 glo. in. d. c ꝙ bene. ⁊ per glo. j. c. ꝑ. in pncipio cum in dubio nunq̃ intelligatur renũciatũ appellationi nisi expresse ⁊ spãliter fit renunciatum appellationi vt hic patet in text. ⁊ in. l. fi. in fi. C. de temp. appella. ⁊ tenet Bart. in. l. si conuenerit. in fi. ff. de re iudi. que omnia singulariter not. ⁊ adde predictis ꝙ si quis ante sententiam promittit parere ⁊ satisfacere snie. Item promittit soluere iudicatuz ex hoc tñ nõ excluditur ab appellando nec venisse dr ō stipulationem nec icidit in penã ita tex. not. in. l. cũ apud. ff. iudi. solui. ⁊ idez si qs pmisit bẽ ratam sniam tñ põt appellare nec committitur stipulatio rati. ita tex. in. l. iij. §. falsus. ff. rem ratam haberi immo plus voluit

5 Bar. in. l. si cõuenerit in fi. ff. de re iudi. ꝙ si partes commiserunt causam consilio sapientis ⁊ pmiserunt stare snie ferende ꝑm consilium ⁊ amplius dato ꝙ cõsiliũ sit restitutum ⁊ autum ⁊ consentiant partes ꝙ feretur snia ꝑm consilium. tñ poterit appellari qz ex nouis probationibus poterit reformari ⁊ licet approbent sententiaz tãq̃ sic latã. nõ tñ tãq̃ bene lata ꝑm glos. magnam in. l. pomponius scribit. ff. de neg. ge. ⁊ hoc qñ ante sniam. secus si post sniam latam. tunc. n. sufficeret tacite acquiescere ꝑ aliquẽ actũ. l. ad solutio. C. de re iudi. ita Bart. in. d. l. si conuenerit in fin. immo. si post sniam quis dicit laudo seu confirmo inducitur emologatio. ita glos. in. l. ne in arbitris. C. de arbitris. ⁊ si lata sententia tabellio dicit partibus ꝑsentibus ⁊ consentientibus inducitur emologatio. ita nota. Bald. in additio. spe. ti. de arbitro in. ē. de emologatione notandum est. secus si lata snia ⁊ lecta tabellio scribit in fine ꝑsitibus ⁊ nõ ꝓtradicẽtibus ꝑtibus per hoc not. inducitur emologatio. ita voluit fin. Bald. in. d. l. ne in arbitris que dicta sepe de facto occurrentia tene menti. ¶ Sed aduerte ad id quod dicit Bar. in. d. l. si conuenerit: nam videretur ꝙ qñ aperto consilio partes ex certa scia cõueniunt de snia ferenda ꝑm consiliũ ꝙ sit inducta. emologatio. ar. l. cum

6 donationis. C. de transa. ⁊ in regul. scienti. lib. vj. ⁊ idem videretur si ꝑtes cõueniunt de snia certo modo ferenda. vt. d. l. si conuenerit. tunc. n. nõ videt posse appellari ex quo est actum quid ⁊ qualiter pronuncietur. ar. l. si libertus. ita. ff. de op. lib. secus qñ vba essent generalia. ⁊ ita procedant ꝑcedẽtia. ⁊ ita i hoc tenet Bal. in. l. tale pactũ. §. qui prouocauit. ff. de pactis in repetitio. col. xj. ⁊ videtur sequi Inno. in. d. l. si conuenerit. post ꝑin. ideo cogita. ⁊ amplius voluit Bald. in. d. §. qui prouocauit. per glo. ibi quod qñ verba essent ampla vel geminata. puta promittit quis stare snie ferende quecunq̃ esset. tunc. n. intelligitur renunciatum appellationi. quia verba debent aliquid operari ꝑm Bald. ibi facit in simili glos. nota. ⁊ Bald. ibi in. l. cũ penã. ff. de arbitris. ⁊ quod no. in. l. balista. ff. ad. trebel. quãdo quis pmitteret stare snie qñcunq̃ ⁊ qualitercũq̃. Sed cogita. qz cum requiratur specialis expressio vt sic intelligatur renunciatum appellationi. vt. d. l. fin. ⁊ hic. ergo non sufficiunt verba generalia ẽt geminata vt in. c. scõo in fi. de preben. in vj. ⁊ ibi Petr. de ancha. ⁊ Bemi. volẽtes ꝙ per illa vba qñcũq̃ ⁊ qualitercũq̃ nõ includitur casus in quo a iure requiritur spãlis mentio. ⁊ facit glo. ⁊ Bemi. vbi expresse. in. c. inq̃sitiõis de heretici. li. vj. in dubio ergo videt fienda interpretatio benigna. l. semper in dubijs. ff. de reg. iuris. ⁊ sic ꝙ non intelligatur renũciatum appellatiõi que ad presidium innocentie instituta est. ita tex. in. c. cum spãli. j. eo. cogita tñ in predictis ⁊ tene menti ⁊ ratiõem differentie quare aliud sit in arbitratoribus in quibus etiam expresse nõ põt ante latã sniam renunciari reductioni ad arbitrium boni viri. ⁊ quare sit ꝙ sentẽtia arbitri nõ põt expresse emologari ante sniam. vt est text. not. in. l. pe. C. de arbitris. vide per Ange. ⁊

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Bal. in d. §. qui puocauit. ⁊ per doc. in. c. quintauallis. ē. ō iureiurā. ¶ Ultimo. nor. ibi ad prosequendum q̃ iudex a quo statuit appellanti certū terminū ad prosequēdū appellationē. q̃ si appellans arripuit iter. j. terminus satis dicatur satisfacere termino cū videatur incipere ꝓsequi appellationes si arripuit iter vt ibi probatur. de quo vide plene. in. d. c. psonas. ē. c. In gl. fi. in fi. ⁊ vide de hoc. vt dicet. j. c. primo.

1 **Questioni.** Summa ꝓout. ē. in. c. ꝓzoi. ⁊ primo ponitur consultatio. secundo responsio. ibi responde mus. Nō. primo ex tex. ibi sicut moris est q̃ iuramentum q̃ prestatur in absolutione ab excommunicatiōe de parendo mandatis ecclesie vel iudicis. dicatur esse introductum ex consuetudine potius q̃ de iure. q̃ inducūt hic doc. q̃ absolutio ab excōicatione non reddat nulla si fuit obmissum tale iuramentū sz eēt bene iniusta absolutio. ⁊ de hac absolutione a snia excōicatiōis vide put bñ ⁊ multū notāter dicet. j. c. c. qua fronte. ¶ Secundo no. ex tex. ar. q̃ pceptū iudicis habeat executionem paratā. de quo tñ vide in. c. dudū el. ij. ē. de elect. ⁊ c. ex pte in christo. j. de ver. sig. ⁊. l. si debitori. ff. de iudi. ⁊. C. de bonis que li. l. fi. §. necessitatē. ¶ Tertio tene mēti ex text. ⁊ ita allegat q̃ excōicatus ꝑ aliqua cā si fuit absolutus ab excōicatiōe ⁊ pmiserit recedere a peccato vel delicto ⁊ parere mandatis ecclesie seu iudicis ⁊ ita iurauit. si tñ postea pseuueret in illo delicto ⁊ non obtemperet mandato iudicis. ꝑ hoc tamen non reincidit ipso iure in eandē snīam excōicationis. sed tamen potest ⁊ dz reintroduci in eādē snīam excōicationis. ⁊ sic est necessaria snia ⁊ declaratio iudicis. ō nouo. ⁊ ita est hic tex. no. sed tamen limita ⁊ intellige regulā huius text. procedere nisi absolutio fuisset ꝓditionalis. vel nisi in certis casibus in quibus ipso iure reincidit in eandē snīam excōicationis de quibus. vide in. c. eos. de sen. excō. libz. vj. ¶ Quid autē si absolutio ab excōicatio. fuit obtenta ex falsa causa an sit nulla. vide per glo. ordi. in. c. ex parte. ē. de offic. ordinarij. ¶ Quarto no. ex tex. q̃ ille qui post absolutionē fuit in obediens in satisfaciendo. ⁊ sic iterū ex hoc excōicet difficilius obtinet postea absolutionē. ⁊ sic cū difficultate obtinetur secunda absolutio. cum non sufficiat in ea simplex cautio de satisfaciendo. sed requirit q̃ incipiat parere mandato ꝑ posse. ⁊ rō est qz presumitur contra eum tanq̃ contra in lapsum. ex quo non paruit primo mandato. sic. ē. de offi. ordi. significauit in fi. ⁊ facit. c. super eo. de hereti. lib. vj. ¶ Ultimo. no. iū cta glos. in verbo pro posse q̃ excōicatio est nulla ⁊ non ligat q̃ ꝓceptum ex causa excōicationis reducitur ad impossibile. vñ excōicatus nisi soluat. si per impotentiaz non soluit nō incurrit excōicationem vt hic in verbo pro posse. de quo dic vt in. c. odoardus. de solu. vbi per Inn. ⁊ in. c. P. ⁊ B. de offi. delega. ¶ In glos. j. in pzin. hec prima solutio est vera ⁊ tenenda. In eadē glo. ibi tenebit vxorē alterius. sed quomō poterit absolui nō ꝑmissa satisfactiōe. q̃ñ offensa erat manifesta. vt in. c. venerabilibus. §. secus. de sen. excō. libz. vj. ⁊ in. c. ex parte. el. j. de verb. sig. potest dici q̃ ista absolutio lz fuerit iniusta. tamen non ꝓpter hoc fuit nulla. qz sicut snia excōicationis siue iusta siue iniusta ligat. xj. questio. iij. c. j. ita ⁊ absolutio siue iusta siue iniusta absoluit. de quo est tex. no. in. d. c. venerabilibus. in §. vbi autez. de quo tamen dicet in. d. c. qua fronte. vel pōt dici q̃ iste primo satisfecit qz reliqt vxorē alterius. sed tñ postea iterum accepit illam ⁊ perseuerauit in delicto ⁊ ex hijs ponit. d. An. hic. ⁊ Panor. An iudex a quo est appellatuz possit absoluere a snia excōicatiōis. ⁊ an appellatus censeat renūciare sue appellationi si absoluitur a iudice a quo. ⁊ de hoc plene dicet in. c. sollicitudinem. infra eod. ¶ In gl. pe. ibi preter iuramentum. Si ista dictio preter stat exclusiue tūc Tācredus cōcordat hic cū opi. Laurentij. de quo tñ an ⁊ q̃ñ dictio preter stat exclusiue vide per gl. ⁊ bar. in. l. j. ff. de pignora. actio. ⁊ no. in. d. c. litteras hic in glo. allegato. In eadē gl. in fi. ⁊ ita residet hic doc. q̃ ēt a periuro exigatur tale iuramentuz in ipsius cōfusionē ne sit meliozis cōditionis q̃ ille qui nunq̃ fuit periurus. vt in. c. contingit. ē. de dolo ⁊ contu. ⁊ in. c. eum qui. de preben. in. vj. ⁊ conclude ꝑm Panor. hic q̃ aut cā excōicatiōis ē liquidata. ita q̃ appet q̃ qs est excōicatus ꝑ manifesta offensa. tunc non dz absolui nisi expresse ⁊ pfecte satisfaciat vt in. d. c. per venerabilibus. §. secus. ⁊ in. c. ex parte. el. j. de verb. signi. ⁊ B quādo satisfactio de presenti vel saltez de proximo potest haberi. secus si requireret spaciuz tpis puta si haberet quis cōstruere capellam vel hospitale vel aliud simile tūc. n. sufficeret incipere ꝑ posse ipsam satisfactionem ⁊ prestita cautione de implendo poterit absolui. ⁊ ita pcedit tex. hic in fi. ⁊ facit dictū. c. significauit. de offi. oz. sicut ⁊ a simili dicit in eo qui absoluitur in articulo mortis etiā pro manifesta offensa vt nō exigat ab eo pzius satisfactio vt in. c. fi. j. de sepul. ⁊ facit dictuz. c. qua fronte. vbi dicetur. debet. n. iudex multuz aduertere ne quis inter indecedat in excōicatione sic. xj. q. iij. epi. si vero causa excōicationis nondū est liquida. tñ ꝓpter inobedientiam iste recidit in eandē excōicationē. tūc ꝑ presumptionez de pterito aggrauatur eius conditio. ideo cautio debebit esse cum pignore. vel fideiussione ar. c. primi. ⁊. ij. de dolo ⁊ contu. lib. vj. ⁊ in. c. litteras. ē. de presumptio. ⁊ cogetur iste iterū iurare ⁊ prestare sufficientem cautionem. ideo concludunt doct. in. c. fi. ē. de resti. spo. ⁊ in. c. ad reprimendam. ē. de offi. ordi. q̃ vbicunq̃ est presumptio contra aliquem ne veniat contra iuramentum vel promissionem debet ab eo exigi sufficiens cautio. sed iste hic habet presumptionē contra se vt in. c. scribam. ē. de presump. ⁊ in regula. semel malus. de regu. iur. in vj. intellige ergo iura allegata ꝑ in glo. q̃ omne iuramentum honoris sit prohibitum sit deferri periuro. sed iuramentum oneris q̃ tendit ad obligandum ita tenetur prestare piurus sicut aliuz. vt in. c. cum in ecclesijs. ē. de maio. ⁊ obe. quando tamen est verisimilis presumptio q̃ iteruz periuret nunq̃ est deferendum sibi iuramentum etiaz oneris. vt est tex. no. in. d. c. clericos. j. de coha. cleri. ꝑm Panor. ꝑ.

a ¶ Preceptū iudicis hz executionem paratā. Adde q̃ ꝓceptū iudicis ex arrupto. ⁊ cā nō cognita fcā nō tz ⁊ nunq̃ trāsit i rē iudicata z. ꝑ Inno. in. c. cuz venisset in. iij. colū. extra de resti. in integ. qd veruz est in cōtentiosis nō i volūtarijs; nā ēt pceptis iudicum. ēt finit ordine parē dū est ꝑ eū dē Inn. i. c. ad aures de tempo. ordi. nam preceptum iudicis ꝑsumit iustum vide per Alex. in consil. xxvij.

1 **Preterea de his.** Appellans non obstante appellatione interposita ab ordinario poterit pro delicto de nouo commisso ab puniri hoc dicit. ¶ Et nota primo ibi ⁊ postea. qz certe idem de delictis ante commissis si de illis nūc accusetur. arg. j. eo. peruenit. ¶ Secundo not. ⁊ ita allegatur q̃ appellatio non suspendit iurisdictionem iudicis a quo. nisi in illa causa in qua fuit appellatum non in alijs. de quo dic vt est dictum. ē. eo. c. super eo. el. j. ⁊ in. c. ad hec si in vna. ¶ Tertio no. q̃ appellationi iniuste nunq̃ sit deferendum. appellatio. n. est introducta ad presidium innocentie. non autem vt sit vinculum iniquitatis. vt in. c. iij. ⁊. c. suggestum. ē. eo. In glo. in verbo grauia. in fi. vide vt dicet de hoc plene. j. eod. in. d. c. proposuit.

1 **Constitutis in pseutia.** Qui nō detulit appellatiōi sui aduersarij prime interposite non potest se iuuare ⁊ excipere de sua appellatione postea interposita ꝑ dicit scda ibi ideoq̃. Not. primo abbatē posse interuenire in iudicio tanq̃ procuratorem alterius in negocio in quo nullum sit interesse monasterij ꝓout ꝑ erat ⁊ sic contra cle. religiosus. de procura. ideo dicas q̃ ꝑ erat coram papa ⁊ sic coram iudice ecclesiastico ⁊ pro vna causa ecclesiastica ⁊ personis ecclesiasticis facit. c. per venerabilem. in princip. qui filij. sint legitti. ⁊ ideo Innocen. no. in. c. sacerdotibus. ⁊. c. sed nec. j. ne clc. vel. mo. ⁊ in. c. primo in fin. supra de obliga. ad ratioci. ponit notabilem limitationem dicendo q̃ vbicunq̃ inuenitur in iure q̃ clerici non possint esse procuratores seu negociozum gestores laycozum ⁊ interuenire pro eis cozaz iudice seculari debet intelligi generaliter vnū enim negocium procurare vel administrare non prohibentur qō dictum est singulariter notādum. ⁊ ita sequantur doc. ita etiam consuluit Federi. de senis in suo consi. cclxiij. ⁊ vide de his per doct. in. c. j. ⁊. ij. supra de postulando.

2 ¶ Secundo tene menti ex text. ⁊ ita allegatur q̃ non est deferendum appellationi illius qui non detulit appellationi sui aduersarij postea interposite. facit capit. bone. el. j. supra de electioni. ⁊ infra eodem an sit. vbi de hoc plenius dicetur. intellige quando vtraq̃ appellatio esset super eodem negocio sicut hic erat circa electionem episcopi. secus sozet si in diuersis negocijs essent diuerse appellatiōes tunc non

3 tunc non habet locū regula huius text. qui loquit circa idem negocium ꝑm Panor. adducentem in simili illud vulgare frangenti fidem ⁊ c. C. de pac. l. cū pponas. ⁊. ē. de iureiurā. peruenit. nā intelligitur circa idez nō circa diuersa. de quo ēt
4 no. j. de penis constitutis. ¶ Tertio no. ar. q̃ in electiōe epi debeant non solum interuenire canonici. sed etiā consensus clericorum totius diocesis q̃ pōt pcedere q̃ñ in loco. ita se haberet cōsuetudo. ē. de causa pos. cuz ecclesia. Sed de iure cōi electio spectat ad solos canōicos ipsius ecclesie. vt. d. c.
5 cuz ecclesia. ⁊ in. c. j. de elec. ⁊ ibi notatur. ¶ Quarto no. casum in quo vz secunda electio non cassata prima. ⁊ hoc ideo quia prima erat euidenter nulla. de quo in. c. cōsideramus ⁊
6 in. c. auditis. ē. de elec. ¶ Ultimo no. q̃ ꝑm ista tempora electio poterit pronunciari per verba pluralis numeri. hodie autem ad denotandum vnitatez electionis. ⁊ consensus electio debet pronunciari per verba singularis numeri. de quo vide in. c. cum ab vno. de re iu. lib. vj. ¶ In glo. j. in pzin. no. glo. q̃ excōicatus ⁊ suspensus est intelligibilis actiue ⁊ passiue. de quo in. c. cuz dilectus hic allegato. In ea. gl. in fi. dic
7 q̃ ibi loquit in excōicatione minozi. ¶ In gl. fi. ibi nominatio. dic q̃ immo fuit electio cū in tex. hic dicat q̃ Archi. contempsit appellationem canonicozum que erat q̃ nulla fieret electio. sed posito q̃ fuisset nominatio inducitur per aliquos
8 hic text. ad limitationez. c. perpetue de elec. li. vj. vbi si aliqs in scrutinio dat votū suū. ꝑ indigno nō icurrit pena priuationis sue vocis. nisi electio fuerit postea pfecta. vñ limitat illō pcedere nisi eligēs cōtēpserit appellationez aduersarij. qz p cōtemptū appellatiōis pdit suā vocē lz electio non habuerit effectum. ⁊ ita hic in tex. Archi. solū nominauerat illū excōicatum ⁊ sic indignū. ⁊ lz electio de eo non sit secuta. tñ qz fecit hanc notationē ō appellationē. iō pp cōtēptū nō pōt impugnare appellationē canonicozū. Sz certe ille Archi. non perdit hic ius sue vocis cū si electio seu nominatio facta ab eo ⁊ a suis collegis fuisset facta a maiozi parte ⁊ ante appellationem non fuisset irrigata. sed irritatur ex causis hic in gl. allegatis cum hic in tex. nihil dicatur an vox illius Archi. p̄stitisset suffragium in secunda electione vel non.

Proposuit. Appellas ab ordinario in vna cā in alijs coram eo rūdere tenetur. potest tamen suspectus recusari nisi de crimine ⁊ notorio agat hoc dicit. secūda pars ibi sup quo. ¶ Not. primo vnam regulam in materia appellationis q̃ lz alꝭ per appellationem suspendatur iurisditio iudicis a quo. ē. de iureiuran. c. venientes. tamen illud est verum respectu illius cause in qua appellatur. ideo appellatio non suspendit in alijs causis diuersis ⁊ potest cognoscere ⁊ iudicare contra ipsum appellantem sic. ē. c. super eo. el. j. ⁊ ibi vide notabiliter dicta ⁊ facit. c. preterea supra eo. ¶ Secundo nota ibi suspectus est. q̃ iudex a quo appellatum est in vna causa potest in alijs causis separatis recusari suspectus ab appellante de quo. j. ¶ Tertio no. ⁊ ita allegatur q̃ in notorijs non admittitur appellatio nec potest iudex suspectus recusari. ¶ Ultimo no. q̃ in notorijs maxime grauibus potest reus puniri absq̃ alia sententia declaratoria iudicis vt hic in tex. ibi ipso actu ⁊ c. q̃ singulariter no. ad. c. cum ꝑm. de hereticis. lib. vj. ⁊ ad. l. eius qui delatorē. ff. de iure fisci ⁊ ibi bar. ex quo tex. infert Vincē. q̃ notorius criminosus non pōt se tueri per exceptionē spoliationis. ⁊ ita limitatur. c. frequens de resti. spo. lib. vj. qz exceptio spoliationis est pilatoria ⁊ excludit per litis contestationem vt. d. c. frequens. ⁊ ꝑ Inn. in. c. ij. supra de ordi. cog. fortius debet excludi per notoriuz q̃ est potentius q̃ sit litis contesta. patet qz ex solo notorio potest peruenirī ad sententiam ⁊ cōdemnationez vt hic. cum in notorijs ordo iuris non requiratur vt in. c. ad nostram. el iij. de iureiuran. ⁊ tñ ex sola litis contest. non posse. ⁊ cū hoc dicto Vincentij transit hic Joan. and. ⁊ in. d. c. frequens. ⁊ Spec. titu. de peti. ⁊ pos. §. ij. post principium. ⁊ idem doct. hic. ⁊ procedunt ꝓdicta q̃ñ exceptio spoliationis opponitur in vi declinatorie. verū qz potest apponi etiā in vi peremptorie. vt tz Bar. in. l. j. in fi. ff. vti poside. ⁊ Jo. an. ⁊ Jmo. in. c.
1 veniens supra. de prescriptio. ¶ An tunc obstabit exceptio spoliatio. ⁊ vñ q̃ non. qz ratio. quare in criminalibus obstat exceptio spoliationis est ne tollatur facultas defensiōis spoliato qz nudi contendere non debemus. ita dicit text. in. d. c. frequens. sed q̃ñ delictum est notorium cessat defensio. ergo in notorijs quōcunq̃ opponatur exceptio spoliationis etiā in vi peremptorie non habet obstare q̃ est singulariter notādum. In glo. ij. in pzin. vult glo. q̃ verbū debet importēt necessitatez q̃ procedit de sui ꝓprīa significatione glo. est oz. ⁊ no. in vbo debeāt. in cle. attēdētes. de statu regu. tñ aliq̃ñ ꝑm subiectaz materiam non importat necessitatem. ⁊ tunc stat impropzie q̃ñ importat honestatem vt per glos. xxv. q. j. c. j. cū ꝑm subiectam materiam verba debeant impropziari. l. si vno
2 ff. locati. ⁊. c. preterea. ⁊. c. intelligentia. j. de verb. sig. In eadē glo. in fi. ratio huius gl. reprobatur. qz acta facta in cā appellationis cum tendant ad alium finez non concludunt necessario in causa recusationis supra. de testi. veniēs el. ij. merito recusans iudicem. ⁊ illa cā qz iam ab eo appellauerat potest statim eligere arbitrū in causa suspitionis. ⁊ ꝑbato grauamine iudicis hz locum recusatio: nec proderit talis ꝑbatio in causa appellationis quo ad merita ipsius cause cum ad aliū finem agatur: vt. d. c. veniens. ⁊ ita doc. hic residet. ⁊ vide de hoc dicta in. c. ad hec si in vna. ē. eo. vbi plene. Sed aduerte qz Boff. in summa de iudi. circa fi. ver. hīs casibus. tz q̃ appellatio sit iusta causa recusandi iudicem suspectum in alijs causis. qz iudices a quibus appellatur solent prouocari ad indignationez contra appellantez. ar. l. ⁊ in maioribus. C. e. ⁊ in. l. fi. circa fi. C. q̃ñ puocare. ⁊ in. l. iij. C. de episco. audiē. ꝓpter quā indignatiōnē posset dubitari ne velit se vlcisci. l. qui cum maioz. §. libertus. ff. de bonis liber. ⁊ facit. c. suspitionis in pzin. ē. de offi. deleg. ibi prouocans obesset. sz Joā. an. ⁊ do. Anto. ꝑ ꝓbant hanc opi. qz sola appellatio non est cā iniurie iudicis a quo appellatur cum pars appellans vtatur iure suo. vnde non facit iniuriam. ff. de iniurijs. l. iniuriarum. ē. de elec. cuz ecclesia. vltrena. vñ sola appellatio nō causat suspitionem nisi constet iudicem grauamen intulisse. facit qō habetur in parte decisa in. c. cum super. ē. de offi. deleg. in glo. j. quare Panor. cōcludit q̃ aut iudex fateur grauamen seu de eo constat notorie. ⁊ procedit opi. Boffre. als procedit opi. Jo. an. qz sicut hodie non recipitur appellatio sine iusta causa. j. eo. c. vt debitus. ita nec recusatio. j. eo. cum speciali. §. pozro. vñ sola appellatio nō sufficit alꝭ posset q̃ parare viam recusandi iudicem ordinarium puta ab eo appellando. ⁊ postea in omnibus alijs causis allegare eum su-
3 spectum. ⁊ scias q̃ iudex deferendo appellationi non vñ pp hoc fateri grauamen cum potuerit deferre ob reuerentiā superiozis. vt in. c. j. §. post hec eo. titu. in. vj. ⁊ iō aduerte: qz p opi. Boffr. vñ eē tex. apertus ꝑ omnino suspectus. ⁊ sic aliā probationez grauaminis non requirit cū dictio omnino importet ipso iure: vt per Bal. ibi i. l. j. §. si pecuniā. ff. de positi ⁊ in. c. fi. de offi. deleg. in. vj. vñ dicit Jmo. ꝑ q̃ cū hodie tex. ꝑ nō reperiat correctus q̃ ita ēt hodie est dicendū. ar. c. cum expediat. de elec. in. vj. cum procedit opi. Boffr. nō ob. ratio ofii An. q̃ nō dicat inferri iniuria iudici qz pcedit. vt ex hoc non possit agere actiōe iniuriarū. ⁊ ita loquunt iura deducta per eū: sed nō pōt negari q̃ indignatio nō sequat. ⁊ iudex de facili cā pōt recusari suspectus. ē. de offi. dele. insinuante. cū ibi no. Nec sib. rō absurditatis q̃ de facili posset quis eludere iurisdictionē ordinarij ab eo appellādo semel qz certe nō est verisimile q̃ aliquis absq̃ iusta causa appellet ꝓpter timorem expensarum ad quas venit condemnandus. si succūbit. vt in. d. c. vt debitus. de ꝑ tamen articulo. vide vt plenius est dictum in. d. c. ad hec si in vna ⁊ ibi optime. ¶ In glos. fi. in fi. no. j. ex glo. differentiam inter notorium. ⁊ manifestum. ⁊ idem voluit glo. iuris ciuilis in. l. ciues. C. eo. ti. pro quo vide tex. in. c. constitutionem. de verbo. signi. lib. vj. vbi dicitur q̃ euidens ⁊ manifestuz equiparantur. ⁊ summuntur pro eodē
4 ⁊ vide in. c. vestra de cohabi. cleri. ¶ Secundo no. ex glo. q̃ in manifestis ꝓout deberent a notorio potest iudex recusari suspectus. ⁊ ita procedat tex. in. c. quia suspectus hic in glos. allegato. secus in manifestis notorijs. ⁊ ita procedit text. hic refert tamen hic domi. Anto. Archi. in. d. c. qz suspectus singulariter limitantem hunc text ⁊ predicta dicentem q̃ in notorijs tunc sit verum q̃ non admittitur appellatio ⁊ nō possit iudex suspectus recusari quādo pena esset determinata a

Universidad del Rosario Archivo Histórico

iure. l. si qua pena. ff. de verb. sig. secus si esset arbitraria. tunc
enim etiã in notoriis posset iudex recusari suspectus ex quo
posset iniquè arbitrari. & hanc conclusionẽ firmat Hostiẽ. &
Joan. an. in. c. cũ speciali. j. eo. & Spe. tit. de recusa. §. fi. vers. si
hoc. et. no. & ita et sequitur imo. hic in fi. & bene facit qõ not.
Bar. in. l. hodie. ff. de penis. ¶ Nec ob. q̃ si iudex male ar-
bitretur possit ab eo appellari. vt voluit glos. ordi. in. c. super
his. de accusa. & i. d. l. si qua pena. & Bart. ibi qz certe ex hoc
cessat facultas recusandi iudicem alias nunq̃ã iudex posset
recusari suspectus. cum semper subsit facultas appellãdi: sz
qz nil tam graue q̃ litigare sub suspecto iudice. j. eo. scõo re-
quiris in fi. melius est a prin. cãm illesa z seruare. l. fi. C. in q.
bus cãis in integ. rest. non est necessaria. ¶ Et ex his infert
5 Panor. B scõz cõclusionẽ & aliũ intellectũ ad. d. c. qz suspe
ctus. vt nõ pcedat in notorio facti transeuntis: qz cũ tale no-
torium indigeat probatione: vt per glo. ij. q. j. de manifesta. &
multa allegent. & dicant notoria que non sunt. ita dicit text. in
c. consuluit. ẽ. vñ in recipiendis probationibus supernoto-
rio posset iudex grauare partez iõ poterit suspectus recusari
non obstat tex. hic qz loquitur in notorio facti permanentis.
& vbi pena eẽt a iure determinata iõ nõ bz tũc locũ recusatio.
6 ¶ Tertio infert alia cõclusio. & limitatio no. ad dictũ Inno.
in. c. ex parte. el. j. de ver. sig. vbi voluit q̃ in delictis notoriis
posit iudex ordinarius eẽ iudex in cã ppria cũ videat poti⁹
esse iuris executor & pcederet executor. potius q̃ã iudex: nã
certe dictũ suũ pcederet qñ pena illius delicti esset a iure de-
terminata secus si veniret declaranda arbitrio iudicis. tunc
enim posset grauare. & iõ posset suspectus recusari. & ita z
Imol. B in fin. & facit. l. hodie. & Barto. ibi. ff. de penis.
7 ¶ Quarto etiã ex pdictis limitat q̃ ponit Bart. in. l. si quis
forte. §. j. ff. de penis. an & qñ officialis posit cognoscere de
delicto cõmisso in suaz familiaz. & illud punire: naz eodẽ mõ
debere distinguiãn pena illius delicti eẽt arbitraria vel de-
8 terminata vt. ẽ. bz Panor. hic. ¶ Quinto infert alia cõclu-
sio & limitatio notabilis quã ponit do. An. in. c. vñ. de coha-
bit. cleri. q̃ ẽt in penis õterminatis a iure posit iudex suspectus
recusari qñ iudex nõ se astrinxit ad illã penam determinatam
imponendam: nam cum talis etiaz pena ordinaria posit ag-
grauari. vt in. l. & si seuerior. C. de in famí. & ff. eo. ti. l. qd ergo
§. pena grauior. & in hoc posset ledere partẽ & excedere mo-
dum merito bz locum recusatio. ¶ Ex quibus omnibus sit
no. cõcludendu z q̃ siue in penis determinatis a iure siue nõ
& arbitrariis: vel non si põt recusari arbitrium iudicis: aut in
aggrauando aut in pcedendo etiã in crimine q̃ã notorio poterit iudex suspectus recusari. & poterit habere locũ
appellatio: cum iudex posit modu z excedere put ex pdictis
patet. ¶ Ultimo adde q̃ lz Inno. in. d. c. ex parte & in. c. ve-
nerabili. j. de censi. dicat q̃ in notoriis iudex dicatur proce-
dere potius tanq̃ã executor q̃ã iudex: & ideo ab executore re-
gulariter non appellatur. j. eo. c. nouit. tamen qz executor põt
modum excedere & consequenter grauare. l. ab executore. C.
11 quorum appella. & de offi. deleg. pastoralis. §. preterea. videre
tur q̃ etiam merus executor etiam in notoriis posit recusari
suspectus: ex quo potest grauare partem: vt. ẽ. pz & hec sunt
notanda ad hunc tex. in q̃tum dicitur q̃ in notoriis non põt
iudex recusari suspectus: nec ab eo appellari. prout etiã ha-
betur in. c. romana. §. si autem post sententiam. eo. titu. & li. Et
an & quando in notoriis requiratur citatio partis. vide in. c.
cum sit in fi. ẽ. eo. vbi de hoc plene dictum est.

Qua fronte nos. Absoluit
excõicatus
prestita cautione de parẽdo iuri: non obstãte
q̃ eius aduersarius: aut excõicator ne absol-
uatur appellet. b. d. & primo reprehẽdit que-
rentez: scõo ibi sane pupliciter eius qõni rñ-
1 det & scõa questio. ibi de his. ¶ Not. primo ex tex. electiones
epozũ posse cõfirmari in altero de tribus locis B de scriptis
aut in ecclesia aut in palatio aut in camera epi vt B in text.
2 ¶ Ex quo primo infert q̃ cause ecclesiastice pñt iudicialiter
tractari in ecclesia. secus fozet in iudice seculari qz iudicium
ab eo agitatũ in ecclesia esset ipso iure nullum text. est not. in
c. decet. de immuni. eccle. in. vj. & vide ibi per glos. quid sit in
contractibus laycorum gestis in ecclesia an valeant. de quo
etiam in. l. nemo martyres. & ibi per docto. C. de sac. san. ecc.
3 ¶ Secundo infertur ex tex. episcopuz posse sibi eligere tri-
bunal in causis agitãdis aut in ecclesia: aut in palatio vel ca-
mera ipsius episcopi. & sic approbatur consuetudo quozũdã
locozum in quibus vicarius reddit ius in ecclesia vel in pa-
latio ipsius episcopi & vtrunq̃ fieri potest vt B & facit. ij. q. ij.
c. preceptum. & cuz bodie confirmatio electiõis habeat fieri
causa cognita. & citata parte. vt. c. fi. de elec. lib. vj. licet pro-
cedatur sine strepitu. & figura iudicij cle. dispendiosam. de
4 iudi. dicit Imo. hic q̃ tutius esset q̃ cõfirmatio fieret in loco
solito tribunalis & sic non in camera vel palatio: sed vbi est
solitum ius reddi. & sic in solito tribunali maiozum. l. pen. ff.
de iustit. & iur. Sed certe prout dicit Archi. in. c. cum episco-
pus. de of. oz. in. vj. episcopus in quolibet loco sue dyocesis
potest ius reddere dumtamen honesto: & sic etiam bodie pos
sunt fieri confirmationes episcopozum in camera vel pala-
tio! si talis locus eligeretur pro iuridico tribunali cum sit sa-
tis honestus & approbatus a iure vt hic sed non posset fieri
in domibus laycozum etiaz principũ cũ in talibus locis spi-
ritualia exerceri nõ habeant: & locus nõ dr̃ honestus cuz de-
trahatur iurisdictioni ecclesiastice que est maioz iurisdictiõe
legali. xcvj. dist. c. duo sunt. & c. j. de sacra vnc. voluit hic tamẽ
Inno. Hosti. q̃ lz confirmatio fieri nõ debeat in talibus lo-
cis tamẽ facta teneret. facit. c. cũ terra. ẽ. de elect. & ita sequit
hic Bal. qõ dictum dicit hic Imo. esse menti tenẽdũ. dubiũ
tñ facit qz talis locus ẽ improbatus hic a iure tanq̃ã inhone-
stus ex causis. ẽ. dictis. & iõ forte non valeret actus contra p-
hibitionem huius tex. & per ea que dicit Archid. in. d. c. cum
episcopus. & facit. ff. de arbi. l. sed interpellatur. & vide q̃ est
plene dictum de loco tribunalis in. c. cum parati. ẽ. eod. titu.
5 ¶ Secundo no. ibi pro contumacia vel qualibet talia causa
arg. q̃ etiam pro alia causa q̃ã contumacia posit fieri excõica
tio qõ videtur contra glos. ordi. xj. q. ij. episcopi. & c. nemo
episcopozum volentem q̃ pro crimine vel alia causa nõ pos-
set quis excõicari nisi solũ pro contumacia. iõ dicas q̃ con-
tumacia semp bz pcedere excõicationez. fit. n. amonitio vt se
emendet * vel satisfaciat & eo ptumace fertur postea excõica-
tio: ita q̃ cõtumacia est cã immediata excõicatiõis. sz offensa
vel delictũ est cã mediata. & iõ lz non sit quis excõicandus:
nisi pro maxima cã vt. d. c. epi. & c. nemo. tñ dicit glo. no. in. d.
6 c. duo sunt q̃ quelibet cõtumacia q̃ã ũcũq̃ minima est digna
excõicatiõe cuz cõtumacia fit delictuz. l. omne delictum. ff. de
re mili. & adde no. dictum Inno. in. c. ex pte. el. j. j. de vb. sig.
q̃ vbi precessit cõtumacia etiã extra iudicialis põt seq excõi-
catio licite absq̃ alia admonitione per tex. xj. q. iij. ceteruz qõ
7 no. ad. c. sacro de sen. excom. ¶ Tertio no. ibi vel interdicto
q̃ particularis persona potest non solum excõicari. sed etiaz
subici interdicto. & fruc. pz q̃ interdictuz potest proferri tã in
loca q̃ã etiam in personas etiaz particulares vt hic & c. is cui
de sen. excõ. lib. vj. secus autez in excõicatione que nõ potest
proferri in vniuersitatem vel collegiuz vel in locs. c. romana
8 §. in vniuersitatẽ. de sen. excõ. lib. vj. ¶ Quarto no. ẽ vnũ
intellectum q̃ iudex a quo est appellatuz etiã si detulit appel
lationi possit absoluere excõicatum a se cuz hoc tendat in fa-
ciliozem exitum cause appellationis immo excõicatus appel
lans põt petere absolutionem a iudice a quo appellauit de
9 quo. j. ¶ Quinto not. ex tex. ẽ aliũ intellectum q̃ iudex ad
quem est appellatum potest statim a prin. ipse absoluere excõi
catum recepta sufficienti cautione de stando iuri q̃ erit singu
lariter no. ad limitationem. c. romana. §. sententias. eo. tit. lib.
10 vj. de quo. j. ¶ Sexto no. q̃ cã appellationis interpposita ad
papaz non est regulariter tractanda in curia: sed bz delegari
& remitti in partibus intelligẽdo text. hic ibi aduersarius idẽ
appellans facit ratio. c. vt litigantes. de offi. ordi. libz. vj. & an
debeat delegari de consensu vtriusq̃ partis vel ad petitio-
nem appellantis: aut etiam eo inuito. vide glo. ordi. in verbo
11 petierit. in. c. j. eod. titu. lib. vj. ¶ Septimo not. q̃ appellatio
aduersarij ne excommunicatus absoluatur non habet impe-
12 dire: nec retardare absolutionem de quo. j. ¶ Octauo not.
q̃ excommunicatus potest conqueri de excommunicatione
non solũ per viaz appellationis: sed etiã per viam simplicis
querele. qz excõicatio non transit in rem iudicatam etiam si
nunq̃ã ab ea appellet. ẽ. de offic. ordi. ad reprimendam. & ibi
per glo.

per glo. no. facit. c. venerabilibus. in prin. de sen. excõ. li. vj.
immo ẽt si ab excõicatione si appellatũ. & appellatio sit deser
ta. per hoc tamẽ nõ remanet firma & valida & poterit cogno
13 sci de ea. tex. est no. in. c. licet. de sentẽ. excõ. in. vj. ¶ Ultimo
ad instantiã partis. tũc excõicatus cõquerens de excõmuni
catione coram superiore excõicantis bz statim ante ingressum
iudicij absolui pstita cautione nõ obstante qtradictione seu
appellatione ipsius iudicis excõicantis. ita q̃ hic in vltimo
ver. de his &c. fuit lata excõmunicatio ex officio. sed in ver.
precedenti ibi sane &c. fuit ad instantiã partis. & ibi ipsa pe
14 se opponebat hic vero i ver. de his. opponebat se iudex. Ex
quo infertur q̃ quãdo iudex tulit sniam de suo officio admit
tendus est in iudicio pro defensione sue sentẽtie. & est citan-
dus si sua putauerit interesse cũ agatur de iusticia sue snie-
facit. d. c. venerabilibus. in prin. de sen. excõ. in. vj. secus aũt
quãdo iudex pcessit ad instantiã partis: qz tunc in cã appel
lationis vel vbi ageret de iniusticia sue sententie non est ne-
cessario citandus ipse iudex ẽm Inno. in. c. decetero. ẽ. de
transac. ¶ In glo. in verbo debituz in prin. vide bodie put
habet in. d. c. fi. de elec. lib. vj. ¶ In eadẽ gl. in fi. iura hic al-
legata non loquunt de consensu. sed de pstilio. & inter hec est
magna differentia: vt habetur in. c. j. ne sede vacan. lib. vj. &
in. c. cum in veteri. de elec. sufficit ergo epo habere cõsilium
capituli & hodie valet cõsuetudo q̃ epus vel alius platus cõ-
silium capituli sui requirere nõ teneat. vt est tex. in. iij. de cõ-
suetudi. lib. vj. ¶ In glo. in verbo decedat. in prin. no. banc
glo. quõ propter peccata abbreuiant dies hominis. & citius
quis moritur. & vide tex. in. c. qualiter. el. ij. j. de accus. ¶ In
eadẽ glo. in fi. no. ex glo. tres rõnes decidendi quare abso-
lutio ab excõmunicatione põt fieri a iudice a quo est appella
tum. Prima qz est speciale in sentẽtia excõmunicationis ne
excõmunicatus in excõmunicatione decedat cum excõicatio
sit cã accelerandi terminos vite hominis. vt in gl. ¶ Scõa
ratio. qz in his que desiderant celeritatẽ non admittit appel
latio. vt si res est tẽpore peritura. l. vlti. ff. de appel. reci. & in
alijs iuribus hic allegatis. & no. regulam huius glo. q̃ gene-
raliter in omni casu in quo est periculũ in mora nõ admittit
appellatio nec est ei deferendũ. & vide per Spec. eo. ti. §. in
quibus. ver. octauo. ¶ Tertia rõ colligit hic in gl. qz iudex
a quo ideo absolui cum nihil pereat aduersario. imo magis
15 succurrit per prestationẽ cautionis. ¶ In glo. in verbo cau
tione in fi. tene menti regulam huius glo. no. q̃ excõmunica
tus petens absolutionẽ bz regulariter in omni casu absolui.
16 & sufficit cautio iuratoria de stando iuri. Fallit in casibus ex
pressis in iure. & glo. enumerat hic duos. primo quãdo agit
de recuperanda possessione ratione cõtumacie vt. c. j. de se-
questra. poss. & fruc. vbi requirit cautio cum fideiussione vel
pignore. ¶ Secũdus casus est quando excõmunicatio est
lata ob cõtumaciam in non parendo iuri maxime quãdo cõ-
currit cõtradictio aduersarij ne absoluatur. tunc enim nõ suf
ficit cautio iuratoria: sed requirit cum fideiussione vel pigno
re. vt est tex. hic in verbo sufficienti cautione iuncta. l. si man
dato. ff. manda. ¶ Tertius casus est vbicũq̃ phabiliter du-
bitatur q̃ excõmunicatus non seruaret iuramentũ requirit
tunc ydonea cautio. ar. c. litteras. ẽ. de resti. spo. facit. c. cleri-
cos. j. de cohabi. cleri. & mulie. vbi bonus tex. q̃ nunq̃ã iura-
mentum fit deferendũ ei de quo verisimile credit q̃ non ser-
17 uaret iuramentũ. ¶ Quartus casus in quo non sufficit cau
tio etiã cum fideiussione vel pignore quãdo quis excõmuni-
catus est pro manifesta offensa vel cõtumacia. qz non bz ab-
solui nisi primo satisfaciat. vt. d. c. ex parte. & d. c. venerabili-
bus. ¶ Sed aduerte: qz tex. facit hic in cõtrarium cũ gene-
raliter dicat q̃ excõmunicatus absoluit prestita cautione. &
tex. loquit generaliter & indistincte. & non obstante appella-
tione aduersarij. & ppter hoc iste tex. recipit multos intelle-
ctus. & intelligendo q̃ cã excõmunicationis esset hic manife
sta potest rñderi q̃ valeat absolutio sine satisfactione ex sola
cautione quãdo offensa etiaz notoria fuisset principaliter in
deum: pura si tenebat cõcubinam vel qz erat notorius blasfe
mus istis casibus valeat absolutio nulla precedente satisfa-
ctione solũ prestita cautione. & ita sit tex. hic ẽm hunc intelle
ctuz limitans iura dicentia q̃ excõmunicatus pro manifesta
18 offensa non est absoluẽdus nisi facta primo satisfactione: qz
procedunt nisi offensa ẽt notoria sit in deũ: & ita sequunt hic
doc. secus si offensa respicit hominẽ: & ita pcedat. d. c. ex pte.
19 & d. c. venerabilibus. Datur & secũdus intellectus q̃ forte
satisfactio hic cõsistebat in implemẽto alicuius iuris spũal.
puta electionis quo casu põt excõmunicatus absolui ante
satisfactionez imo bz prius absolui vt sic posit satisfacere &
adimplere id ad qõ tenetur. ita dicit Inno. in. c. pro illozũ. j.
20 de prebẽ. & pcedit omni casu quo excõmunicatus esset pro
aliqua causa quã adimplere non põt nisi absoluat. vt in tex.
in. c. veniens. el. ij. in fi. ẽ. de testi. ¶ Tertius intellectus sit.
q̃ fuerit hic excõmunicatus pro manifesta offensa respicien
te preiudiciũ tertij & ẽm hunc intellectũ notabilem sic B tex.
q̃ lz excõmunicatus pro manifesta offensa vel ptumacia de-
beat primo satisfacere q̃ã absoluat vt. d. c. ex parte. tamẽ abso
lutus non facta satisfactione valet absolutio lz sit iniusta.
vt hic probat ẽm hunc intellectũ de quo. ẽ. ¶ Quartus est
intellectus qui pcederet absq̃ dubio q̃ hic erat excõmuni-
catus pro dubia offensa vel cõtumacia & tũc potuit absolui
prestita cautione & non obstante appellatione aduersarij. qz
censet friuola & calũniosa ex quo excõmunicatus offert suffi
cientez cautionẽ. ¶ Sed tũc ad tex. obstaret qz si appellatio
aduersarij censet friuola ergo non deuoluit cãm ad superio
rem. j. eo. c. vt debitus. & c. cũ appellationibus friuolis. eo. ti.
li. vj. & tamẽ tex. bic ibi ad cuius audientiã appellat. presup-
ponit q̃ cã illa esset deuoluta per applonẽ. vnde timore hu
ius cõtrarij dantur alij plures intellectus ad hunc tex. & sic
quintus q̃ absolutio fuerit hic facta a iudice a quo quando
per aduersariũ excõmunicati erat appellatũ. sed dicit Host.
q̃ appellatio non erat friuola hic qz aduersarius appellans
expresserat in appellatione rõnabilem cãm q̃ esset excõmu-
nicatus pro manifesta offensa. & q̃ non deberet absolui nisi
primo satisfaceret. sz excõmunicatus hoc negabat. ideo erat
legitima appellatio & deuoluebat ad superiorẽ ex quo intel
lectu nota & tene menti id qõ est dictũ. ẽ. q̃ si iudex absoluit
excõmunicatũ non facta satisfactione vbi debebat primo sa
tisfacere absolutio nõ est nulla sed iniusta. & ideo põt appel
lari & ita sit tex. hic quẽ singulariter tene mẽti pro. j. dicẽdis.
¶ Alio modo & sexto soluit hic Joã. an. q̃ ẽm ista tempora
appellatio etiaz friuola deuoluebat ad superiorẽ sed hodie
secus vt. d. c. vt debitus. ¶ Vel põt dici septimo q̃ iudex a
quo detulit hic appellationi & sic etiã friuola appellatio de-
21 uolueret ad superiorẽ vt. d. c. cuz appellationibus. Sed ad-
uerte tunc qz ad hoc intellectus obstat fortiter si cã appella
tionis erat deuoluta ad superiorẽ quomodo poterit hic iu-
dex a quo absoluere cũ cum cã esset deuoluta ad superiorẽ.
& qz iurisditio sua erat suspensa per appellationẽ. ẽ. de iure.
22 iuran. venientes. Super qua difficultate pro eius declara-
tione premittendũ est primo excõmunicatus petendo abso-
lutionẽ a iudice a quo appellauit intelligatur renũciare sue
appellationi dicas q̃ aut protestat q̃ nõ intendit renũciare
appellationi & valet protestatio & iuuat ẽm Inno. hic. & ẽ. eo.
c. questioni. & de hac protestatione quãdo appellans fecit actũ
contrariũ appellationi & protestatur q̃ nõ intendit renũciare
appellationi. vide vt plene dicat. j. eo. c. sollicitudinẽ. aut ex-
cõmunicatus petit absolutionẽ ad effectũ legittimandi per-
sonã suam vt interim nõ maneat in excõmunicatione pendẽ-
te appellatione. & isto casu põt fieri absolutio & non dicit re-
nunciare appellationi cũ non faciat actũ contrariũ appella-
tioni. & ita põt intelligi tex. & hoc tenet Panor. in. d. c. qõni.
aut simpl̃r petit se absolui a iudice a quo appellauit tũc in du
bio videt renũciare appellationi vt in. c. gratũ. ẽ. de of. dele.
ẽm Inno. B. & d. c. qõni. Hoc pmisso si querat an excõmu-
nicatus posit absolui a iudice a quo appellauit ꝓsidera tres
casus qz aliquãdo iudex vult reuocare excõicationem tanq̃ã
sit illatuz g̃ auamẽ & tunc poterit. j. eo. cum cessante. & c. si a
iudice. eo. ti. lib. vj. & hoc casu extinguit appellatio reuocato
grauamine & reuocata excõmunicatione nõ est opus de ab-
solutione tractare. Aliquãdo querit de absolutione ad effe-
ctum cognoscendi de iusticia vel iniusticia appellationis &
hoc fieri non põt qz nõ pertinet ad iudicẽ a quo cognoscere
de iusticia appellationis. sed ptinet ad iudicẽ ad quez. vt est
tex. in. c. dilectus. el. ij. ẽ. de rescriptis. & l. cyrographis. §. j. &

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Bal.ibi.ff.de admini.tuto. Aliqñ petiť absolutio a iudice a quo ad finē legitimandi personā vel simplīr cum protestatione vt.ś.tūc Inno.hic.ꝛ in.d.c.questioni.refert alios tenere
23 ꝙ nullus iudex ordinarius vel delegatus a quo sit appellatum possit excōmunicatū absoluere nisi renūciet appellationi.ꝛ in hac opi.residet Imo.hic cū absolutio nō ptineat ad iudicē a quo.sed ad iudicē ad quem vt est tex.in.c.per tuas. j.de sentē.excō. Sed certe Inno.videť residere in alia opi.
24 que est ꝙ iudex siue delegatus siue ordinarius a quo sit appellatū possit absoluere excōmunicatū a se.etiā si excōicatus nō renūciat appellationi recepta cautione.de qua hic in tex. ꝛ sit casus specialis ꝛ no.vbi iudex a quo est appellatus absoluit excōicatū ꝛ recipit cautionē absq; alio mandato iudicis ad quē ꝛ rationē quare vide.ś.in glo.in verbo decedat. ꝛ dic vt ibi.ꝛ sit speciale in snia excōicationis in qua non hꝫ locū illa regula ꝙ appellatione pendente nihil est innouandum per iudicē a quo.ꝛ ita sequiť hic Panor.ꝛ in.d.c.questioni.ideo enim iudex a quo etiaꝫ delegatus pōt absoluere pendente appellatione qꝛ pōt facere omnia tendentia in faciliorē expeditionē cause appellationis vt in.c.cū teneamur ś.eo.cum hoc idē fecisset ipse iudex ad quē absoluēdo ante oia excōicatū recepta cautione vt.d.c.per tuas. ꝛ put no.ꝛꝫ Fede.de senis suo cōsi.clxxxiij.cōcludens ꝙ iudex ad quez ante omnia ꝛ incōtinenti possit absoluere excōicatū recepta cautione.ergo hoc idē possit iudex a quo cuꝫ tendat in faciliorem expeditionē. Que ratio ꝑm Panor.hic col.iij.tunc hꝫ locū qñ aduersarius excōicati appellasset pro eo qꝛ excō-
municatus fuerat pro manifesta offensa.ꝛ sic debebat primo satisfacere.tunc enim si appellans nullam expresserat cām in appellatione absq; dubio pcedat pcedentia dicta. Sed eo casu quo cām expresserat tūc vnica pōt reddi rō absoluēdi.s. ne decedat in excōicatione cū illa ratio ꝙ tendat in faciliorē expeditionē non sit vera hoc casu. qꝛ imo piudicaret appellationi ex quo cā appellationis erat qꝛ non satisfecit.vñ absoluendo absq; satisfactione esset potius piudicare appellationi q̃ tendere in faciliorez exitum.sit ergo ratio quare pōt absoluere qꝛ periculū est in mora vt.ś.in glo. ꝛ lꝫ Inno.velit ꝙ ēt delegatus si detulit appellationi possit absoluere excōmunicatū a se tñ hoc non placet Panor.qꝛ lꝫ sit verus in
25 ordinario.delegatus tamē deferendo appellationi abdicat a se iurisditionē in totū vt in.d.c.cum appellationibus.quā iurisditionē non pōt reassumere etiā de volūtate partiū.put est tex.no.in.c.significantibus.ś.de offi.dele.de quo tñ articulo vide dicta in.c.cuꝫ teneamur.ś.ꝛ latius put dixi in di-
26 sputatione. Ex predictis oibus tene menti ꝙ ij excōicatio lata post appellationē legitimā sit nulla vt.d.c.per tuas.tñ secus in absolutione qꝛ valet absolutio post appellationē legitimā factam a iudice a quo.ꝛ appellatio non suspendit ta-
27 lem absolutionē de quo vide no.j.in.iiij.q. ¶ Ultimus intellectus huius tex.no.est ꝙ hic petebat absolutio coraꝫ iudice ad quē erat appellatū.ꝛ ita patet ex tex.in fi.vñ dicit ꝙ ille qui excōicauit cōtradicebat.ꝛ subdit ħ Hostiē.ꝙ iudex ad quē ita demū poterit absoluere postq̃ examinata cā ꝛ citatis partibus cognouerit de appellatione.tex.est in.c.roma-
na.ś.snias.eo.ti.in.vj. Sed aduerte qꝛ tex.ibi loquiť qñ per iudicē ad quē reuocať excōicatio vel nulla pronunciať. hoc enim fieri non pōt nisi cā cognita ꝛ citatis partibus.ꝛ ita loquitur tex.hic secus qñ fieret absolutio recepta cautione.qꝛ iudex ad quē ante oia absoluere pōt.vt est tex.in.d.c.p tuas. per quē ita dꝫ limitari ꝛ intelligi tex.in.d.ś.snias.ꝑm Joā. an.ibi.ꝛ ratio differētie est qꝛ in absolutione que fit recepta cautione non piudicat in effectu ipsi parti nec snie.secus qñ reuocareť ipsa snia tanq̃ iniusta seu nulla pnunciareť.tunc enim preiudicať parti ꝛ iudici qꝛ pnunciať excōmunicatorē male excōicasse. ꝛ hoc fieri non pōt nisi plene cognito de cā vt.d.ś.sentētias.lꝫ Panor.hic col.iiij.de quo.j. ꝛ ex his ha-
28 bes oēs intellectus notabiles ad hanc decretalez. ¶ Extra glo.queriť primo an in absolutione requirať citatio partis. ꝛ cōclude ꝙ aliquādo excōicatio ferť a iudice ex suo officio lꝫ in cōsequentiam versēť interesse ptis.tunc potest iudex ex suo officio absoluere nō citata pte ꝑm glo.no.xj.q.iij.excōmunicatus.ꝛ facit qō no. Inno.in.c.ab excōicato.ś.de re-
29 scrip.ꝛ Bar.in.l.ij.ff.si quis in ius voca.nō ierit. ¶ Aliqñ excōicatio est lata ad instantiā partis.tūc aduerte qꝛ ipsa sentētia censure nō posset pnunciari nulla aut reuocari tamq̃ iniusta nisi citata pte vt est tex.in.d.ś.snias.sed in absolutione dicas ꝙ si superior est talis qui nō possit adiri per viā querele sed solū per viā appellationis vt est archiepo.ś.de offi. ordi.pastoralis.ꝛ nō potuit ipse absoluere nō citata pte cuꝫ nō posit nisi primo iustificēť appellatio vt.d.ś.sentētias alias vero si superior est talis qui possit adiri per viā querele tunc excōicatus pro manifesta offensa vel ptumacia nō posset absolui nisi citata pte que pōt ledi.ff.de re iudi.l.de vnoquoq; ś.de maio.ꝛ obe.inter quattuor.per Inno.ꝛ facit tex.in.d.ś. snias.qō tñ limitat ꝛ intelligit Pe.de anch.ꝛ Bemi.ibi nisi excōicatio fuisset lata pro cōtumacia vel offensa.dubia tūc.n. pstita cautione de stando iuri ꝛ ō reficiendo expēsas poterit absolui nō aliter citata pte.ratio est qꝛ recepta tali cautione non dať lesio ptis vt ibi per eos.ꝛ de his ēt per Inno.in.c. prudentia.ś.lexta.ś.de offi.dele.ꝛ per Spec.ti.de cōtu.ś.fi. ver.sed pone excōicatus. ꝛ pcedunt pdicta in absolutione ad cautela vt sic eodē modo requirať citatio ptis put.ś.ꝑm Hosti. ꝛ Jo.an.in.c.solet.de sen.excō.li.vj. ꝛ hoc nisi periculuꝫ esset in mora.tūc enim posset fieri absolutio absq; alia citatione.ꝛ ita pcedit.c.venerabili.j.de sentē.excō.ꝛ facit rō tex.hic ibi ne in excōicatione decedat. ꝛ in simili per Inno. in.c.significauit.ś.de test.ꝛ facit ēt tex.no.in.l.item queriť.ś.
30 exercitu.ff.locati. ¶ Secūdo queriť eo casu quo citatio requiriť an absolutio absq; citatione reddať nulla ꝛ vī ꝙ sic. qꝛ si omittiť forma citationis requisite actus reddiť nullus. iij.q.ix.oia.ꝛ.C.quō ꝛ qñ iud.l.ea que. Contrariū tñ pcludit hic Hosti.ꝛ Jo.an.qꝛ etiā vbi requiriť citatio valebit absq; citatione lꝫ sit iniusta. ꝛ ꝓpter hoc parē grauata posset appellare ꝑm eos. ꝛ facit qō not. Inno.in.d.c.ab excōicato.in verbo obtentis.ꝛ hoc idē tenuit Spe.in.d.ver.sed pone excōmunicatus.ꝛ ita sequiť hic do. An.ꝛ Panor.hic col.v. ꝛ idem Imo.hic in fi.ꝛ dicit ħ Panor.ꝙ qñ absolutio fit ab excōicatore seu eius superiore cōcurrente iurisditione in personam excōicati valeret absolutio absq; citatione partis vbi
31 aliꝫ requireret.nam sicut valeret excōicatio sine citatione ꝛ admonitione ptis.j.de sen.excō.c.sacro.ꝛ per gl.xj.q.iij.c.j. ꝛ in summa.ita valebit absolutio cū potestas ligandi ꝛ soluēdi pcedit a pari.vt de pe.di.j.c.verbū.ꝛ qꝛ absolutio est magis actus fauorabilis.l.arrianus.ff.de acti.ꝛ obli.ꝛ pro his est tex.no.in.d.c.venerabilibus.ś.vbi aūt.per quē tex.tradiť vna regula generalis ꝙ nūmodo absolutio fiat a iudice suo. tunc q̃tūcūq; iniusta valet ꝛ nō est nulla.ꝛ sic est cōclusio ꝙ nullo casu absolutio redditur nulla ex defectu citationis.
32 ¶ Aliqñ non queriť de absolutione sed superior vult reuocare excōicationē tanq̃ iniustaꝫ seu nullam pnūciare.ꝛ hoc fieri non pōt nisi citata pte ꝛ non valeret qō agiť.ratio est qꝛ isto casu est diffinire ꝛ pnūciare iudicialiter.ꝛ hoc fieri non pōt nisi citata parte ꝛ cā cognita.ꝛ ita sit tex.no.in.d.ś.sententias.in verbo nullatenus.ꝛ dicit ibi Bemi.per illuꝫ tex.
33 ꝙ si lege vel statuto dicať ꝙ iudex nullatenus aliquid faciat sine certa solēnitate.tunc si cōtrariū fiat actus est nullus.de quo.j.ꝛ vide per glo.no.in verbo nullatenus.in cle.j.de se-
34 que.pos.ꝛ fruc. ¶ Ex his habes an absolutio a snia excōicationis reddať nulla ex defectu citationis ex qbus etiā inferi hic Panor.an absolutio a iuramēto possit fieri nō citata parte.de quo articulo hic aliquaťr per eū.sed latius vide in c.j.ꝛ.c.debitores.j.de iurejur.vbi do. An.tenuit ꝙ fieri posit sine citatione ptis.put hic dicit in absolutione excōmunicationis que valet nō citata parte.de quo tñ dic vt ibi ple-
35 nius no.ꝛ in.c.quāto.eo.ti. ¶ Tertio queriť pars citata cōparet ꝛ excipit ꝙ excōicatus non absoluať nisi primo satisfaciat expensas.an possit excipiens repelli per exceptionē excōmunicationis.dubiū facit.qꝛ etiā agenti possessorio recuperande obstat exceptio excōicationis.vt est glo.no.in.c.ex insinuatione.ś.de pcu.ergo nō debebit audiri in satisfactione ꝛ expensarū refectione. Sed certe excōicatus excipiens de satisfactione non venit vt actor sed per viaꝫ exceptionis. que est permissa excōmunicato.ś.de except.cum inter.lꝫ ius agendi sit sibi ꝓhibituꝫ.ś.de iudi.intelleximus. ꝛ hoc maxime procedit qꝛ refectio expensaruꝫ fit officio iudicis.vt per Inno.in.c.sepe.j.eo.ꝛ ideo iudex poterit supplere ꝓ eo.ꝛ ita sequiť

ita sequiť Imo.hic in fi.ꝛ vide alias ꝓ Bar.in.l.de pupillo ś.qui remissionē.ff.de no.op.nun.ꝛ per doc.in.c.j.de rescri. lib.vj.an excōicatus audiať petendo reuocationē tenute seu missionē faciam in sua possessione. ¶ Quarto queriť excōicatus ꝓ manifesta offensa vel cōtumacia non dꝫ absolui nisi
a primo satisfaciat [a] vt.d.c.ex pte.ꝛ.d.c.venerabilibus.ꝛ.c.j. ś.de iudi.sicut qñ quis esset excōicatus ꝓpter rem iudicatā aut in executione instrumēti ħtitis executionē paratā prout dicit Jo.an.in.c.cū ad sedez.ś.de resti.spo.col.vj.an his casibus absolutio facta non pcedente citatione nec vlla satis-
37 factione sit valida.ꝛ dic ꝙ valet ꝛ lꝫ sit iniusta tñ non est nul la ꝛ ita sit hic tex.ꝑm hūc intellectū tenēdo ꝙ hic esset excō-
municatus ꝓ manifesta offensa vel cōtumacia.ꝛ tñ non facta restitutione ꝛ nō obstante ḡdictione ꝛ appellatione aduersariū valet absolutio.ꝛ ita ēt voluit glo.in.c.q̃uis.in prin.j.de sentē.excō.ꝛ sequunť doc.ꝛ rō est qꝛ sicut valeret excōicatio siue iusta siue iniusta vt.d.c.j.xj.q.iij.ita valet absolutio etiā iniusta ꝛ sic absoluit ꝛ liberat.ꝛ fortius cum sit actus magis fauorabilis vt.d.l.arrianus.pro quo ēt est tex.no.in.d.c.venerabilibus.in.ś.vbi autē.ꝙ absolutio ēt nulla facta restitutione valet lꝫ sit iniusta.ꝛ ita ēt tꝫ Ro.deci.cccxcix.que inci-
pit.Itē si pronūciať.ꝛ bñ facit qō no. Inno.in.d.c.ab excōicato.in verbo obtētis.imo vī plus ꝓbari ꝙ appellatio adversariū q̃tūcūq; legitima nō suspendit effectuꝫ absolutionis.vñ pendente appellatione nō erit excōicatus sed absolutus.ꝛ ita dicit no.Inno.in.d.c.ab excōicato.qꝛ sicut appella-
tio nō suspendit sniam excōicationis.j.e.c.pastoralis.ita nō suspendit absolutionē ab excōicatione ꝑm Inno.ibi maxime cū sit actus magis fauorabilis.vt.ś.in tantū ꝙ lꝫ excōicatio lata post appellationē legitimā sit ipso iure nulla vt.d.c.
per tuas.tñ non sic in absolutione.qꝛ absolutio lata post appellationē legitimā nō est nulla.imo valet.vt est hic tex.not. lꝫ sit iniusta ꝛ remedio appellationis possit rescindi.put.ś.
38 est dictuꝫ qō est menti tenendū. ¶ Quinto queriť pone excōicatus obtinuit absolutionē ex falsa cā an valeat absolutio glo.in.c.ex pte.ś.de offi.or.lꝫ qō nō sed ꝙ sit nulla. Sed ro. in.d.decisio.cccxcix.tenet ꝛ̃riū.qꝛ sicut excōicatio lata ex falsa cā valeret.vt notať in.d.c.sacro.ꝛ ꝙ glo.xj.q.iij.in summa. ꝛ.c.j.ita ꝛ absolutio dꝫ valere cū pari passu ambulēť.vt.d.c. verbū.ꝛ per Inn.in.d.c.ab excōicato.ꝛ fortius cū sit actus magis fauorabilis.vt.ś.poterit tñ reintrudi in eandē sniam excōicationis tāq̃ iniuste absolutus sic.ś.eo.c.q̃ōni.de quo articulo ibi plenius per rotā.pro cuius opi.faciūt iura ꝛ rō-
nes adducte.ś.in ꝓxima.q.facit etiā qꝛ lꝫ regulr non possit excōicatus absolui nisi petat vt.c.significasti.j.de eo q duxit
39 in matrimo.ꝛ nō debeat regulr absolui impenitens.xj.q.j. cū aliqs.ꝓpter hoc tñ non esset nulla absolutio imo valeret ꝛ lꝫ non tollať vinculū peccati qō absq; penitētia tolli non pōt.j.de penitē.c.qō quidam.tñ vinculū excōicationis tolli pōt ꝛ sic impenitēs absolui pōt.ꝛ ita tꝫ do. Ant.ꝛ Imo.in.c. veniens.el.ij.ś.de testi.ergo vꝫ absolutio ex falsa cā.ꝛ sic ab impenitēte iuxta no.in.d.c.ab excōicato.ꝛ in regula peccatū. li.vj.imo est tex.sing.in.d.c.veniens.ꝙ impenitens pōt absolui ab excōicatione ad certū tps vel ad certā diez.facit qō notať in.c.ꝓterea.j.eo.de quo tñ articulo an absolutio ex fal-
40 sa cā valeat vide plenius in.d.c.ex pte. ¶ Sexto limita oia precedentia dicta qꝛ lꝫ valeat absolutio absq; citatione ptis ꝛ absq; nulla satisfactione ꝛ absq; iuramēto.ꝛ sic nō seruata forma data a iure vt tꝫ glo.ꝛ doc.sequunť in.c.cū desideres. in fi.j.de sen.excōi.qꝛ sicut tꝫ excōicatio non seruata forma data a iure vt.d.c.sacro.ꝛ.xj.q.iij.c.j.ꝛ.c.j.de sen.excō.li.vj. ita valet ꝛ tꝫ absolutio nō seruata forma data a iure.xj.q.iij.
41 qūo.ꝛ.j.q.j.euidenter.nā certe pdicta oia pcederent in forma data a iure.secus in forma vel ordine dato ab hoie in rescripto.qꝛ si papa vel legatus de latere seu alius ordinarius cōmitteret alicui ptātem absoluēdi a sentētijs censure dato certo ordine.tūc absolutio ptermisso illo ordine nō soluꝫ ꝙ esset iniusta.verū ēt ipso iure nulla.tex.est ad hoc no.in.c.pisanis.de resti.spo.in verbo irritū iudicamus.ꝛ ita ibi tradit Jo.an.ꝛ ita sequiť ēt ibi Panor.col.iij.in fi.dicēs ꝓ eandē rōnē ꝙ idē esset in excōicatione qñ ferť ex ptāte data ab homine.qꝛ ptermisso ordine esset ipso iure nulla.ꝛ facit.c.fi.ꝛ qō ibi no.j.de pben.ꝛ pōt rō diuersitatis assignari qꝛ quādo omittiť forma vel ordo datus ab hoie nulla cōpetit iurisditio.ideo deficiente potestate non valet qō agiť non seruata forma rescripti.tex.est in.c.cū dilecta.ś.de rescrip.ꝛ.d.c.pisanis.ꝛ ꝓpter hoc semp dicimus ꝙ ex defectu iurisditionis excōicatio reddiť nulla vt per glo.or.ponentē oēs casus in quibus excōicatio reddiť ipso iure nulla in.c.pfiti.de sentē. excō.lib.vj.secus in forma data a iure.qñ excōicatio vel absolutio fieret ab habente aliꝫ ptātem cum ipsa excōicatio vel absolutio nō subiciať alicui forme.vt pꝫ in iuribus.ś.allegatis.ꝛ ex his infert Panor.in.d.c.pisanis.ꝙ si habētialiꝫ testatem absoluēdi vel excōicandi mandeť a superiori ꝙ aliquē excōicet vel absoluat certa forma premissa ꝙ lꝫ excōicatio vel absolutio nō seruata illa forma.ex quo nō est defectus iurisditionis pro quo dicto bene facit glo.ordinaria ꝛ no.in verbo inhibentes.in cle.j.de iurepa.sed tñ est eius dictū intelligendū qñ ille pcederet iure ordinario lꝫ foret a superiore eius iurisditio in hoc excitata ꝑm no.per glo.in.c.lꝫ in corrigendis.ś. de offi.or.secus si eius iurisditio esset a superiore alterata.ꝛ ex iure delegato faceret.tūc enim nō seruata forma nō valeret qō agiť etiā si in forma data ab hoie ꝓtineat eadē forma data a iure vt ꝑ Imo.hoc tenentē in.d.c.pisanis.reddiť enim actus nullus non solū qñ expsse fit ꝗ̃ forma mandati sed etiā qñ ad plenū non impleť mandatū.vt ꝓ gl.in.d. cle.j.hinc est ꝙ qñ ad actū datur certa forma.paria sunt agere cōtra forma citra vel ꝓter vt vide tex.cū glo.in.c.sicut.ꝛ in c.puida.de elec.in.vj.ꝛ hec sunt bñ notanda qñ papa vel legatus seu inferior cōmittit alteri potestatē absoluēdi vel excōicandi dato certo ordine.qꝛ an ꝛ qñ excōicatio vel absolu-
42 tio ptermisso ordine sit nulla pꝫ ex pcedentibus. ¶ Aliꝫ
b dubitať circa pdicta eps pōt regulariter absoluere [b] a snia excōicationis lata a iure.quādo absolutio nō foret expsse reseruata pape.vt in.c.nup.j.de sen.excō.ꝛ tūc non dubitať ꝙ quādo absolutio esset alteri reseruata.tunc si fieret per epm vel aliū esset ipso iure nulla ex defectu potestatis. Sꝫ pone ꝙ in iure expimiť in aliquo casu ꝙ excōicatus nō possit absolui nisi primo satisfaceret.put est tex.in.c.fi.de offi.deleg. lib.vj.ꝛ in.c.qm̃.in fi.de imu.eccle.lib.vj.vbi dicit ꝙ ab excōmunicatione nisi prius fuerit satisfactū nullatenus absoluatur.ꝛ in.c.q̃ q̃.in fi.de censi.li.vj.dicit ꝙ absolutionē nō obtineant donec satisfecerint.ꝛ in.c.quicūq; in prin.de hereticis.in.vj.dicit nec absolutionis beneficiuꝫ mereanť nisi prius ꝛc.ꝛ idē in cle.j.de sequest.pos.dicit ꝙ ab excōicatione nullatenus absoluanť nisi prius ꝛc.ꝛ idez in cle.eos.de sepultu.dicit a qua nullatenus absoluanť.nisi prius satisfactionē fecerint.ꝛ idem in.c.qꝛ sepe.de elec.lib.vj.ꝛ in.c.j.de iudi.cū aliis similibus. Si ergo in dictis casibus fiat absolutio per epm vel aliū non seruata tali forma data a iure an sit nulla. Archi.in.d.c.qm̃.tenet ꝙ sit nulla eo qꝛ iure ꝓbibēte
x.dis.vides.ꝛ in.l.non dubiū.C.de legi. Sed glo.no.d.cle.j. de seques.pos.in verbo nullatenus absoluať arguit pro ꝛ ꝗ̃. finaliter videť residere in vltima opinio.ꝙ absolutio valeat. que vltima opinio glo.semp in dubio est sequēda ꝑm glo.ꝛ doc.in.l.qui filiū.ś.sabinos.ff.ad treb.sicut aliꝫ dicimus de opi.Inno.ꝙ in dubio vltima eius opi.sequēda sit.put dicit Bal.in auc.ex testamēto.C.de colla.vñ glo.in.d.cle.j.videť residere ꝙ absolutio valeat ꝛ adducit determinationē alterius glo.or.ꝛ no.in verbo inhibentes.in.d.cle.j.de iurepat. que tractat an ꝛ qñ gesta ꝓtra inhibitionē iuris valeant.ꝛ cōcludit in ꝓposito nostro ꝙ quotiens a iure imponiť aliquid faciendū ab ordinario in eo sup quo aliꝫ iurisditionē hꝫ lꝫ a iure tradať certus ordo vel modus valent gesta cōtra inhibitionem iuris absq; decreto.secus vbi ordinarius reciperet iurisditionē ad illud faciendu ab ipsa lege.tunc enim gesta cōtra inhibitionē iuris essent ipso iure nulla si nō seruēť modus vel ordo a iure traditus.ꝛ ratio qꝛ tūc deficit iurisditio. ita dicit singulariter glo.cum ergo in casu nostro eps hꝫ aliꝫ potestatez absoluendi in supradictis casibus vt in.c.nup.lꝫ in iure expimať ꝙ nullatenus fiat absolutio nō facta satisfactione.tñ absolutio cōtra inhibitionē iuris sine decreto erit
43 valida. ¶ Sed aduerte qꝛ dubiū facit cuꝫ in dictis iuribus dicať nullatenus absoluať ꝛ verbū nullatenus adimit potestatē absoluēdi vt in.d.c.romana.ś.sentētias.ꝛ tex.xj.q.iij. excellentissimus.in fi.dicit.nisi digna satisfactione pueniēte

a ¶ Nō dꝫ absolui nisi primo satisfaciat. adde an fama plenaꝫ pbationē vel semiplenā faciat vide per do. alex.ō imo. in consi.suo xxiiij.i.ij.volu.vbi declarat an sufficiat cū vno teste ad pdēnandū.ꝛ an possit iungi cum diuersis spē pbationis, vbi singulariter gdauū tū fama ꝛ qualr pbatur ꝓ eundē in alio cōsil. suo.cxvij. in tiij.parte ibi cum q̃ fama sit. Barth. ab bozra.

b ¶ Eps pōt regulr absoluere. Adde ꝙ excōicatꝰ ꝓ snia dꝫ absolui ꝓ excō municantez vel eius superiorē. sed excōicatꝰ ipso iure pōt absolui a q̃libet ordiario vide p arch. in.c.ij.ō sen. ex.nisi sit denūciatus p epm. qa dꝫ absolui per papā.j.in.c. tua. ꝛ ibi ꝓ scribentes ꝓ Car. i cle.j. ś.j. in.iiij.q. ꝛ seq. de re. ec.nō alie. ꝛ si excōicato bēri nō pōt i articulo mortis ab alio pōt absolui c.pastoralis. ś. ꝓterea. ꝛ ibi p.d.abb. de offi.ordi.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Nolumus a te prorsus absolui. ⁊ in sifi no. in. c. romana. §. in vniuersitate. de sen. ex. li. vj. vbi tex. dicit penitus, prohibemus. per quē tenet ibi Ost. q excōicatio esset ipso iure nulla. qz penitus prohibere est in totum potestatē auferre in tantuz q actus esset nullus. ⁊ lz glo. ibi teneat q excōicatio valeret. tñ Jo. an. ibi ⁊ cōiter doc. tenet q sit nulla ex dictione penitus ibi posita que est exclusiua ptātis ipso iure ꝓ Joā. an. allegantē etiā ad hoc tex. in auc. de alie. ⁊ emphy. §. sancimus. ⁊ idem tz Jo. an. de ipsa dictione penitus. in. c. j. in fi. de post. prela. in. vj. ⁊ Gemi. in. d. §. in vniuersitatē. qō est menti tenendū ad prohibitiones iurium vel statutoꝝ quādo sunt cū dictione penitus. qz importat nullitatē absq; alio decreto. pro qua etiā glo. in verbo cōcedatur. ⁊ in verbo nullo mō. in cle. vt hij qui. de eta. ⁊ qua. ex qbus glo. no. d. Ant. in. d. cle. j. de sequest. pos. q quādo prohibitio iuris fit per verbū vniuersale nullatenus. vel cīno videt tacite cōtineri decretuz ⁊ tollere facultatē dispensandi ⁊ fiendi cōtrariū. vnde in ꝓposito cuz supradicta iura loquant per verbū nullatenus ⁊ prius satisfit idem dicendū sicut si diceret penitus absoluit. sed aduertendum qz in. d. §. in vniuersitatez. ideo est excōicatio nulla. qz vniuersitas vel collegiū animā non hz. ⁊ sic nō est materia capax excōicationis. put tenuit glo. vij. q. deniq;. sed in aliis casibus supradictis secus per rōnē gl. in. d. cle. j. de ꝓrepa. tenendū videt q absolutio facta cōtra inhibitionē canonis non sit nulla. ⁊ ita est de mēte glo. in verbo satisfactū. in. d. c. qm̄. ⁊ in. d. c. q̄q̄. in verbo satisfecerint. vbi glo. equipat dictos sic excōicatos a iure excōicatis. pro manifesta offensa. vñ valeret absolutio nō facta satisfactione lz sit iniusta vt. §. in. iiij. q. ⁊ q absolutio in dictis casibus nō fit nulla tz Jmo. in. d. cle. j. de sequest. pos. sup dicta glo. ⁊ idez do. Flo. ibi in vj. q. ⁊ in hac opi. videt residere Jo. an. in. d. c. qm̄. ⁊ ita etiā sequitur Gemi. ibi q absolutio valeat in dictis casibus. ⁊ ita videt tenendū. non obstat tex. in. d. §. in vniuersitatez. qz ibi materia nō est capax vt. §. nō obstat glo. in. d. cle. vt hij qui. qz non loquunt in sentētijs censure ⁊ pp hoc dicebat gl. in verbo attēptent. in. c. j. de offi. or. in. vj. q est spāle in sententijs censure q valeant lz a iure ferri, prohibeant. hinc est q valerēt non citata pte vt. d. c. sacro. ⁊ cōsuluit Fed. de senis suo psi. ꝓ. q excōicatio iudicialis lata in tpe feriato valeat ⁊ dic vt ē dictū. §. in. ij. q. fortius ergo idem est dicendū in absolutione que est actus magis fauorabilis vt non subiciat alicui forme iuris. nec obstat qō no. Archi. ⁊ Joā. an. in. d. c. q̄q̄. qō sequit ibi Gemi. qz non dicūt q absolutio aliter facta sit nulla imo valeret lz sit iniusta. put tenuit in. d. casibus Jo. and. ⁊
44 Gemi. in. d. c. qm̄. ⁊ vide vnū casum in quo absolutio a sententijs censure esset ipso iure nulla qñ ipsa fuisset obtenta p vim vel metū. vt est hodie exp̄ssum in. c. j. de his q metus cā. in. vj. ⁊ pdicta oia sunt bñ notanda. qui. n. semel fuit excōicatus semp̄ p̄sumit excōicatus nisi ꝓbet se absoltū vt est tex. in. c. sicut. de sen. excō. ⁊ in. c. ꝓpofuit. de cleri. excō. mi. ⁊ ibi per glo. dicentē q qui fuit semel excōicatus dz esse cautus vt habeat lras absolutionis apud se cū alas nunq̄z p̄sumat absolutus nisi ꝓbet legittime vt. d. c. sicut. ⁊ alas dicit q qui semel incursus est infamiā semp p̄sumit infamis nisi probetur restitutio ⁊ dispensatio. vt est tex. in. c. ex diligenti. j. de symo. obtenta ergo absolutione an ⁊ qñ sit valida vel nulla
45 plene patere pōt ex pcedentibus. ¶ Ultimo querit qñ aliquis denunciat excōmunicatus seu publicat an in tali denūciatione ⁊ publicatione requirat citatio partis ⁊ alas absq; citatione sit nulla. vide vt plene dicetur. j. c. proximo.

Reprehensibilis. Non debent prelati pferre sniam censure nisi admonitione premissa. b. d. primo. ¶ Subditi pcipue regularia disciplina ⁊ correctice appellare nō possunt. b. d. fo. ¶ Appellanti dz statui terminus ad psequendū infra quē si non psequit appellatio est deserta ⁊ iudex a quo libere pcedat. b. d. 3. ¶ Et appellans si non psequit appellato psequente cōdemnat in expensis b. d. 4. ⁊ hz quinq; dicta scōm ibi subiecti. tertiū ibi si vero.
1 quartū ibi si ēt. quintū ibi pcipue. ¶ No. primo ex tex. regulam generalē q snia excōicationis seu suspēsionis nunq̄z in aliquo casu sit ferēda ab homine nisi canonica admonitione precedente. Ex quo infertur q ab homine non pōt fieri excōmunicatio pro delicto vel alio vllo casu nisi soluz pro cōtumacia in nō parendo. vt per glo. xj. q. iij. epi. ⁊ c. nemo epoz. ⁊ dz excōmunicatio suspensio vel interdictū pferri in scriptis ⁊ expressa legittima cā vt in. c. j. de sen. excō. in. vj. q̄z tuz enim ad admonitionē equiparant suspensio excōmunicatio ⁊ interdictū vt in. c. statutū. de sen. excō. lib. vj. q aūt hic dicit in suspensione limitat singulariter Jnno. in. c. j. j. de excessi. prela. pcedere. qñ suspensio fertur ab homine pro ꝓtumacia tunc est q requirit admonitio vt hic in tex. sed qñ fertur pp crimen in pena. tūc nulla admonitio requrit. sicut nec in aliis penis imponēdis. ⁊ idez tenuit Jnno. in. c. ad hec qm̄. j. eo. ⁊ lz Ost. hic dicat q si fert ab homine requirat admonitio semp per. c. sicut. j. de vita ⁊ hone. cle. tamē tenendū est dictū Jnno. pro quo tex. in. c. tam lris. §. de testi. vbi papa absq; admonitione imposuit pena suspensionis. ergo ⁊ alij hoc facere possunt ar. c. in causis. §. de re iudi. ⁊ facit. c. romana. §. sed nec de ap. lib. vj. ⁊ rō differentie est qz excōmunicatio nō infert ab homine ꝓpter crimen sed rōne contumacie vt. d. c. epi. ⁊ excōmunicatio nunq̄z infert in pena qz si vult se corrigere relaxat incōtinenti vt. §. c. pxi. cū sit medicinal. vt. d. c. j. sed suspensio pōt directe fieri ꝓpter crimen ⁊ in pena eius. vnde nō requirit tunc admonitio sicut nec in aliis penis. ⁊ facit ad hoc tex. in. c. ij. j. de cle. excō. ibi criminibus suspen-
2 sus ꝛc. ⁊ tenuit Jnno. in. d. c. j. j. de excess. prela. ¶ Secūdo tene menti ex hoc tex. ibi nisi q lz nullus iudex vel prelatus etiā regularis debeat pferre sentētias censure ēt in religiosos nisi premissa canonica admonitione vt hic. ⁊ j. de sentē. excō. sacro. ⁊ alas incurrit pena de qua ibi ⁊ hic in glo. ij. q. j. in summa. tñ omni casu quo excōmunicatio infert ipso facto a iure vel alia cōstitutione ꝓpter delictuz tunc poterit iudex vel platus subditū delinquentē in illo delicto excōmunicare absq; alia admonitione. tex. est hic no. ⁊ sing. ꝓ Panor. vñ dicit hic Bal. q excōmunicatio ē similis infamie iuris. j. de sen. excō. decernimus. in. vj. qz infamia iuris infertur tripliciter. primo p sniam. secūdo ex genere pene. tertio. ipso iure seu ipso facto. ita dicit glo. no. in. l. ictus fustiū. ff. de infami. Et ex his refert hic Jo. an. q quādā abbas fuit semel defensus qz absq; admonitione excōmunicauerat monachū suum pro eo qz absq; licentia exiuerat monasteriū ⁊ repertum fuit statutū in monasterio imponens excōmunicationez ipso facto pro dicta cā. vnde alia admonitio non fuit necessaria vt hic in tex. qz sicut excōmunicatio lata a iure vel a statuto non requirit admonitionē vt in. c. ij. de cōsti. lib. vj. ita si fertur ab homine pro eodē delicto vt hic in tex. qui ponit vnū casum singulare in quo ab homine pōt directe ferri excōmunicatio pro delicto ⁊ nulla admonitio requirit. ex quo tex. etiā mira
3 biliter infert ꝓ Panor. q excōmunicatus a iure pro certo delicto pōt iterū excōmunicari ab homine pro eodē delicto aliter non citato ⁊ alia cōtumacia de nouo non ꝓtracta ⁊ qd operet multiplicatio excōmunicationis. vide per gl. in. c. ita
4 quozūdam. j. de iude. Et dixit hic Ost. per hunc tex. q iudex posset denūciare excōmunicatū a canone absq; alia citatione qñ factū est notoriū. secus autē qñ vellet declarare factum ex quo infurgit excōmunicatio vel alia pena lz ipso facto illata a iure tūc enim in declaratione fozet necessaria citatio partis ad finē executionis pdicte ar. c. cuz ꝓ m. de hereti. lib. vj. ⁊ ff. de iure fisci. l. eius qui delatozē. ⁊ ibi per Bar. nā etiā in notoriis requirit citatio qñ pars posset ledi. vt est gl. in. c. ad nostra. el. iij. §. de iureiur. de quo ar. vide dicta. no. in c. cū sit. in fi. ⁊ in. c. peruenit. §. eo. Nunc dicit glo. ozdi. in verbo priuatos. in. c. cupientes. §. q si per. xx. de elec. in. vj. q lz alas a pena legis non appellet. j. eo. c. qz nos. ⁊ ff. de ver. sig. l. si qua pena. qz iuris executio seu pena non hz iniuriā. ff. de iniurt. l. iniuriarū. tamē a sentētia declaratoria iudicis declarantis ⁊ pronūciantis aliquē incidisse in penā legis vel statuti bene poterit appellari ꝓ m glo. ibi. ⁊ facit gl. in verbo notata in cle. fi. de censi. ¶ Tertio nota ⁊ ita allegat q a correctione seu disciplina ecclesiastica non appellat. vnde religiosus non pōt appellare a pena imponenda ꝓ m regulaz suam seu ꝓ m statuta sui ordinis cū ea statuta sint eis leges facte. c. ad nostram. §. eo. ⁊ hoc nisi modū excederet. j. e. c. de ꝓroge.
5 ¶ Quarto no. q non psequens appellationē lz fuerit fru-

stratoria non punit de iure canonico vlla alia pena extrinseca nisi solum cōdemnatione expensarū ꝓ m Panor. vt patet hic in tex. ⁊ idez Bal. hic dicens q non punit criminaliter ⁊ ideo. l. eos. §. ne temere. C. eo. ti. non hz locū de iure canonico. ⁊ ita voluit glo. sing. in. l. j. ff. a quibus app. nō licet. ꝓ m
6 Bal. hic. ¶ Ultimo no. ibi prelati ⁊ capituli. arg. q abbas non possit punire suū subditū absq; cōsensu sui capituli. sed
7 tex. in. c. Joānes. j. de regu. probat q solū abbas hoc possit. ⁊ ita sequit ibi Jo. an. qz prima correctio monachoꝝ spectat ad ipsum solū abbatē. §. de offi. ordi. c. quāto. ⁊ tota potestas residet in abbate. xxiij. q. ij. nulla. Non ob. tex. hic qz hz capitulū pro loco aut pro capitulo regule ⁊ lz eps non corrigat clericos suos absq; eius capitulo. j. de his que fiunt a
8 prela. nouit. tamē in hoc plus pōt abbas cū ita sibi cōcedat per regulā per papā approbatā. Quando tamē abbas esset nimis seuerus in corrigēdo tūc deberet adhiberi capituluz. ⁊ ita sit tex. hic ꝓ m alium intellectū quē refert Jo. an. ad hūc tex. in. c. j. de censi. lib. vj. ¶ In glo. j. in fi. ⁊ si durate suspensione ingerit se diuinis fit irregularis vt in. c. is cui de sentē. excō. lib. vj. a qua irregularitate solus papa absoluit vt ibi. ⁊ in. c. j. eo. ti. ⁊ lib. ⁊ de forma huiusmodi admonitionis vide tex. in. c. constitutionē. de sen. excō. lib. vj. ¶ In glo. ij. ibi tenet. no. ex glo. q valet excōmunicatio nulla pcedente admonitione seu citatione. ⁊ idem glo. xj. q. iij. in summa. ⁊ ij. q. j. in summa. ⁊ probat in. d. c. sacro. qō pcedit etiaz in iudice delegato ꝓ m Jnno. in. c. illud. j. de cleri. excō. ⁊ probat in. c. statuimus de sentē. excō. lib. vj. per locū a speciali. de quo vide plene ⁊ no. dicta. §. c. pxi. ¶ In glo. in verbo tūc in fi. quid aūt si esset lapsum tantū tempus ita q sit certū infra residuū non post psequi dicit hic Goff. q dz expectari q totus terminus decurrat arg. c. cōmissa. de elec. lib. vj. lz Ostiē. hic contrariū velit ⁊ nō bene ꝓ m Jo. an. vnde si iudex a quo interim aliqd innouaret esset ipso iure nullu ꝓ m Bal. hic dictio enim tūc hic in tex. denotat extremitatē ⁊ finem tēporis ff. de condi. ⁊ demō. l. iiij. ⁊ de his vide plene dicta in. c. per-
9 sonas. §. eo. ¶ In glo. fi. ibi non hz propriū: vt qz sint regulares. j. de sta. mona. c. cum ad monaster. ū. ⁊ idez voluit glo. iij. in. c. de mulcta. j. de ꝓben. hinc dicit in. l. hoa accusare. §.
10 omnibus. ff. de accusa. ⁊ q qui nihil hz nihil soluere potest ⁊ alibi dicit q inopia est quedā species defensionis. ff. de pcurato. l. iiiiua. ⁊ in. l. nam his. de dolo. ⁊. §. de reiti. spo. c. olim. qz inanis est actio quā inopia debitoris excludit. vt ibi: verū tamen lz inopia excuset a pena temeritatis. vt hic tñ nunquā excuset a pena cōtractus: vt. l. diuus Vespesianus. ff. de iu-
11 repatro. vbi ad hoc tex. no. ꝓ m Bal. hic. ¶ In ea. gl. ibi ꝓ m arbitriū ⁊ poterit arbitrari q ex hoc. qz qui nō potest soluere luat in corpus. vt in. c. finem litibus. ē alī. vbi quādo illud qō dz solui est pena ex parte soluentis: sed ex parte eius cui dz fieri solutio est interesse hz locum illa regula qui non pōt soluere luat in corpus. vt est tex. sing. in. c. finem. ⁊ ideo dubitatur an dicta regula de qua ibi. ⁊ in. l. quicunq;. C. de serui. fugi. ⁊ in. l. fi. ff. de in ius vocā. ⁊ in. l. qui edes. ff. de incendi. rui. naufra. habeat locū in obligatione ex cā ciuili gl. in verbo si habent in. c. sicut dignū de homici. sentit q sic. pro quo facit. d. c. fi. Sed contrariū tenuit glo. xiiij. q. vj. c. j. vbi nota. voluit q illa regula qui non pōt soluere luat in corpus non habeat locū in obligatione ex cōtractu vel alia cā ciuili. tūc enim qui non pōt soluere nō luit in corpus. sufficit enim tūc cedere bonis. vt in. l. j. C. de ces. bo. ⁊ idē voluit glo. in regu. peccatū in. vj. in pzin. ⁊ ita etiā determinat Bal. in. l. fi. §. ⁊ si prefatam. C. de iure delibe. circa mediū. Non ob. tex. in. d. c. finez. qz ibi obligatio ozit potius ex delicto. qz cōdemnatur in expensis rōne calūnie vel cōtumacie. ⁊ cōtumacia est delictum. ff. de re mili. l. omne delictū. ⁊ de interroga. actio. l. si filius. ⁊ ibi glo. vñ ex parte soluentis cōdemnatio expensarū
12 est pena vt in. c. dispendia in fi. de rescrip. lib. vj. Et scias q non solū in foro iudiciali: sed etiā in foro cōscientie excusat quis in omni casu rōne inopie ꝓ m glo. in. d. c. sicut dignuz. ⁊
13 in. d. regu. peccatū. ⁊ est tex. in. c. cuz tu. de vsur. Si tñ postea peruenirет ad pinguiozē fozturā soluere tenerет. j. de solu. c. odoardus. ff. de ces. bono. l. is qui bonis. Intellige nisi iā primo sustinuisset penas corporales tūc enim ille pro eo. qz non potuit soluere si luit in corpus est ex toto liberatus. ⁊ si deuenиret ad pinguiozē fozturam amplius nō tenetur. ⁊ ita dixit glo. no. in. d. c. sicut dignū. ⁊ in. d. reg. peccatum. pro quo tex. in. l. sed si vnius. §. si ante. ff. de iniur. ⁊ ita procedat qō no. Ange. in. l. si qs id qō in fi. pzin. ff. de iurisd. om. iudi. vbi no. per eū dicentē q si habes amicū incarceratum pro magna quātitate intellige tu ex cā criminali tūc est cautela q habeas iudicem amicū ⁊ gratiosum qui ei imponat penaz corporalē leuem: puta penā aque calide vel leuis torture. ⁊ facias fieri publicū instrumentū q hec tortura fuit illata. vt sic lueret in corpus pro eo qz soluere nō poterat ꝓ m Ange. ibi tūc enim etiā si postea fieret soluendo non poterit
14 plus cōueniri. vt. §. in. d. l. sed si vnius. §. sed si ante. Jn multa vero imposita a iudice absq; dubio rōne inopie fit remissio: ⁊ liberatio totaliter. vt est tex. in. l. illicitas in fi. ff. de offi. presid. nec dz luere in corpus: nec dz cauere de soluendo si ad pinguiozē fozturā peruenerit. nec etiā teneret dato etiaz q ad pinguiozē statum deuenerit postea. vt ibi habetur. ⁊ ita etiā Jo. an. ⁊ do. Flo. in. c. auctoritate. de insti. in pzinci. vbi
15 no. vide de his per Jo. and. ¶ In ea. glo. in fi. Si posito q religiosi qui propriū non habent euitent cōdemnationē expensarū. Quid in clericis secularibus habētibus beneficia residet ꝓ Ost. ⁊ Joā. an. q lz tales nihil haberent ex proprio patrimonio tamē fit executio in fructibus beneficij dū modo ecclesia ex hoc enormiter non ledatur. ⁊ hoc per tex. in. c. peruenit. de fideiuſ. sicut in simili dicit de episcopo cōmittente felloniā: qz in eius vita perdit feudum postea redit ad ecclesiam vt in. c. si clericus. de capel. mona. ꝓ m Jo. and. dicentē: ita esse tenendū quicqd aliter voluerit Archi. in. c. statutū. §. assessozū. de rescrip. in. vj. ⁊ ita transit hic do. Ant. ⁊ Jmo. Sed aduerte qz Archi. in. d. §. assessozē. ⁊ in. c. eos de sen. excō. in. vj. cuz quo transit ibi Joā. an. ⁊ Gemi. q tenet q clericus de facultatibus ecclesie cum habeat ad vsum non poterit satisfacere. arg. xvj. q. iij. §. vlti. ⁊ in cle. volentes §. j. de here. quare pcludit hic Panor. q aliquādo clericus cōdemnat in expensis in ꝓpria causa tūc sentētia non mandatur executioni in bonis ecclesie: sed in patrimonialibus
fi hz vt dicit hic in glo. ⁊ in. d. c. de mulcta. Sed si non habz patrimoniū sed beneficiū tunc respectu portionis fructuuz qui habent cōuerti in vtilitatē ecclesie non posset fieri executio arg. regule. delictū in. vj. ⁊ xvj. q. vj. si episcopū. sed respectu fructuū qui habent percipi per beneficiū dicit Panor. q etiā in talibus non posset fieri executio. qz clericus habet participare fructus beneficij quatenus indiget ad necessitatem sui victus ⁊ non aliter. xj. q. ij. sed eps. ⁊. xij. q. ij. §. fi. cum seq. Sed opi. Ost. ⁊ Jo. an. hic posset pcedere in clericis personaliter beneficiatis: qz attenta cōsuetudine generali faciunt fructus suos. ⁊ possunt de his cōdere testamentum vt per glo. ozdi. in verbo reseruari. in. c. presenti. de offi. ordi. in vj. dūmodo executio in redditibus bñficij non sit talis q clerici habeant mendicare in obprobriuz ecclesie dicit tex. in. c. dyaconi. lo vlti. xciij. dist. ideo est q clericus qui dicit miles celestis militie. vt in. c. ij. de penis. in. vj. hz beneficiū vt non exigatur nisi incōtum facere pōt deductione egeat: vt voluit glo. ozdi. ⁊ no. in. l. miles. ff. de re iudi. Aliquādo clerici litigant nomine ecclesie collegialiter: ⁊ tūc executio in expēsis fiet in bonis ecclesie. qz delictū prelati ⁊ capituli bene nocet ecclesie vt per glo. no. in. c. ij. de ozdi. cogni. ⁊ in. d. regu. delictum. ⁊ pro hoc dicto est tex. no. in. c. ij. §. de dolo ⁊ cōtu. vbi hoc probat etiā in religiosis aliquādo clericus vel prelatus litigauit solus tunc cōcludit hic Panor. q debz soluere de eius patrimonio. vt est tex. no. ad hoc in. l. non ē ignotuz. C. de administra. tuto. vbi si tutor egit iniusta litem tenet soluere expensas de suo. ⁊ non de bonis pupilli lz egerit nomine pupilli. ⁊ ita dicit glo. sing. ibi dicens idem in prelatis ecclesiarum. ⁊ hoc idem dicit Bar. tenendū esse in omni administratore qui temere: aut calūniose egit vt soluat expensas de suo: qz ecclesia vel dominus nō censetur mandasse rem iniustam. ff. de cōdi. indebi. l. si procuratoz. ¶ Verū si prelatus vel clericus nō habet ex proprio patrimonio remanet tunc dubitatio supradicta de qua plenius per doc. in. c. peruenit. vbi cōmuniter residere videntur q de cōsuetudine fiat executio in fructibus beneficij. ⁊ capiant in causa iudicati durante vita illius. deducto tamē ne egeat vt. §. Et adde predi.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

ctis dictum Inno.in.c.j.circa fi.ē.vt lite non cōtest.vbi voluit q̃ si ecclesia litigat per procuratorē qui rōne cōtumacie vel aliter cōdemnat in expensis q̃ executio fiet in bonis ecclesie quādo procurator deliquit in his que habuit in mandatis.qz imputari dz ecclesie si malum procuratorē elegit.ff. de mino.l.cū mandato.secus si deliquit procurator in his que non includebant sub mandato tunc enim non noceret ecclesie.vt in.d.l.fi procurator.Et adde etiā glo.no.xvj.q.iij.placuit.que voluit q̃ si prelatus rōne negligentie passus sit prescribi rem ecclesie q̃ ipsa z eius heredes tenent cōseruare ecclesiam indemnē.facit tex.z glo.xij.q.iij.quicunqz.z in.l. quicquid.C.arbi.tutel. Hinc est q̃ omnia bona prelati sunt tacite hypothecata ecclesie pro negligentia z mala administratione.vt per glo.in.c.ex litteris.de pigno.sicut dicitur in bonis tutoris vel procuratoris.vt in.l.pro officio.C.de administra.tutio. ¶ Extra glo.qz est hic tex.q̃ deserta appellatione appellans cōdemnatur in expensis dubitat per quē iudicem.z cōcludunt hic doc.q̃ aut appellans nullo modo fuit prosecutus causam z tūc debet q̃demnari per iudicē a quo. vt est tex.in.c.j.eo.ti.lib.vj.poterit etiam cōdemnari per iudicem ad quem vt in dicto casu:prout tenuit Jos.andre.ibi. z est tex.hic qui dz intelligi de iudice ad quē ex quo partes coram illo habent cōparere. Quando autē causa fuit cepta coram iudice ad quē debet fieri cōdemnatio expensarū per eum lz appellatio sit deserta.tex.est no.in.c.ex parte.ē.de rescrip. Nec ob.q̃ deserta appellatione iurisdictio sit reuersa
16 ad iudicē a quo.vt.l.eos.z ibi glo.C.eo.ti.qz lz iudex ꝓnunciet instantiā peremptā potest q̃demnare partē in expensis: ita Bar.in.l.ij.C.vt intra cer.temp.z lz iudex pronūciet se incōpetentē z appellationē desertam z sic se non iudicez.tū pōt z dz cōdemnare partez in expensis vt est glo.ordi.in.c. sedes.de rescrip.z in cle.j.eo.ti.de quo articulo.vide plene dicta in.c.ex rōne.ē.eo.in.vij.mēbro principali circa fi.

1 Ab hec. Appellans cogit per iudicem prosequi appellationē: aut parere sentētie z recusans iudicē:vt suspectū cogitur aliū eligere cuius auctoritati pareatur.b.d. Et secūda pars ibi autē si alterutra. ¶ Tene menti primo singulariter ex tex.ibi fas tibi sit ꝛc.q̃ non imponitur necessitas iudici a quo assignandi terminū appellanti ad arripiendū iter:vel ad prosequendū vnde est in facultate iudicis a quo vtrum velit assignare terminū appellanti vel relinquere appellantē in termino iuris.z hoc probat tex.ibi.fas tibi sit.non enim impozat necessitatē sicut verbū potest.l.sepe.ff.de offi.presid.ē.de offi.delega.c.cōsuluit.z ita tenet Host.ꝗ per hūc tex.qz non quicqd iudicis potestati permittit iuris necessitati subijcit: vt.d.c.cōsuluit.z.l.non quicqd.ff.de iudi.ex quo infertur q̃ non diceret iudex grauare partes in assignando vel denegādo hunc terminū cum sit in mera facultate sua:vt hic in tex. Hinc dicebat singu.Specu.ti.de offi.iudi.§.impedit.post prin.q̃ non pōt appellari a iudice si non facit id qō ex officio suo supplere poterat qō dictū singu.tene menti.z ita cōmuniter sequunt doc.in.c.exceptionē.ē.de excep.quādo tamē esset verisimilis suspitio cōtra appellantē:tunc iudex peccaret si non assignaret hunc terminū qz debet obuiare malitijs hominū.ē.de rescrip.c.plerūq.ff.de rei vend.l.in fundo cū multi appellent vt differant lites per annū vel biennū:ideo est q̃ tex.no.j.c.pri.quādo est presumptio malitie vtitur:tūc verbo mandamus z facit etiā.c.peruenit.ē.eo.vnde necesse esset tunc fieri assignatio termini.xiij.q.j.qō precipit.z ita sequit hic Panor. ¶ Secūdo no.ex secūda parte modum procedendi per iudicē recusatū:vt sic euitet recusationez:z etiam vt impediat ꝓbationes fiendas super suspitione:qz si non vult cōtendere super cā suspitionis pōt cōpellere partes ad eligendū iudicē qui de causa principali cognoscat.z tunc nō debet deuenīri ad electionē arbitrorū.z ita tex.hic in ver.iudicē intelligat de iudice habente cognoscere de causa
2 principali posset etiā iudex recusatus vti alio remedio scilz delegare alteri causaz:vt in.c.si quis cōtra clericū.ē.de foro compe.z in.c.iudex ab apostolica.de offi.dele.in.vj. ¶ Ultimo no.ꝗm alium intellectū q̃ iudex recusatus pōt cōpellere partes:vt eligant arbitros vel arbitrū qui de cā suspitionis cognoscat de quo.j.eo.c.cū speciali.possent ipse partes eligere vnū solum arbitrū.z ita fit tex.hic in verbo iudicez.intelligendo de iudice electo ad cognoscendū de causa suspi-
3 tionis ꝗm Bal.colligentē ex hoc ar.q̃ in cā scismatis possint partes cōpelli:vt eligant vnum qui cēm decidat quādo cōcilium non posset faciliter cōgregari.z ed hoc poterūt cōpelli per principes seculares caulatiue subtrahēdo eis reddituz z obedientiā.vt in.c.vbi periculuz.de elec.lib.vj.ꝗm Bal.hic.Dubium tamē facit qz causa fidei nō potest cōpromitti.arg.c.penul.ē.de restitu.in integ.cuz sit de maioribus causis.j.de baptis.c.maiores.ideo est q̃ solum pcilit ꝗ dicit iudex competens in causa fidei z scismatis.xix.distinctione. Anastasius.z ibi per glo.

Eruenit. Si canonicus monitus vt resideat in bnificio appellat statuit sibi terminus ad prosequendū z interim eius beneficio deseruit per vicarium sustentandū de prouentibus beneficij: z si appellans nō prosequit vel non facit residentiam priuat beneficio.b.d.z secūda pars ibi cum autē.
1 Tene menti z ita allegat q̃ etiā canonicus pōt cogi ad residentiam.z ad seruiendū personaliter in ecclesia in qua habz prebendā:ex quo infert q̃ de iure cōmuni non pōt canonicus per aliuz deseruire:sed ipse p̃sonaliter.tex.est hic.facit.c.cōquerente.j.de cle.non resi. Valeret tamē cōsuetudo z statutuz in ecclesia super nō residentia z vt percipiat quis fructus p̃bende z beneficij in eius absentia:vt est glo.ordi. in.c.cū omnes.ē.de cōsti.de quo ibi plenius per doc.ponētes an valeret cōsuetudo vt saltem non teneat deseruire per
2 alium.de quo etiā habetur in.c.extirpande.§.qui vero.j.de
3 prebē. ¶ Secūdo no.z ita allegat q̃ a precepto extraiudiciali pōt appellari si pars ex tali pcepto leditur. ¶ Tertio no.q̃ non requirit monitio seu citatio iudicialis quando fit preceptū:vt aliquis resideat in eius beneficio.sed sufficit extraiudicialiter:nec etiā requirit sentētia priuatiua.sufficeret q̃ extraiudicialiter amoneat,ppter non residentiā:vt in.c.ex tua.j.de cleri.non resi.z ita refert hic Panor.Oldra.cōsuluisse.tex.tamē hic in fi.facit q̃ debeat interuenire sententia priuatiua. ¶ Quarto no.vnuz casum in quo in ecclesia ponitur vicarius ꝛc.pozalis facit.c.clericos.ē.de offi.vica.non tamen est licitū alicui talem vicariū cōstituere absq̃ auctoritate superioris:vt hic.z in.c.cum ex eo.de elec.in.vj.vbi de
4 hoc vide. ¶ Ultimo no.q̃ a precepto de residendo in ecclesia pōt appellari.intelligo quādo allegatur aliqua rōnabilis excusatio.arg.c.ad supplicationē.ē.de renū.alꝯ non admitteretur appellatio:vt in.c.relatū.ē.de cle.nō resi.z dic vt ibi. ¶ In glo.j.in pzin.nota regulā huiusmodi glo.de iure cōmuni esse q̃ beneficiū q̃tūcunq̃ simplex.z si esset beneficiū minimū.z.xx.solidozū requirit personalem residentiā vt est tex.in.d.c.cōquerente. An tamē valeat cōsuetudo in cōtra-
5 rium dic vt.ē.z per glo.no.in cle.gratie.de rescriptis. ¶ In glo.ij.ibi hodie dic ꝗm Abb.z Joā.an.q̃ etiā hodie valeret appellatio quādo appellat a pcepto habente vim diffinitiue etiam si nō sit expressa aliqua cā in appellatione: qz interlocutoria habens vim diffinitiue regulariter ꝗm naturā diffinitiue:z expressio cause in appellatione non requirit q̃ est singularis limitatio ad cle.appellatū.eo.tit.z ita sequuntur hic doc.z do.Flo.ibi.z Bal.in.l.in minoribus.C.de his q̃bus vt indig.vbi no.de his per eū.z tenet Ro.in decisi.xiij.que incipit item si iudex.z deci.lxxxv.que incipit item si a sentētia.cōcludentes q̃ ab interlocutoria habente vim diffinitiue posit appellari nulla expressa cā grauaminis.z q̃ possit iustificari appellatio ex alijs causis q̃ expressis sicut appellatio a diffinitiua.Et subdit hic no. Jo.an.q̃ quādo pcepta fiunt cum cause cognitione.z post litis cōtesta.q̃ habent vim diffinitiue.alꝯ secus per ea que habent in.c.dudum.el.ij.ē.de elec.Bar.tamē in.l.non fatet.de ꝓfes.voluit q̃ vbicūq̃ preceptū fit cum plena cause cognitione habeat vim diffinitiue alꝯ secus.z ita est de mente glo.no.in.c.ex parte in christo.j. de ver.signi.z vide per Spec.ti.de appel.§.j.ver.in q̃bus. ¶ In glo.in verbo assignes in fi.glo.ponit hic duas rōnes quare innouatio fit hic pendente appellatione.prima rō est specialis.s.fauore ecclesie z diuini cultus. Secūda ratio est generalis

generalis z no.s.rōne presumptionis q̃e erat cōtra appellantez:qz presumebat frustratoria appellatio.z iste est vnus no.casus in quo licite appellatione pendente fiat innouatio possessionis.simile in.c.fi.ē.de eo qui mit.in pos.z per doc. in.c.cum p̃sone.de priuil.in.vj.Si aūt iste canonicus allegabat q̃ ex cōsuetudine vel priuilegio nō tenebat residere: vt qz tenet ad minus seruire per vicariū non dicit innouari si fit id qō fieri deberet ēt si pro ipso appellante pronūciaret. qz frustra expectat euētus cuius nullus esset effectus.ff.ad velle.l.aliquādo.ē.de offi.deleg.cum cōtingat.

Dnsuluit. Appellatio cōtra ius nō admittit.b.d. Vel sic a iudice exequente iurisdictionē non appellatur.b.d.z non diuidit. ¶ No.q̃ non lz
1 iudeo vel infideli habere seruū christianū de quo in.c.j.z fi.j.de iude.vbi dicit q̃ infidelis non pōt habere mancipiū christianū siue fuerit christianus
2 primo siue postea effectus etiā velit fieri vnde est ibi tex.q̃ seruus inuito dōo pōt suscipere baptismū lz non possit promoueri ad ordines inuito dōo.aut vt in.c.ij.ē. de serui.non ordi.cuz ergo hoc sit speciale z prohibitū in iudeis habere mancipiū christianū infertur q̃ christiano nō prohibeat habere mancipiū christianū qō est cōtra opi.vulgariū credentium q̃ eo ipso q̃ seruus suscipit baptismuz fiat liber solum est speciale cōtra infideles vide.liij.dist.fraternitatē.z licet iudeus non possit habere mancipiū christianū.tū non est sic ecōtra q̃ christianus nō prohibet habere iudeuz mancipiū.
3 ¶ Secūdo no.principem secularē etiam nō recognoscentem superiorez non posse statuere in suo regno aut pmittere q̃ iudei habeat vel habere possint mancipiū christianū.vt ꝗ in tex.ex quo infert eadem rōne dicendū q̃ non posset princeps secularis in regno suo pmittere q̃ iudei non deferant signum z habitū distinctū per quē publice a xpianis dignoscant vt in.c.in nōnullis.j.de iude.principes enīz seculares q̃tūcunq̃ etiā non recognoscentes superiorē subsunt pape incōcernentibus periculū anime aut decorez z honestatem christiane religionis.tex.est hic no.z facit.c.j.de homi.in.vj.
4 ¶ Ultimo no.z ita allegat q̃ quādo appellatio est cōtra ius vel manifeste friuola non dz admitti z nō tenet iudex a quo supersedere.sed potius ad executionē pcedere vt hic dicit. Tu intellige z limita nisi alleget aliqua causa rationabilis in casu speciali permissa.tūc enim appellatio cōtra ius recipe-
5 retur vt patet.ē.c.pri.de quo dicet.j.in.c.de prioze. ¶ In glo.in fi.z ratio est qz ius neminē grauat hinc dicit q̃ iuris executio nō habet iniuriā.ff.de iniur.l.iniuriarū. Ideo est q̃ a pena legis non appellat.j.eo.c.qz nos.z.ff.de verbo.sig.l. si qua pena.cum ergo ius neminē grauet ideo appellari non pōt.ex quo causa imediata appellationis est ipsum grauamē vt in.c.suggestū.ē.eo.z inducit hic Panor.pdicta ad que-
6 stionem vtruz ab iniquo z iniusto statuto possit appellari vel sit ipso iure nullū.de quo ar.hic per eū.z per Bal.in.l.iudicibus.C.eo.ti.per Bar.in.l.oēs populi.ff.de iusti.z iu.per doc.in.c.cū oēs.ē.de cōsti.vbi est tex.sing.pbans q̃ iniquitas seu iniusticia statuti nunq̃ transit in rem iudicatā.vnde q̃cūq̃ ex interuallo citra remeduz appellatiōis pōt peti retractatio iniqui statuti.z rō est qz negocia extraiudiciali non transeunt in rez iudicatā sed per viam q̃rele possunt q̃cūq̃ rescindi.vt est tex.no.in.c.cōcertationi.eo.ti.li.vj.

Ab hec sicut. Qui ante citationem vel noticiam litterarū transmisit nunciū ad papam potest appellare ne iudex delegatus pcedat.secus si post.b.d.z vide.ē.c.decernimus.z.c.suggestum.z an hodie hic tex.procedat dicetur in.c.vt debitus.j.eo.

E priore. Qui nō detulit appellationi interposite ad papam mittitur cū litteris ordinarij ad curiam puniendus.b.d. ¶ No.a cōtrario sensu bu ius tex.q̃ lz sit puniendus iudex qui nō defert iuste appellationi ēt extraiudiciali.vt ꝗ. tamē secus si esset iniusta.tunc enim nō esset puniēdus cum iniuste appellationi non sit deferendū.j.c.pri.z in.c.cuz appellationibus.eo.tit.lib.vj.sicut enim qñ appellatio est iusta tenetur iudex deferre z alꝯ esset puniendus vt hic ita si appellatio esset iniusta peccaret deferendo tali appellationi z non venit puniendus vt.d.c.cū appellationibus.z.xxxiij.q. iiij.qui peccat.C.de adulte.l.gracchus.qz cōtrariozū debet esse eadē iuris disciplina.xxxij.di.bospitiolū.ē.de iureiur.c. intellecto.ff.de his q̃ sunt sui vel alie.iur.l.j.z ita dixit Ang. z Bal.in.l.iudicibus.in pzin.z Ange.in.l.quoniā iudices. C.eo.ti.per illū tex.cōcludens no.q̃ aut est certū esse iustaz z tenetur deferre alꝯ punit vt hic z ibi.aut est certuz appellationē esse friuolam z nō tenet deferre vt.d.c.cum appellationibus.z.d.l.quoniā iudices.in ver.ꝗtra executionē.puta dicit Ange.si appellet in casibus a iure prohibitis aut ꝗtra notoriuz ꝗm Bal.in.d.l.iudicibus.Tu intellige nisi pro cā grauaminis allegaretur aliqua specialis cā que si esset vera deberet legitima reputari.tūc enim deberet deferri z ita sit tex.hic ꝗm intellectuz glo. z est dictum in.c.peruenit.z in.c.
1 cōsuluit.ē.eo. Aut sumus in dubio z tunc cuilibet appellationi est deferendū.vnde dixit Inno.in.c.dilectus el.ij.ē.de rescrip.q̃ appellatio semper dicit esse ē̃tum iusta ad hoc vt iudex teneat deferre quādo cōtinet iustam cām grauaminis si fozet vera.z ideo iudex a quo in dubio tenetur deferre appellationi z supsedere qz an appellatio pcedat vel non pcedat sit iusta vel iniusta non pertinet ad eū cognitio.sed ad iudicez appellationis.vt est tex.ad hoc no.in.d.c.dilectus.z in.l.cyrographis.§.j.ff.de administra.tuto.vbi Bar.idē dicit z idem Ange.in.d.l.quoniā iudices de quo ar.vide plenissime dicta in.c.vt debitus.j.eo.sup glo.in verbo ex rōnabili cā.vbi de his.z plenius vide dicta in.c.cōstitutus.el.ij.
2 j.eo.super glo.in verbo delegauit.in fi. Aduerte tamē qz lz appellationi potius q̃ sentētie sit deferendū cum in dubio omnis sentētia a qua est appellatū presumat iniusta vt p glo. in.l.j.C.si aduer.cred.ideo est q̃ in dubio omnis appellatio presumit iusta z eidez est deferendū potius q̃ sentētie.vt.ē. est dictū.z voluit etiā hoc Spec.eo.tit.§.nūc dicamus.post medū in ver.vincentius dixit.z Archi.idez in.c.fi a iudice. eo.ti.in.vj.tamē predicta omnia,pcedunt in principijs cū sit fauendū appellationi potius q̃ sentētie.sed in medio fauet pariter vtriq̃.in fine vero potius fauendū est sententie.z in dubio pro ipsa sentētia iudicanduz per no.in.l.berēnus.§. gaya.ff.de euic.z ita dixit no.Bal.in addi.Spec.eo.tit.col. xj.in ver.in dubio potius deferr.qō est menti tenenduz.pro quo glo.in simili in.c.cuz ad sedem.ē.de restit.spo.in princi. ¶ In glo.j.in fi.glo.ponit primuz intellectū ad hunc tex.qz ille prior corrigebat ius canonicū z in corrigendo modum excessit.z ppter hoc canonicus appellauit ad papam.vnde tex.hic ibi propter suas enormitates dz exponi.s.cōmissas in corrigendo hunc canonicū cōtra iuris dispositionē z ꝗm hunc intellectū no.ex tex.q̃ lz a correctione z regulari disciplina non appellet.ē.eo.c.reprehensibilis. Fallit quādo modus excederet.tunc enim subditi q̃tūcunq̃ religiosi inique correcti a suo plato appellare possunt.z platus tenetur deferre appellationi alꝯ punitur vt hic dicit in tex. Bat alius z secūdus intellectus no.ad hunc tex.per Host.z Joā.an. in.c.j.de censi.li.vj.q̃ platus notorie criminosus si sit incorrigibilis pōt per eius subditū appellari ad papaz z si nō defert punitur.hic ergo prior volebat corrigere canonicū qui appellauit dicendo eū esse criminosum.ita q̃ nō possit aliuz corrigere.z hūc intellectū clarius Hosti.sensit in.c.lz in corrigendis.ē.de offi.ordi.dicens si platus corrigens subditū suum equali peccato vel maiori notorio detinet pōt ab eo appellari z ita dicit intelligendū hunc tex.z ita recitando trāsit ibi Jo.an. ¶ Sed aduerte tñ qz iste intellectus non pcedit ita indistincte qñ anteq̃ prelatus deponat a prelatura pōt iurisditionē exercere in subditos regulariter q̃tūcūq̃ esset irregularis ex homicidio.vt est tex.nota.in.c.veritatis.ē.de do.z cōtu.z glo.in.c.cū non liceat.ē.de pscrip.z Inno.in.c. cuz nostris.j.de cōcess.pbēn.z in.c.venerabilis.ē.de excep. vbi voluit q̃ etiā contra iudicē delegatū non possit excipi de crimine qz criminosus pōt esse iudex.sed de infamia hū pōt
3 excipi.de quo vide in.c.sciscitatus.ē.de rescrip. ¶ In glo. fi.in fi. Conclude si querat que pena imponat iudici nō de-

Universidad del Rosario
Archivo Histórico

ferenti iuste appellationi. nam de iure canonico ñ cā est criminalis venit deponendus vt.ij.q.vj.decreto. ⁊ ibi p Arch. si vero cā est ciuilis punitur, put hic qz dz remitti puniēdus ad superiorē ⁊ erit pena arbitraria ex quo aliter determinata non est. l. hodie. ff. de penis. ē. de offi. delega. c. de causis. Si vero querit' qualis pena sit de iure ciuili dic q̃ si cā est ciuilis punit' iudex in. xxx. pondus auri in. l. quoniā. hic alle. Si si cā est' criminalis tunc dicit q̃ dz puniri supplitio. vt in. l. pro cōsulibus. C. eo. ti. vel sic pena erit arbitraria ⁊ poterit arbitrari pena corporis afflictiua que in pſona bonesta censet maior qualibet pena pecuniaria. ff. de penis. l. j. ⁊. l. in seruorum. ⁊ ita residet hic Panor. Aduerte tamē qz viderent' predicta posse limitari vt pcedant in appellatione a diffinitiua aut ab interlocutoria habente vim diffinitiue. vt in. d. c. puenit, secus si in mera interlocutoria qz iudex nō tenet deterre nec supersedere quousq̃z sibi inhibeat' per iudicē ad quem. vt in. c. romana. §. si vero. ⁊ in. c. non solū. §. illa. eo. tit. lib. vj. ſm Ang. in. d. l. quoniā iudices. vnde si nō defert non videt' puniendus. Et de materia vide plene per Spec. eo. ti. §. nūc dicamus in pzin. vbi similiter ponit quid de iure canonico. ⁊ quid de iure ciuili. Et subdit Spec. qd enim si iudex defert frustratorie appellationi cui non deberet deferri dicit q̃ punitur in. xx. libris argenti. ij. q. vj. sunt ēt quoz. ver. si quis ēt.

¶ Quid aūt si de ipso appellante qua pena puniat temere appellans. vide ibi per Spe. ⁊ dicta. ē. in. c. super eo. el. ij. in glo. ij. ⁊ in. c. reprehensibilis. in. iiij. notabili.

Ulta nos. A pena legis ēt particularis non appellat'. h. d. Vel sic appellatio non defendit religiosum cōtra cōstitutiones regulares. h. d. ⁊ nō diuidit'. ¶ No. primo ibi fama publice respersa. q̃ qñ infamia est publica ⁊ publice sparsa ⁊ clamosa non indiget pbatione sicut dicit' in notorio facti permanentis. qz notoria pbatione nō indigent dicit tex. in. c. iij. ē. de testi. cog. ⁊. j. de accu. euidentia. l. emptorē. ⁊ ibi no. ff. de actio. emp. als aūt quādo infamia nō esset ita clamosa ⁊ sparsa deberet pbari ⁊ indiget pbatione. ⁊ ita pcedat alternatiua aut. de qua hic in tex. ibi cōuicti ⁊c. Et scias q̃ fama pōt sufficienter pbari per duos testes sicut quodcūq̃z notorium. ⁊ ita voluit glo. ozdi. de iure ciuili in. l. iij. §. eiusdez. ff. de testi. ⁊ est gl. magis no. de his. ij. q. iij. §. qñ aūt. ⁊ vide plene per Bar. in. l. de minore. §. tormēta. ff. de qō. ¶ Ultimo nota ſm vnum intellectū q̃ capitula religiosoz que debent de iure fieri de triēnio in triēniū. j. de sta. mona. c. in singulis. lz de iure cōmuni huiusmodi capitula nō habeant iurisditionem priuandi ⁊ absoluendi prelatū a sua prelatura vt in. d. c. in singulis. tamē hoc facere possunt quādo ita se hz cōsuetudo aut statutū in ipsis capitulis. ⁊ ita sit tex. hic de quo. j.

¶ In glo. j. ubi purgare se nequeant. hic est intellectus glo. ad hunc tex. q̃ lz religiosi seu rēgulares possint ex facilioribus causis priuari suis beneficijs ⁊ administrationibus q̃ clerici seculares vt dicit tex. in. c. qualiter. el. ij. j. de accus. in fi. ⁊ in. c. lz. ⁊. c. per tuaa. el. j. j. de ſymo. tñ abbas q̃z tūcunq̃z publice diffamatus de crimine ex sola infamia q̃z tūcūq̃z publica nō possit priuari nec cogi ad cedēdū sue abbatie ⁊ administrationi. nisi quādo de tali infamia se purgare non posset ſm glo. ex cuius intellectu sing. tene menti q̃ per solā infamiam publicā ⁊ clamosam de crimine non pōt platus etiā regularis amoueri a sua prelatura. dūmodo de illa infamia possit se purgare per eius iuramentū ⁊ alioz de crudelitate iurantiū sicut traditur de purgatio. j. de purga. cano. c. quotiens. ⁊ ſm hunc intellectū nullū speciale poneret ille tex. in regularibus. cū hoc idē foret in alijs secularibus qui si deficiunt in purgatione similimodo habent' pro cōuictis de crimine vt in. c. accedens. j. de accu. cū alijs si. ē in glo. allega. quare Inno. hic ponit scōm intellectū q̃ hic in tex. sit speciale in regularibus q̃ ex sola infamia publica possint de crimine priuari a suis administrationibus ⁊ prelaturis ex quo ipsi ex facilioribus causis amouentur vt. d. c. qualiter. in fi. ⁊ hunc intellectū sentit hic glo. fi. ⁊ sequit etiaz Imo. hic ⁊ ſm hoc esset hic tex. sing. q̃ in criminibus sola infamia publica ⁊ clamosa faceret plenā probationē in religiosis. veruz qz lz fama in ciuilibus faciat semiplenā probationē adeo q̃ cum vno teste faceret plenā probationē. vt est glo. oz. ⁊ no. in. c. j. ē. eo. ⁊. c. veniens. j. de testi. tamē in criminalibus vbi debēt probationes esse luce clariores. l. sciant. C. de. pba. fama etiā cum vno teste nō sufficeret. ita dicit gl. in. d. c. veniēs. minus ergo dz sufficere sola infamia. Et ideo tertius intellectus ad hunc tex. colligit ex dictis Hosti. hic dicentis q̃ loquit' ſm consuetudinē monasteriorū ſm quā abbas publice diffamatus de crimine deponit' ⁊ repetit' ab eo sigillum. ⁊ ita refert Hosti. seruari in generali predicatoz ⁊ alioz mendicātium ac cisterciēsium cartusiensium ⁊ templariozū qui generales sicut ex sola electione facta ab his ad quos spectat statiz administrant absq̃z alia cōfirmatione. ita ex sola infamia de crimine tenent' cedere ⁊ deponunt' si concordant' diffinitores capituli vel maior pars illozū in cōi capitulo ipsoz religiosorum. Subdit tamē Host. q̃ si generalis ordinis vel alius prelatus nollet cedere non esset ei violentia inferenda. ar. l. extat. ff. qō me. cā. sed esset adeūdus superior qui visa voluntate fratrū coget illum ad cedendū vel dabit electoribus licentiam aliū eligendi non ob. illius appellatione vt hic. nec ob. q̃ reassignatio plature debeat fieri in manibus supiorū. vt in. c. admonet. ē. de renū. ergo non dz posse fieri in generali capitulo. qz certe. d. c. admonet. procedit de iure cōmuni ⁊ in secularibus clericis nō in regularibus nisi esset talis eorū cōsuetudo de qua. ē. Nec etiā ob. c. venerabilis. ē. de cōsue. vbi reprobat' talis cōsuetudo etiā in religiosis qz pcedit qñ propria auctoritate religiosus vult reassignare ⁊ dimittere prelaturā. hic aūt quando subest cā infamie ⁊ delicti ⁊ cedit in cōi capitulo stante cōsuetudine seu ꝓstitutione ordinis vt ē. cessante enim cōsuetudine aut cōstitutione approbata non posset abbas de iure cōi etiaz in cōi capitulo cedere plature vt. d. c. in singulis. ⁊. d. c. venerabilis. nec posset per capitulū generale ipsoz religiosoz priuari ⁊ deponi. vt est tex. in. d. c. in singulis. ⁊ hunc tertiuz intellectū sequitur hic Panor. q̃ pena de qua hic in tex. erat pena cōstitutionis particularis a qua non appellat'. sicut nec a pena generalis legis. ⁊ ſm hāc lectura silent omnia ꝓria ad hunc tex. ſm eū dicentē intellectum Inno. ē. non pcedere per tex. in. d. c. lz bely. ⁊. c. per tuas. vbi videt' expressum q̃ lz religiosi ex facilioribus causis possint deponi a suis administratiōibus. tamē nō sufficit sola infamia de crimine etiā graui ⁊ ēt publico. nisi alie pbationes cōcurrant. ¶ Sed aduerte qz ſm hunc tertiū intellectum tex. hic nō poneret ius cōe quo ad oēs religiosos. sed poneret ius speciale quarūdam religionū. verūtū cum papa hic respondeat ad cōsultationē infertur necessario q̃ rñdeat de iure cōi ⁊ non speciali ſm glo. ozd. ⁊ no. in. c. cōsultationi ē. de tēp. oz. vnde nō videret q̃ talis intellectus ponens specialitatē conuenit ad hunc tex. in quo papa rñdet de iure cōi ⁊ decidit hinc esq̃ in dubio intellectus sapiens specialitatē est fugiendus q̃z tū pōt vt no. in. c. ex parte ade. ē. de testi. cuz in dubio leges ⁊ canones vt generales debeant ab omnib' obseruari. ⁊ faciunt ius cōe quo ad oēs. ē. de consti. c j. C. de le. l. leges. vt generales. ⁊ sic q̃ nō ponant casum specialem. posset tamē dici q̃ papa hic respondeat de iure cōmuni quo ad omnes religiosos. vbi essent tales eorū cōsuetudines seu cōstitutiones ordinis vt sic a pena talis le. vel cōsuetudinis non possit appellari vt hic in glo.

Audiures. Si appellans nō prosequitur appellationez in termino hominis redit. iurisditio ad delegatū sicut ad ordinariū. h. d. ¶ Et tene mēti singu. ex hoc tex. q̃ sicut ordinarius iudex a quo appellatur pōt appellanti assignare terminum ad arripiendū iter ⁊ ad prosequendū ⁊c. vt in. c. pso nas. ⁊ in. c. cū sit. ē. eo. ita ⁊ iudex delegatus de iudice delegato est hic melior tex. qui sit in iure. Quid aūt si talis delegatus detulit appellationi ⁊ assignauit terminū appellāti an deserta appellatione p lapsum termini habeat tunc locū iste tex. q̃ possit cām reassumere dubiū facit qz tex. in. c. cū appellationibus. eo. ti. li. vj. dicit q̃ deferēdo appellationi iurisditio totaliter deuoluit' ad iudicē ad quē. ⁊ q̃ nō redit ad iudicem a quo. nisi remittat' per iudicē ad quem. Sed certe ille tex. pcedit appellante psequente als iudex a quo reassumit iurisditionē etiaz si sit delegatus vt ē negligente appellante ⁊ sic

⁊ sic appellatione deserta. ⁊ ita voluit gl. in. d. c. cum appellationibus. in verbo remittenda. ¶ Ulterius facit hic tex. no. ad materiam. c. cuz tencamur. ē. eo. q̃ ēt iudex delegatus qui detulisset appl'oni. possit reuocare grauamen ⁊ alia attēptata pendente appellatione tendentia in faciliorem expeditionem ipsius appellationis. cū sit possibile cām ad ipsuz delegatum redire. vt hic est tex. no. vñ eadem ratio vī in delegato sicut in ordinario. cum ex priori eius iurisditione reassumat causam. vt patet ⁊ per gl. in. d. c. cuz appellationibus in ver. reseruari. de quo tamen articulo vide plenissime dicta in mea disputatione super dubio predicto.

Audientiam. Submittēs se ⁊ sua sub protectione pape intelligit' appellare lz verbū appello non expresserit. h. d. ⁊ pmo recitat factū secūdo dat iudicez ibi hic autem.

¶ Not. primo q̃ vbi ad certū actū explicandum nō est pfixa certa forma verboz sufficiunt quecūq̃z vba equipollentia ad effectū illius rei lz non exprimant' vba conformia qz nō refert qd ex vbis eqpollentibus pferat vt b ⁊ in. c. pe. j. de sen. excō. vbi excōicatio pōt pferri per vbuz excōico vel per alia vba eqpollentia nā vba deseruiūt intētioni non eōz vt in. c. in his. de vb. signi. secus aūt foret vbi certa forma vboz esset de forma. l. j. ff. de v̄. ob. ⁊ ibi no. ¶ Scōdo no. q̃ attēptata post appl'onem ex iudiciale quātūcunq̃z ltiam non sunt nulla nisi duo interueniant. s. q̃ sint attēptata post ⁊ contra ipsam appellationē. p quo est tex. in. c. cū nobis olim ē. de elec. ⁊ vide in. c. psulsuit. ē. eo. ⁊ plene dicet in. c. bōe. j. e. ¶ Ultimo no. q̃ submittēs se ⁊ sua sub ꝓtectione supioris ⁊ appellare equiparant' ⁊ sic paria sunt appellare ⁊ submittere se sub ꝓtectione supioris iudicis. intellige si in submissione in ꝓtectiōe supioris exprimant' alia que requirunt' in appellatione. qz tūc non est fienda vis in vbis ex quo cōstat de intētione vt hic ⁊ in. c. petitio. ē. de pcu. iō si aliquis in iudicio ante sniam vellet appellare ⁊ dicere submitto me sub ꝓtectiōe supioris iudicis deberet exprimere cām grauaminis j. eo. c. vt debitus. ⁊ ap'os petere vt. c. j. eo. ti. in. vj. seruatis igit' necessarijs in appl'one non referret dicere appello vel si dicat submitto me ꝓtectiōi supioris siue appellet' in iudicio siue ex iudicium dūmodo seruent' illa que sunt necessaria ad illam appellationē. ⁊ ita cōcludūt hic doc. per hūc tex. qcqd hic alter voluerit Inno. ⁊ hoc idē sequit' Spe. e. tit. §. qual'. in fi. dicēs q̃ si dicat proclamo vel pnoco non refert qz mēs potiusq̃z vba inspicit'. idem dicit Bal. ibi in addi. Spe. col. viij. q̃ sufficeret dicere cōqueroz vl' si'lia verba qō no. ⁊ pcederent p̄dicta ēt in submittēte se sub ꝓtectione alterius cuiuscūq̃z superioris lz inferioris a papa dūmodo sit iudex appellationis cū eadez rō sit in papa ⁊ inferioribus iudicibus appellationibus ſm Host. ⁊ alios doc. hic. ¶ In gl. in ver. ꝓtectioni in pzin. lz receptus sub ꝓtectione pape in lrīs privilegioz nō censeat per hoc exēptus ⁊ non deroget in aliquo iurisditioni ordinariū vt in. c. ex pte. ⁊ in. c. recipimus. j. de priuileg. tñ pcedit qñ ipse papa per suas lras recipit aliquos sub sua ꝓtectione. secus qñ propria ipsa pſona rōne grauaminis sibi illati submittit se ⁊ sua sub ꝓtectione pape. tunc. n. hz vim appellationis vt hic dicit'. ⁊ plenius vide qd operet' si aliqs sit receptus sub ꝓtectione pape seu p̄ncipis per doc. in. d. c. recepimus. ⁊. c. ex pte. Quid aūt si dicta vba pferant' negatiue puta dicit statutū q̃ aliqs sit ex ꝓtectione cōis vel statutozū dixit Cy. in. l. j. C. de na. liber. ⁊ sequit' bal. in auc. cassa in pn. C. de sa. san. ec. dicta vba importare q̃ tali non dēat ius reddi aut q̃ sit bānitus ciuitatis qō no. ¶ In gl. in v̄. fine cause cognitione. in pzin. vult glo. q̃ hic iudex a quo non potuisset ex se cognoscere an appellatio esset iusta vel iniusta. iudex. n. a quo lz possit cognoscere de iusticia appellatiōis ad suā instructionē vt sic sciat an teneatur deferre seu nō vt dixit Inno. in. c. pastoralis. §. pterea. ē. de offic. delega. tñ iudicialiter non pōt cognoscere in p̄iudiciū appellationis qz cognoscere de iusticia appellationis spectat soluz ad ipsum iudicē ad quē vt in. c. dilectus. el. ij. ē. de rescrip. ⁊ est dictū in. e. de priore. ē. e. vbi de hoc vide. Et ex his gl. hic supplet q̃ iudici a quo fuerit ē delegata cognitio a papa q̃ licet iste intellectus sit verus in se. tamen non est verisimilis cum papa non remitteret causam appellationis cognoscendam per iudicem a quo vt est tex. j. c. pri. ⁊ in. l. eos in princ. C. eo. ti. ⁊ ideo alij supplent ē ad tex. vel potest' dici q̃ narret hic factum prout inuenit qz etiam cuz cause cognitione non potuisset iudex a quo hic cognoscere de iusticia appellationis vt. ē. ⁊ minus de ipsa causa principali pendente appellationis articulo. vt in. c. non solum eo. ti. lib. vj. ¶ In ca. glo. in fi. Io. an. hic reprehendit glo. quia iudex potest' cognoscere an sua sit iurisditio. ē. de rescript. c. super litteris. ⁊ in. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. Sed do. Ant. saluat glo. quia cum iste pretenderet suam ecclesiam esse exēptam. vt dicit gl. precedens quo casu iudex non posset cognoscere an sua sit iurisditio ex quo contendit' non de solo exercitio iurisditiōis sed de proprietate iuris. an hic pbyter sit subiectus episcopo vnde cōsecutiue veniret ipsi iudici cōmodum applicandum in consequentiā non possit cognoscere an sua sit iurisditio. concordat gl. no. in. l. de iure. ff. ad muni. cū qua transit Butri. hic q̃ qñ iudici venit cōsecutiue cōmodū sporturū non possit cognoscere an sua sit iurisditio de quo. j. ¶ Secundo voluit domi. Ant. q̃ qñ est contentio inter prelatum ⁊ subditum super iure subiectionis vel exemptionis nō possit prelatus esse iudex cū sit suspectus ex quo cōmoda veniunt sibi applicanda rōne subiectionis ⁊ hoc fuit originaliter no. dictū Inno. in. c. ex pte el. j. de vb. sig. ⁊ in. c. venerabili. j. de censi. ¶ Sed aduerte ad primū dicuz qz dicit Panor. posse procedere ſm qualitatē personarū ⁊ utilitatis. vnde nō est presumendū q̃ vnus eps pferret sniam cōtra subditū pro eo quia sit recepturus modicum utilitatis vel aliter. secus si foret magna utilitas aut si maximus bonor sibi pueniret ar. c. ⁊ si questiones. j. de symo. ⁊ ſm hanc distinctionē dicit hic Panor. limitandā esse glo. ¶ Bart. in. d. l. de iure. ⁊ in. d. l. si quis ex aliena. ⁊ in. l. ex quacūq̃z. ff. si quis in ius voc. non ierit. de quo ar. plenius per doct. in. d. c. sup litteris. ⁊ ibi an ⁊ quando iudex possit cognoscere an sua sit iurisditio. ⁊ vide glo. no. in verbo probari in. c. si cōtra vnū. de offi. deleg. lib. vj. dicentem q̃ licet esse iudicem in causa sit bonor vt in. c. vt debitus. j. eo. ⁊ in. l. omnem bonorez. C. qñ p̄uo. tamen rōne huius bonoris nō est suspectus iudex in cognoscendo ⁊ pnunciando an sua sit iurisditio ⁊ ratio est quia iudicare censetur maximum onus. l. munerum. §. iudicandi. ff. de mune. ⁊ one. ⁊ in. c. pastoralis. ē. de offi. deleg. ibi exonerare ⁊c. vnde non est ibi tāta suspitio q̃ presumatur quia appetere onerosa facit. c. cuz eterni. de re iudi. in. vj. Dixit tamen alia gl. no. in verbo copia in. c. statutuz. in pzin. de rescrip. in. vj. q̃ quādo est contentio inter ptes de iurisditione iudicis. tūc fit verum q̃ ipse iudex cognoscat ⁊ diffiniat an sua sit iurisditio ⁊ ita procedunt. ē. dicta. secus autez qñ iudex constituit se aduersarium ⁊ facit se partē ⁊ sic contendit cum parte de iurisditione tunc ipse cognoscere nō posset. ⁊ idez voluit Inno. in. d. c. ex pte. licet glo. videatur in hoc ꝓria in verbo ordinarius in. c. cū persone. de priuile. in. vj. ⁊ dic plenius de his in c. cum super lrīs. ⁊ adde qz Bal. in. c. cōquerente. ē. de resti. spo. circa medium alio modo limitat gl. in. d. l. de iure. qz ſm cum posset procedere quando cōmodum veniret applicandum. ppie persone ipsius iudicis. secus si sedi vel dignitati tunc enim non esset suspectus vt ibi per eū ⁊ facit quod not. in. c. statutum. de elec. ¶ Secundo aduerte quia contra dictum Butri. ē. videtur tex. in. d. c. cū pſone. vbi subditus allegans se exēptum debet hoc probare coraz epo. ⁊ ita firmat se glo. ibi in. d. verbo ordinarius. q̃ episcopus sit in hoc iudex quia causa non est sua sed ecclesie ⁊ in causa sue ecclesie quilibet plātus potest esse iudex vt. j. q. vij. sicq̃z erga. qz si dubitatur de iurisditione ipse cognoscet ⁊ cōsequenter diffiniet quia de qua re cognouit iudex ⁊c. ff. de iudi. l. de qua re. ⁊ in c. cuz super. de causa pos. ⁊ propri. ⁊ ita residet hic Panor. ¶ An tñ possit prelatus tunc recusari suspectus dicit Panor. q̃ patet ex precedētibus ar. d. c. ⁊ si questiones. de quo etiam articulo plenius per doc. in. c. cū venisset. de iudi. ⁊ in c. j. j. de maledi. ⁊ in. c. romana. de penis in. vj. Debet tñ exēptus comparere ⁊ allegare priuilegium alias rōne cōtumacie posset multari ⁊ excōmunicari. ē. eo. c. si duob'. ⁊ voluit Io. an. in reg. scienti lib. vj. in solutione questionis. Sed an valeret snia in negocio principali vide per glo. no. ⁊ docto.

a ¶ Attēta post appl'onē exiudiciale. adō an appl'one pēdēte exiudiciali non ltie termina te. nūqd innouatio fa ctare vocet vide ſm rotā. i decisio. cccix. q̃ nō q̃ incip. ite q̃ attētata. lz Inn. ē i c. dilecti. in ij. colū. magna i gl. sua in vbo iusticia. j. eo. tit. nō p Fed. de senis plene in consi. suo. cclviij. Bartb. ab borra.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico